

[12th March 1966

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1966-67

(1) DEMAND NO. XIX—CO-OPERATION.

(2) DEMAND No. XL—CAPITAL OUTLAY ON CONSUMERS CO-OPERATIVES.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,72,73,300 under Demand No. XIX—Co-operation’.

SRI S. ARUMUGAM: Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 2,72,73,300 under Demand No. XIX—Co-operation be reduced by Rs. 100.’

சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் இருக்கும் “விவசாயக் கிராம நானயக் கூட்டுறவு சங்கம் மூலம் ஒரு வருடம், மூன்று வருடம் கடன் வழங்கியதை சென்ற ஆண்டிலிருந்து நிறுத்திவிட்டதால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்க” என்கிற வெட்டுப் பிரேரேபணையை நான் பிரேரேபிக்கின்றேன்.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,000 under Demand No. XL—Capital Outlay on consumers Co-operatives’.

PULAVAR K. GOVINDAN: Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 19,000 under demand No. XL—Capital Outlay on Consumers Co-operatives be reduced by Rs. 100.’

தலைவர் அவர்களே, “துகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட” என்ற என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரேபணையை நான் முன்மொழிகின்றேன்.

MR. SPEAKER: Now the Demands and the cut motions are before the House for discussion.

* கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு இயக்கம் பற்றிய விவரமான குறிப்பு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் நல்ல முறையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் படித்து விஷயங்களை யெல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் இன்று நல்லதொரு தேர்ச்சி பெற்று நம்பிக்கை பெற்று கிராம மக்களிடையே நடந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு இயக்கமாகும்.

நம்மைப்போன்று இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு, விஷயம் தெரிந்தவர்களுக்குத்தான் இந்த இயக்கத்தில் திடமான நம்பிக்கை

12th March 1966]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

இருக்க வேண்டும். நாம் தான் ஒன்றும் தெரியாத மக்களிடையே இதைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லி இந்த இயக்கத்தை வளர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இதுபற்றி விரிவான ஆய்வு உரை ஒன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் இது பற்றிப் பேசும்போது பல யோசனைகளைக் கூறக்கூடும். ஒன்றிரண்டு குறைகளையும் கூடச் சொல்லக்கூடும். இறுதியில் நான் அவற்றுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல முனைகிறேன். இப்போது அதிக விரிவாகச் சொல்லவேண்டாமென்று கருதுகிறேன். ஆயினும், குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கவேண்டும் என்பதற்காக 50 கோடி ரூபாய் சங்கங்களுக்கு வழங்குகின்ற ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய தேவையைப் பூராவாகப் பூர்த்தி செய்வது என்றால் இந்த 50 கோடி போதாது. நூற்று அறுபது கோடி அளவில் ஒதுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. நூற்று அறுபது கோடி என்பது இன்றுள்ள நிதி வசதியைப் பொறுத்து முடியாததாக இருக்கிறது. ஆயினும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள்ளாக 80 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இந்த இனத்தின்கீழ் ஒதுக்கும் நிலை வரும் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன். கனம் உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் தான் தேவை.

நாம் ஆண்டுதோறும் கொடுக்கும் கடன் உதவியை அதிகரிக்க வேண்டுமானால் சங்கங்களும் தங்களுடைய நிதி வசதியைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. சங்கங்களின் நிதி வசதி என்கிறபோது சங்கங்களுக்கு மூன்று வகைகளில் நிதி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஒன்று, சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் செலுத்தும் பங்குத் தொகை. இது தான் சங்கங்களின் மூலதனமாக இருக்கிறது. இந்த மூலதனத்தையும் உயர்த்தவேண்டும் என்பது சர்க்காரின் கருத்து. கடன் வாங்கும் ஓர் சங்கம் எப்பொழுதும் தன் ஆயுள் வரையில் கடனை வாங்கிக் கொண்டிராமல் தனக்கென்று ஒரு மூலதனத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அதன் காரணமாகத்தான் ஒரு சங்கம் கடன் வாங்கும் தொகையில் 10-இல் ஒரு பங்கு மூலதனமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். இதையே ஐந்து வருடங்களில் ஐந்தில் ஒரு பங்காக உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த முறையை இப்போது பெறுவதற்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று தோன்றினாலும் கூட விவசாயிகளுடைய எதிர் கால நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு இவ்வாறு மூலதனத்தைக் கஷ்டப்பட்டாவது உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதுபற்றியும் கனம் அங்கத்தினர்கள்தாம் இந்த ஏற்பாட்டுக்கு ஆதரவான கருத்தை எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்று தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

[12th March 1966]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

அடுத்தது, டெபாசிட்டுகள். டெபாசிட்டுகள் ராஜ்ய, மாவட்ட கிராமச் சங்கங்களின் மூலமாக இதுவரை 28 கோடி ரூபாய்க்குச் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த டெபாசிட்டு தொகையையும் திரும்பக் கடன் தொகையாகக் கொடுக்க முடியாது. இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை சர்க்காரிடத்தில் சேமிப்பாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. மேலும் இந்த டெபாசிட்டு தொகையையும் கூட நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்த்திக்கொள்ளவும் வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு இந்த டெபாசிட்டு தொகையை உயர்த்திக்கொள்வதில் மற்ற ஸ்தாபனங்களுடன் போட்டி போட வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நமக்கு டெபாசிட்டு தொகை மூலம் அவ்வப்போது நிறையப் பணம் வந்துகொண்டிருக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு சின்ன யோசனை—அது மிகவும் நல்ல யோசனை கூட—ஜில்லா பாங்குகளுடைய கிளைகள் நிறைய ஏற்பட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. இதுபற்றி பாங்குகளுக்கும் யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது சென்ட்ரல் பாங்கிலுடைய கிளைகள் 45 ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் இன்னும் 100 கிளை பாங்குகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது நம் திட்டம். ஆகவே, நான்காவது திட்ட இறுதிக்குள் 145 கிளை பாங்குகள் செயல்படும் ஒரு நிலை ஏற்படும். அவற்றின் மூலம் நமக்கு டெபாசிட்டுகள் நிறைய வரும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, இத்துறைக்கு ரிசர்வ் பாங்கு மூலம்தான் நிதி வசதி கிடைக்கும். ரிசர்வ் பாங்கில் இருந்து நிதி வசதி கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கிராம ரீதியில் இருக்கக் கூடிய சங்கங்கள், அதற்கு மேலே யூனியன் அளவில் இருக்கக் கூடிய சங்கங்கள் ஆகிய இந்தச் சங்கங்கள் எல்லாம் கடனாகக் கொடுத்த தொகையை அங்கத்தினர்களிடம் இருந்து அவ்வப்போது பெற்று ஓவர் டியூஸ் இல்லாமல் கட்டி வந்தால் ரிசர்வ் பாங்கில் இருந்து பணம் வந்து கொண்டிருக்கும். இந்த முயற்சியால்தான் சில இடங்களில் தோல்வி அடைகிறோம். அதற்குக் காரணம், மழை இல்லை, விவசாயம் சரியாக இல்லை, பயிர் சாவியாகப் போய் விட்டது—இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் விவசாயிகளால் திருப்பித்தர முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதனால் ரிசர்வ் பாங்கில் இருந்து கிடைக்கும் பண உதவி தடைபடுகிறது.

ஜில்லா பாங்குகளைப் பொறுத்து ஓர் தொகை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அதை நம்பிச் செயல்பட்டுக்கொண்டு போக முடியாது. இன்னும் சில இடங்களில் நான் கேள்விப் படுகிறேன், நம்மைப் போல இருக்கக் கூடியவர்கள் கூட—நம்மைப் போல என்றால் நான் இங்குள்ளவர்கள் யாரையும் கருத்தில் கொண்டு சொல்லவில்லை—கொஞ்சம் படித்து விலகம் தெரிந்து கொண்டுள்ளவர்கள் கூட “இந்த வருஷம் கட்டாவிட்டால் பரவாயில்லை, அடுத்த வருஷம் கட்டிக் கொண்டுவிடலாம். நான் சென்னைக்குப் போவேன், அமைச்சரைப் பார்த்துப் சொல்லி

12th March 1966]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

விடுகிறேன் அல்லது ரிஜிஸ்திராரைப் பார்த்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன்” என்பதாக சங்க உறுப்பினர்களுக்குத் தவறான உறுதியை அளிக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியான போக்கைக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வாங்கிய கடனை நாம் ஒழுங்காகத் திருப்பிக்கொடுத்தால்தான் மேலும், மேலும் கடன் வசதி பெற வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்களும் இவ் விஷயத்தில் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

உண்மையிலேயே கடன் வசூலை ஒத்துவைக்கவேண்டிய நிலை சில இடங்களில் ஏற்படக் கூடும். இவ்வாண்டு ஹோசூர் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் மழை இல்லை, ஒத்தி வைக்கவேண்டிய நிலை தான் இருக்கிறது. இருந்தும் அதை நாமே செய்ய முடியாது. ரிசர்வ் பாங்க் வரைக்கும் போகவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மேலும் கடனை நீட்டிப்பது என்றால் குறைப்பது என்று பொருள் இல்லை. மூன்றாண்டில் கட்ட வேண்டும் என்பதை ஐந்தாண்டில் கட்டவேண்டும், அவ்வளவுதான். இதுபற்றியும் தவறாக மக்கள் நினைத்துக்கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கக் கூடாது. இப்படிக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களுக்கு அந்தந்த ஜில்லாக்களிலே இருக்கக்கூடிய பாங்குகளே ஒரு டைம் கொடுக்கலாம். எத்தனை நாட்களுக்குள் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று மேலே இருந்துதான் முறை செய்யவேண்டுமென்பதல்ல. அங்கங்கே பாங்குகள், இருக்கக்கூடிய தொகையைப் பொறுத்து அவர்களே அதை நீடித்துக் கொடுக்கலாம், அவர்கள் அந்த முறையில் வழிவகை செய்யக்கூடிய விதிமுறைகள் கூட இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

கடன் வழங்குகின்ற முறைகளைக்கூட சிலவற்றில் நாம் மாற்றியமைத்து இருக்கிறோம். சொத்து மதிப்பிலே ஒரு பகுதி கடனாக வழங்கப்பட்டது. ஆனால், தேவையை அனுசரித்துக் கடன் வழங்கக்கூடிய முறையைக் கொண்டு வருகிறோம். ஒருவருக்கு அவருடைய சொத்து ஆதாரத்தின் மேலே 1,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுக்கலாம் என்றாலும்கூட அவர் செய்யும் மகசூலுக்குத் தகுந்த படி. 200 ரூபாய் அல்லது 300 ரூபாய் போதும் என்றால் அந்த அளவிற்கு மட்டும் நாம் கடனாகக் கொடுக்கிறோம். சொத்து ஆதாரத்தைக் காண்பிக்கின்ற விவசாயிகள், குத்தகைதாரர்கள் எல்லோருக்கும் இந்தக் கடன் வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை, இந்த வழிமுறை, இந்த ஏற்பாடு ஏதோ பார்ப்பதற்குக் குறைவாகக் கொடுக்கிறோம் என்று தோன்றினாலும், 1,000 ரூபாய் கொடுத்தவர்களுக்கு இப்பொழுது ஏதோ 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் தானே கொடுக்கிறோம் என்று தோன்றினாலும்கூட இந்த முறையினால் அவசியமான அளவுக்குக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று நான் உறுதி கூறுகிறேன். அப்படி 1,000 ரூபாய், 2,000 ரூபாய் என்று வாங்கியவர்கள்கூட ஒரு காலத்தில் ஏதோ கடன் வழங்கினார்கள், செலவழிந்துவிட்டது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே, அப்படியில்லாமல் அவசியத்திற்கு கொடுத்தார்கள், வேளாண்மைக்குத் தகுந்தபடி, பயிருக்கு தேவை காலத்தில் கொடுத்தார்கள் என்ற திருப்தி அவர்களுக்கு

[12th March 1966]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட புது முறை, உதவி செய்யக்கூடிய முறை, வந்ததற்குப் பிறகு மக்களுக்கு நம்பிக்கை வந்துவிட்டது, இந்த முறையில் மாற்றம் வேண்டியதில்லை என்று மக்கள் நம்பிக்கைப்படக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், கடன் கொடுக்கின்ற முறையை இன்னொரு விதத்திலே மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். முன்பு விவசாயிகள் ஒவ்வொரு மகசூலுக்கும் வேண்டிய கடன்களுக்கு விண்ணப்பம் போடவேண்டியிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற முறைப்படி, உச்ச வரம்பை நிர்ணயித்து அந்த வரம்பிற்குள் அந்தந்தக் கடன்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம், திருப்பிச் செலுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த முறை தீவிரச் சாகுபடி ஜில்லாக்களுக்கு எல்லாம் கொண்டுவரப்பட்டு, அதை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த முறையினாலே என்ன ஒரு தொல்லை குறைவாக இருக்கிறது என்றால் அடிக்கடி கடனுக்காக 'ஃபார்ம் ஃபில் அப்' செய்து கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டிய பிரச்சனையெல்லாம் குறைந்து இப்பொழுது கடன் சௌகரியமாகக் கிடைக்க வழி இருக்கிறது.

கடன் வாங்கும் முறையில் செய்துள்ள மற்றொரு முக்கியமான சீர்திருத்தத்தையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு தனி நபர் கடன் வாங்கவேண்டிய அளவு மகசூலுக்குத் தகுந்த அளவில், விஸ்திரணத்திற்கு தகுந்த அளவில் நிர்ணயிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக கரும்பு, வாழை, மஞ்சள் இவைகளுக்கெல்லாம் கடன் உதவி அதிகமாகத் தேவைப்படும். ஆனால், நெல்லுக்கு அதைவிடக் குறைவாகத் தேவைப்படும். புன்செய் தானியங்களுக்கு அவற்றைக் காட்டிலும் குறைவாகத்தான் கடன் தேவைப்படும். ஆகவே, நிலப்பரப்பையும், மகசூலையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது ஒரு நபருக்கு கடன் அதிகமாகத் தேவைப்படுமானால் ரூபாய் 10,000 வரையிலும் கொடுக்கலாம். அதிகபட்சம் 10,000 ரூபாய் வரையிலும் கொடுக்கலாம். இதனுடைய நோக்கம் என்னவென்றால் ஒரு நபர் தன்னுடைய விவசாயத்திற்கு முழுமைக்கும் தேவையான கடன் தொகையை வாங்குவதற்கு விசதிசெய்யவேண்டுமென்பதுதான். இதன் மூலம் தவறுகளைக் குறைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஒரு நபர் 2,000 ரூபாய் தேவை என்ற அளவில் 2,000 ரூபாய் கடன் வாங்கிவிட்ட பிறகு, அவருக்கே 10,000 ரூபாய் அல்லது 15,000 ரூபாய் தேவையாக இருக்கிறது என்றால் அவர் மற்ற நபர்களின் பேரில் வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இல்லாமலே 10,000 ரூபாய் வரையிலே அவருடைய பெயருக்கே வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய சாதகமான நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதிலே தவறுகள் ஏற்படாமல் இருப்ப

12th March 1966]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

தற்கும் இது வழிசெய்யும். இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அந்த வார்த்தையை இந்தே சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் விளக்குவதற்காகக் கூறுகிறேன், தரம் என்று சொல்லக்கூடிய அதை, தரத்தைக் கீழே போகாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கும் இது ஒரு பாதுகாப்பு வேலியாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் 10,000 ரூபாய் வரையிலும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம். அதேபோல் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும்பொழுது, எவ்வளவு பாகம் ரொக்கமாக இருக்கவேண்டும், எவ்வளவு பாகம் உரமாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் என்னிடத்திலே குறைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், ஜில்லா அதிகாரிகள் இவர்களுையெல்லாம் இது சம்பந்தமாகக் கேட்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஜில்லாவாரியாக நான் ஆங்காங்கே சென்று, விவசாய இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களையும், பாங்குகளுடைய முக்கியத் தலைவர்களையும், இன்னும் கூட்டுறவில் இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகளையும், அதற்குக் கீழே உள்ள அதிகாரிகளையும், கலெக்டர் இன்னும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளையும் வைத்துக்கொண்டு எல்லோரையும் கலந்து பேசி இப்படிப்பட்ட நல்ல முறைகளைச் செய்வதின் மூலமாக உணவுப் பெருக்கத்திற்கு வழிவகை இருக்குமா என்பதையெல்லாம் பார்த்து வருகிறேன். ஜில்லாவாரியாக கூட்டம் போட்டு நான் இந்த வேலையைச் செய்து கொண்டு வருகிறேன். இது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது, இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை யெல்லாம் கேட்டு, அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கான வழிகளை எல்லாம் யோசித்து வருகிறோம். கலெக்டருடைய அபிப்பிராயத்தை நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. பாங்குத் தலைவர்களுடைய கஷ்டங்களைச் சொல்பவர்கள். அதையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இது சம்பந்தமாக ரிஜிஸ்திரார் என்ன சொல்கிறார், மற்றவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதைப்பற்றி மக்கள் திருப்தியடைந்து கிராமங்களுக்கு உற்சாகத்துடன் சென்று கொண்டிருப்பதை நான் கண்கூடாகப் பார்க்கிறேன். இந்த முறை நன்றாக தீடிக்குமென்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது.

இதிலே வயபின் சொசைடிகள் ஏற்படுத்துவதில் சிறிய சிறிய சங்கங்களாக இருப்பவைகளையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து அமைக்கவேண்டுமென்பதும் ஒன்றாகும். அந்தமாதிரி வரும் பொழுது ஏன் அதைச் செய்கிறோம் என்றால் அது சரியானது, நல்லது என்பதற்காகத்தான். இப்படிச் சொல்லும்பொழுது ஒரு கேள்வியும் கூடவே எழலாம். ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்கள், இரண்டு, மூன்று சொசைடிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்தால் தொல்லை ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது? அப்படி ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் கிராமங்களிலே வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் தொல்லைவாக வந்து வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமே, அவர்வர்கள் அங்கங்கே வாங்கிக்

[12th March 1966]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

கொள்வது சௌகரியமல்லவா என்ற கேள்வியும் எழலாம். வயபிள் சொசைடிஸ் என்று சொன்னால் சிலர் தப்பாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் கணக்குப் போட்டிருப்பதெல்லாம் லேவாதேவி 2 லட்சம் ரூபாய் இருக்குமானால் அதை அப்படியே விட்டு விடலாம்; அதற்குக் கீழே பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் இருக்கும் சங்கங்களை எல்லாம் ஒன்றாக இணைக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். இணைப்பில் ஒரு முக்கிய விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சிறு சங்கமாக இருப்பது அதன் தலைவர் வீட்டில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அந்தச் சங்கத்திற்கு வருகிறவர்கள் ஐாதி அடிப்படையில் அவர்கள் வீட்டிற்குள் போக முடியுமா என்று நினைக்கக் கூடும். ஆகவே, இப்படி சிறிய சங்கங்களையெல்லாம் 'வயபிள்' ஆக ஒன்றாகச் சேர்க்கும்போது அதற்கென்று ஒரு சிறிய வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து, அதற்காக ஒரு கிளார்க் நியமித்து இயங்க வசதியாக இருக்கும். இதிலே இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. ஒரு விதம், அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது, இன்னொன்று சிறிய சங்கங்களையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்பது. பத்தாயிரம் ரூபாய் லேவாதேவி பண்ணுகிற சங்கம் ஆண்டு முடிவிற்குள் 2 லட்சம் ரூபாய் அளவை எட்டிப் பிடிக்க முடியும் என்றால் அதை அப்படியே விட்டு விடலாம். பத்தாயிரம் ரூபாயிலிருந்து 2 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குச் சலமாக வந்து விடுகிற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் 40,000 ரூபாய் இருக்கிற இடத்தில் 2 லட்சம் ஆகும் நிலை இல்லாமல் பல காலமாக அப்படியே இருக்கும்படியான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த மாதிரிச் சங்கங்களை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து 'வயபிள்' ஆக அமைக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு மூன்று நான்கு சங்கங்கள் ஒன்றாகச் சேரும்போது இருக்கின்ற மெம்பர்கள் எல்லாம் உள்ளே வந்து சேரவும் விதிகள் இருக்கின்றன. அதை ஊக்கமாக, ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் 'ஃபோர்ஸ்' செய்து ஒன்றாகச் சேர்த்து விடக்கூடிய வேலையைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஒன்றாகச் சேர்ப்பதால் 10,500-க்கு மேலாக இருக்கக்கூடிய சங்கங்களில் 3,000 சங்கங்கள்தான் குறையும். நீங்கள் எல்லாம் இதற்கு ஒத்துழைப்பு தந்து பொதுவாக நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்ற பெரும்போக்குடன் அந்தக் குாரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகக் கனம் மெம்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வருவது கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள். அதிலே கன்ஸ்யூமர்ஸ்—கன்ஸ்யூமர்ஸ் என்றால் தமிழிலே நுகர்பவர்கள் என்று சொல்லலாமா? நுகர்தல் என்றால் மோந்து பார்ப்பது என்ற அர்த்தம் வருமா?

கனம் சபாநாயகர் : நுகர்தல் என்றால் சாதாரணமாக அப்படித் தான் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இப்போது 'கன்ஸ்யூம்' பண்ணுவது, அதாவது சாப்பிடுவது என்பதைக் குறிக்க உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

12th March 1966]

திரு. சா. கணேசன் : 'கன்ஸ்யூமர்' என்பதற்கு நுகர்வோர் என்பது சரியான தமிழ்ச் சொல்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : நுகர்வோர் என்று சொன்னால் எங்கே கனம் அங்கத்தினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் 'மோந்து பார்ப்பதா?' என்று கேள்வி கேட்டு விடுவாரோ என்றுதான் முதலிலேயே அதைப் பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

இது நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய பணம் தாராளமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இதிலே இருக்கின்ற சிக்கல்களை எல்லாம் ஓரளவு தளர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முனைய வேண்டுமென்று கூறப் பிரியப்படுகிறேன். இதிலே கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசி முடிந்த தற்குப் பின்னால் ஏதாவது சொல்லவேண்டுமென்றால் சொல்லுகிறேன்.

தற்போது கூட்டுறவு மூலமாக ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்யும் விஷயத்தில் கூட 1965-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக 1.9 லட்சம் டன் ப்ரொக்யூர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் 3 லட்சம் டன் ப்ரொக்யூர் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். நிச்சயமாக அந்த இலக்கை எட்டிப் பிடித்து விடுவோம் என்று கருதுகிறேன்.

திருவாரூரில் புதிதாக ஒரு மில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருவாரூர் மில் அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து நல்ல அவுட் டர்ன் கிடைக்கிறது. எழுபது, எழுபத்திரண்டு சதவிகிதம் அவுட் டர்ன் கிடைக்கிறது. இது கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தரும். இவ்வாறு அதிகப்படியாக அவுட் டர்ன் கிடைக்கும்போது இதைப் போல் இன்னும் தொடர்ந்து நாலேந்து மில்களை ஏற்படுத்தினால் கூட நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து, இவற்றிலே சில குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றி பதில் சொல்லுவதைக் கடைசியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். நான் இதுவரை சொன்னதை வைத்து கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்குச் செளகரியமாக இருக்கும். நடைமுறையிலே கூட்டுறவிலே ஒரு சில குறைபாடுகளைச் சொல்லக்கூடும். முடிந்த அளவிலே, எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே கடைசி நேரத்திலே அவற்றுக்கு விளக்கம் தருகிறேன். 300 கோடி ரூபாய் புழக்கத்தில் இருக்கிற இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தவறுதல் நடக்கிறது என்றால், குறைவாகத்தான் இருக்கும். விரலை விட்டு எண்ணிவிடக்கூடிய அளவிலேதான் இருக்குமே தவிர அதிகமாக இருக்க முடியாது என்று கூறி, முதலிலே எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து, கனம் அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகளைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தகுதி மிக்க சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நம்முடைய மதிப்புக்குரிய கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியத்தின் பேரில் எங்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [12th March 1966]

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை)

300 கோடி ரூபாய் வரவு-செலவு நடைபெறுகின்ற கூட்டுறவு இயக்கத்திலே ஒரு சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கலப் பாலில் துளி விஷம் கலந்தாலும் பால் கெட்டு விடும் என்பதைப் போல், கூட்டுறவு இயக்கத்திலே ஏதாவது சில தவறுகள் நேர்ந்தாலும் கூட அதைச் சரியான முறையில் திருத்தா விட்டால் புண்ணாகிப் புரையோடிப் போகின்ற நிலைமை ஏற்படு கிறபோது ஆப்பிரேஷன் செய்யவேண்டிய அவசியம் வந்து விடு கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். நான் குறைபாடுகளைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டு மென்ற எண்ணத்திலேதான் கூறுகிறேன் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

10-00
a.m.

இங்கு நடைபெறுகிற இந்த விவாதம் கூட்டுறவின் பேரில் நடைபெறுகிறது என்ற காரணத்தினால் இங்குள்ள அங்கத்தினர் கள் என்னோடு சற்று கூட்டுறவு கொள்ளவேண்டும். அமைச்சர் அவர்களும் என்னோடு கூட்டுறவு கொள்ளவேண்டும் என்றும், குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களும் என்னோடு ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கிற ஒரு சில குறை பாடுகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிற நேரத்தில் ஏதோ கூட்டுறவு இயக்கம் எங்களுக்கு வேண்டாதது போலவும், கூட்டுறவு இயக்கமே கூடாது என்று நாங்கள் சொல்பவர்கள் போலவும் சிலர் கருதக்கூடும். நிச்சயமாக அப்படியில்லை. கூட்டுறவு நிச்சயம் தேவை; கூட்டுறவுக் கொள்கையை நாங்கள் மிக மிக ஆதரிக்கிறோம் என்ற உறுதியை முதலில் உங்களுக்கு அளிக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் கூட்டுறவு இந்த நாட்டின் உயர்வுக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர ஒவ்வொருவருடைய தனிப்பட்ட சொந்த குடும்ப உயர்வுக்காக அதைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் நோக்கமே தவிர கூட்டுறவுக் கொள்கையே தேவையில்லை என்று கூறுபவர்கள் நாங்கள் அல்ல. அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் என்னிடம் வந்துள்ள சில புகார்களை வைத்து இங்கு நான் சொல்ல முற்படுகையில் அதை நான் நிரூபிக்க முடியுமா என்ற வாதம் வந்தால் அந்த வாதம் பிடிவாதத் தைத்தான் காட்டுவதாகுமே தவிர நிவாரணமாக அது இருக்க முடியாது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : உண்மையைச் சொன்னால், எங்கே பார்த்தீர்கள் என்று கேட்கத்தான் கேட்பார்கள்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : மெம்பர் பேசும்போது நிச்சயமாக நடந்ததைத்தான் சொல்வார்கள், உண்மையைத்தான் சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உள்துறை அமைச்சர் அவர்களைப் போல் இல்லாமல் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிச் சொன்னதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

12th March 1966]

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நான் அப்படிச் குறிப்பிடுகிறபோது நிரூபிக்கத் தயாரா என்று கேட்டால் இந்த அவையின் முன்னால் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், ஒரு விசாரணைக் குழுவை ஏற்படுத்தி அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் தகுந்த ஆதாரங்களோடு தங்கள் முன் அவற்றை வைக்க விரும்புகிறேன் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ ஐந்து ஆண்டுகளாக நடைபெற்றிருக்கிற ஊழல்களைப் பற்றி அந்த சங்கங்களில் உள்ள உறுப்பினர்களும், பொது மக்களும் பல மனுக்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அனுப்பியும் குறிப்பாக கடையநல்லூரில் 164-ம் நம்பர் சொசைட்டிக்கு முன்னால் பல தோழர்கள் இந்த ஊழல்களைப் போக்குவதற்காக உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டு அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களோ தவிர அதற்கு ஒரு நிவர்த்தி காணவில்லை என்பதற்காகத்தான் இந்தப் பீடிகையைப் போட்டேனே தவிர நிரூபிக்க முடியாது என்பதற்காக அல்ல. முகவை மாவட்டத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற—மதிப்பிற்குரிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களின் கீழ் இயங்கி வரக்கூடிய கூட்டுறவு ஆலைப்பற்றியும், முகவை மாவட்டத்தில் மதிப்பிற்குரிய ராமசாமி நாயுடு அவர்களின் தலைமையில் இயங்கி வரும் மத்திய கூட்டுறவு வங்கியைப் பற்றியும், சேலத்தில் மதிப்பிற்குரிய கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கி வரக்கூடிய சேலம் கூட்டுறவு வங்கியைப் பற்றியும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் சபாநாயகர் திரு. பக்தவத்சலு நாயுடு அவர்கள் தலைமையில் இயங்கக்கூடிய மத்திய வங்கியைப் பற்றியும், மற்றும் சென்ட்ரல் லான்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்க் பற்றியும், திரு. ராமலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்று வருகிற மத்திய வங்கியைப் பற்றியும்—இன்னும் பல பல இடங்களில் பல பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, சபை விரும்பினால் அவற்றை தங்கள் மூலம் கொடுக்க நான் விரும்புகிறேன்—பொதுவாக நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு நம் அரசாங்கம் வீவரஸ் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தி மாஸ்டர், வீவரஸ்க்கு அவர்கள் பலியாகாமல் நல்லமுறையில் அவர்கள் வாழ வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஆங்காங்கு கூட்டுறவு முறையில் பல இயக்கங்களை ஆரம்பித்தோம். அதிலும் சிறப்பாக மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுவது என்று எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டு வந்தது, சேலம் அம்மாப்பேட்டை கூட்டுறவு கைத்தறி விற்பனை விநியோக சங்கம். அந்த சங்கத்தில் நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு சில ஊழல்களை இந்த சபையில் எடுத்து வைப்பது . . .

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி பேசக் கூடாது என்பதல்ல, பேசலாம். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் இப்போது குறிப்பிட்ட விஷயத்தை இன்டஸ்ட்ரிஸ் லெவலில் எனது சக அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பார்த்து வருவதால் நாளை இன்டஸ்ட்ரிஸ் டிமாண்ட்பற்றிப் பேசும்போது பேசினால் அவர்கள்

[12th March 1966]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

அதற்கு பதில் சொல்லக் கூடும். இந்த நேரத்தில் பேசினாலும் பேசலாம். அவர்களுக்கு நோட்ஸ் எழுதி வைத்து, அது சம்பந்தப்பட்ட விவரங்களை அவர்கள் கொடுப்பார்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இன்றைக்கும் சொல்வதைச் சொல்கிறேன். நாளைக்கு ஏதாவது விட்டுப் போயிருந்தால் அப்பொழுது அதையும் சொல்கிறேன். இரண்டுக்கும் சேர்ந்து பதில் சொல்ல அவர்களுக்கு வசதியிருக்கும் என்ற காரணத்தினால். அந்தச் சங்கத்திற்கு மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மாரியப்பன் என்பவர் தலைவராக இருந்து வருகிறார். அந்தச் சங்கம் நல்லமுறையிலே நடந்து வருகிறது என்று அத்தனை பேர்களாலும் பாராட்டப்பட்டு வந்தாலும்கூட அதில் நடைபெற்றிருக்கிற ஊழல்களைச் சுட்டிக்காட்ட முன் வந்தவர்கள் எல்லாம் சுட்டுத் தள்ளப்படவில்லையே தவிர அவர்கள் கட்டி இழுத்து வரப்பட்டு அங்கு அடித்து நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மற்றவர்கள் உடந்தையாக இருந்தார்களா என்று சொல்வதை விட எப்படி இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எனக்கு கிடைத்துள்ள ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டு விளக்க விரும்புகிறேன். அங்கு இயங்கி வருகிற சங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம், எவ்வளவு வாங்கப்பட்டது, எப்படி வாங்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சொல்வதற்கு எனக்கு நேரம் இல்லாததால் எந்தெந்த முறையில் துணிகள் வாங்கப்பட்டது, சாயங்கள் எந்த எந்த முறையில் வாங்கப்பட்டது, எப்படி விற்பனை நடக்கிறது என்பனபோன்ற சில விவரங்களை இங்கு வைக்க விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக சங்க அங்கத்தினர் தோழர் சதாசிவம் என்பவர் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் புகார் அனுப்பியும் பயன் இல்லை என்பதினால் லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கும், ஊழல்களை ஒழிப்பதற்கும் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நிர்வாகத்திற்கு, ஆன்டி-கரப்ஷன்-விஜிலன்ஸ் கமிஷன் டைரக்டருக்கும், எப்படியாவது லஞ்சத்தை ஒழித்தே திருவேன் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற திரு. நந்தா அவர்களுக்கும் அனுப்பியும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. போகிற அதிகாரிகளும் அங்கு சென்றவுடனே கணக்குகளைப் பார்த்துவிட்டு அது சரி என்று ஒத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எப்படி அவர்களை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்றால் எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்கிறேன். உதாரணமாக அங்கு ஜவுளி ஸ்டாக் இல்லை. ஆடிட் அதிகாரிகள், தணிக்கை அதிகாரிகள் செல்லும்போது போலி இன்வாயிஸ்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்வாயிஸ் என்ற பெயருக்கு முன் 'அவுட்ரைட் இன்வாயிஸ்' என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். இந்த 'அவுட்ரைட்' என்பது அச்சடிக்கப்படுவதில்லை. கையால் எழுதியது அது. அந்த இன்வாயிஸ் எப்படி தயாரிக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 30-6-1961-ல் அம்மாப்பேட்டை கைத் தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி அண்ட் விற்பனை சொசைட்டி லிமிடெட் எஸ். 532, அம்மாப்பேட்டை, சேலம்—நம்பர் ஈ. 6453 இன்வாயிஸ்படி 'மானேஜர்' கோவாப்டெக்ஸ் ஸாரி ம்யூசியம், மதராஸ்' என்று பர்சனல் ஆர்டராக ஒன்று அனுப்பப்பட்டிருக்

12th March 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

கிறது. அனுப்பப்பட்டதல்ல பிரச்சனை. அப்படி இந்தச் சங்கத்திலிருந்து அனுப்பப்படவேயில்லை. வேண்டுமென்றால் அதிகாரிகள் சென்று பார்க்கட்டும். இதை சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்டில் எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். பாக்கிங் செய்ததாகவும் குறிப்பிட்டு அந்தச் செலவையும் எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆனால், இங்கு அப்படி ஒன்றும் வந்து சேரவில்லை. மூன்று மாதங்கள் கழிந்து மீண்டும் அது அம்மாப்பேட்டை சொசைட்டிக்கு திரும்பி வந்து விடுகிறது, ஜவுளி வாபஸ் செய்த வகையில் என்று. அதற்கும் பாக்கிங் சார்ஜ் போடப்படுகிறது. அதிகாரிகள் இதையெல்லாம் பார்த்தார்களா? கணக்கு பார்த்துவிட்டு டிக் அடித்து விட்டுச் சென்று விடுகிறார்கள். என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள்? 30-6-60-ல் ஒரு போலி இன்வாயில் தயாரித்து 'மாஜேஜர்' கோவாப்பரேட்டிவ் சேல்ஸ் எம்போரியம், எல்பிஎன்டீ, மதரூஸ்-க்கு ரூ. 4889 படி ஏறத்தாழ 1,000 ரூபாய்க்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது இங்கு வந்து சேரவில்லை. ஆனால் அனுப்பப்பட்டதாக கணக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 31-8-60-ல் அதே சரக்கு ஜவுளி வாபஸ் செய்த வகையில் லிஸ்ட்படி உருப்படி 62-க்கு ரூ. 968-29-ம், பாக்கிங் கட்டணம் 4,84-ம் கணக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அடிச் செய்யும்போது சரக்கு எங்கே என்றால் எக்சிபிஷனுக்குப் போயிருக்கிறது, வேறு இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று காண்பித்து அவர்கள் கண்ணில் மண்ணைத் தூசி விடுகிறார்கள். இதுபோல பல பல இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால் கொடுக்கிறேன், அல்லது ஒரு குழு ஏற்படுத்தினால் அவற்றை நிச்சயமாக நிரூபிக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன். அதைப் போலவே இன்னும் நடைபெற்றிருக்கிறது. நான் இதைக் குறிப்பிடும்போது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாராவது இருந்தால் அவர்கள் மன்னிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த சங்கத்தில் திடீரென்று ஒரு வருடக் கணக்கு முடிவில் வரவு செலவு கணக்கு எடுக்கும்போது அங்கு வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சரக்கு குறைவாக இருக்கிறதே, அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அங்கே பணியாற்றுகின்றவர்கள் எக்சிபிஷனேஷன் என்ற முறையில் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்த நோட்டீஸில் ரூ. 2,510-89 என்ற தொகை கோடவுனில் குறைவாக இருக்கிறதே இதற்கு காரணம் என்ன என்று கேட்டு இதற்கு தகுந்த பதில் சொல்லாவிட்டால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவீர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பெற்றுக்கொண்ட தொழிலாளர்கள், அந்த நிர்வாகத்திற்கு அனுப்பிய பதிலில் குறிப்பிட்டுள்ளதை தங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 'ஜவுளி அனுமத்தாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவரம் விவரம் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியில் சஸ்பென்ட் அக்கௌண்டில் கொடுக்கக் கூடாது என்று விதி இருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் இங்கு மட்டும் அனுமத்து என்று எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய வில்லை, இவர்கள் அனுமத்து பேர்கள் என்று எண்ணி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களா, என்னவென்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. 1957-58-ம் ஆண்டில் அதாவது 1958-வது ஆண்டு ஜூலை மாத

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] 12th March 1966

ஆரம்பத்தில் ஸ்டாக் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது முன் ஸ்டாகிஸ்ட் களால் அனுமத்து கொடுக்கப்பட்டு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்கள்.

1. திரு. ஆர். குழந்தைவேலு அவர்கள், சென்னை ரூ. 43.52,

2. திரு. பி. எஸ். பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் அவர்கள், சென்னை ரூ. 41. 28.

3. திரு. பி. சபாநாயகர் அவர்கள், ஐ.ஏ.எஸ்., சென்னை ரூ. 43.10.

4. திரு. பி. நரசிம்மலு, ஆடிட்டர், சேலம் ரூ. 30.74.

5. திரு. என். வி. நடேசன், லேபர் இன்ஸ்பெக்டர், சேலம் ரூ. 54.53.

6. திரு. ஆர். குமரகுருபரன், எஸ்.ஐ., சேலம் ரூ. 19.04.

7. திரு. டி. பி. சண்முகசுந்தரம், சென்னை, ரூ. 24.40.

ஆக மொத்தம் ரூ. 256.61. இது தவிர 1958 ஜூலை முதல் டிசம்பர் முடிய கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விபரம்.

திரு. டி. சிவஞ்ஞானம் பிள்ளை அவர்கள், எம்.எஸ்.ஏ., நாமக்கல் ரூ. 47.14.

சேலம் முனிசிபாலிட்டி டென்டர் ரூ. 2.63.

திரு. பி. சபாநாயகம், ஐ.ஏ.எஸ்., சென்னை ரூ. 66.48.

திரு. டி. எஸ். பட்டாபிராமன், எம்.பி., ரூ. 14.48.

திரு. டப்ளியூ. வீவிங்க்டன், எம்.பி. (மதராஸ் போலீஸ்), சேலம் ரூ. 17.00.

திரு. டி. வெங்கடாச்சாரி, வக்கில், சென்னை ரூ. 3.75

திரு. ஆர். குமரகுருபரன், எஸ்.ஐ., சேலம் ரூ. 4.46,

திரு. ஆர். கோதண்டராமன், சம்பால் ஹைடல் ஓர்க்ஸ் ரூ. 52.56.

ஆக ரூபாய் 825-11.

இவற்றை நான் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் இவையெல்லாம் மிக சாதாரணமாக தொகைதானே என்று யாரும் எண்ண வேண்டாம். ஆனால் இந்தத் தொகையை ரைட் ஆஃப் பண்ணலாம் என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. ஜெனரல்பாடி கூட்டத்தைக் கூட்டி, இப்படிப்பட்ட அனுமத்து பேர்வழி கணக்கில் இத்தனை ரூபாய் வசூலாகாமல் இருக்கிறது, இதை ரைட் ஆஃப் செய்து விடலாம் என்று சொல்லி ஜெனரல் பாடி கூட்டத்தில் டைட் ஆஃப் பண்ணுவதற்கு வழியிருக்கிறது. ஆகவே இத்தகைய முறைகள் நியாயம்தானா என்பதைக் கேட்பதற்குத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர இந்தத் தொகையைப் பற்றி கவலை கொள்ளவேண்டும் என்றல்ல.

12th March 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இதை விட அந்த சங்கத்தில் இப்படி கொடுக்கப்பட்ட கணக்குகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம் இதை விசாரிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமிப்பதாக இருந்தால், அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்றால் அனுமத்து கணக்கு என்று வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு புத்தகங்களையே எடுத்து வைக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். அல்லது இவையெல்லாம் தவறானவை என்று நிரூபித்தால், அதற்காக எந்தத் தண்டனை கொடுத்தாலும், அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வர வேண்டும். மேலும் இதே சொசைட்டியில், 5-8-1960-ல் அனுமத்து என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வெங்கட்டராமன் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், வேட்டி ரூ. 4.76 ரேட்டில் 7 உருப்புகளுக்கு 33.32 ரூபாய் மேற்படி துண்டு வகையில் 15 ரூபாய் 96, 25-7-1961-ல் எம். கோவிந்தசாமி, பியூன், மாணிக்கவேலு நாயக்கர், துண்டு ரூ. 2.28 சலவை வேட்டி ரூ. 2.54. இன்னும் வேட்டி ரூ. 8.19 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 27-10-1961-ல் சாமி நாயுடு, சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர், துண்டு ரூ. 4.98, வேட்டி ரூ. 5.94, மேற்படி வேட்டி ரூ. 11.88. 10-11-1961-ல் கே. எஸ். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, கோவாப் ரேட்டில், சப் ரெஜிஸ்டிரார், சேலம், வேட்டி ரூ. 5.08, கர்சீப் ரூ. 2.60, 12-4-1963-ல் பி. சாதாகிருஷ்ணன், எம். மகாலிங்கம், பி. எ. பக்தவத்சலம், மந்திரி-என்பதில் குண்டஞ்சி வேட்டி ரூ. 16.08 கர்சீப் ரூ. 2.54, 29-5-1963-ல் பி. சபாநாயகம், ஐ.ஏ.எஸ். சென்னை சலவை கர்சீப் ரூபாய் 2.68, 12-7-1963 திரு. ஆர். எஸ். அய்யர் பி.எ. ரயில்வே உதவி மந்திரி, வேட்டி ரூபாய் 11.08. 12-7-1963, கே. கே. கோபாலகிருஷ்ணன், முன்னாள் பி.எ. ரயில்வே உதவி மந்திரி, வேட்டி ரூபாய் 17.28, மேற்படி ரூ. 5.72, 16-8-1963-ல் ஆர். சங்கரன். பி.எ., பி.எல்., (ராமமூர்த்தி அய்யர்), சேலம் வேட்டி ரூ. 28.32, 29-10-1963-ல் தீர்த்தகிரி கவுண்டர், அரூர், பீஸ் ரூபாய் 32.64. நண்பர்களே, இவையெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? (சிரிப்பு) மன்னிக்கவேண்டும், தலைவர் அவர்களே, நான் இதுவரை குறிப்பிட்ட பெயர்களோடு நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரும் இருப்பதைப் பார்த்து உண்மையிலேயே நான் மிகவும் வேதனை அடைந்தேன். அவர்களுக்கு இந்த சொசைட்டியிலிருந்து கடன் வாங்கவேண்டிய அவசியமே வந்திருக்காது என்பதை நான் நன்றாக உணருகிறேன். ஆனால் அவர்கள் பெயரில் பற்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஏதோ மந்திரி அவர்களின் பெயரை அங்கத்தினர்களுக்கு காட்டினால் பயப்பட்டு விடுவார்கள் என்று எண்ணி இவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் பெயரில் எழுதியிருப்பது— 9-7-1963-ல் நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் ஸ்பெஷல் 30-குண்டஞ்சி சரிகை பேட் வேட்டி, ரூபாய் 21.00 என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இது எதற்காக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று உங்கன் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறோம், மற்ற அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று அங்குள்ள அங்கத்தினர்களை மிரட்டி, ரைட் ஆஃப் செய்து விடலாம் என்ற நோக்கத்துடன் தான் இப்படி

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [12th March 1966]

எழுதப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உண்மையிலேயே இவர்களெல்லாம் கடன் வாங்கக்கூடிய நிலையிலுள்ளவர்களா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன் . . .

திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீசுவர கவுண்டர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு பட்டியலை படித்தார்கள். அவர்களுக்கு இந்தப் பட்டியல் எப்படிக்கிடைத்தது என்பதை விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எப்படி இவர்களுக்கு பட்டியல் கிடைத்தது என்பதில்தான் ஆச்சரியப்படுகிறார்களே தவிர இப்படி நடக்கவில்லை, அல்லது நடைபெற்றிருக்காது என்று அவர்கள் மறுக்கவில்லை. ஆகவே, இப்படி நடந்திருக்கிறது உண்மை என்பது புலப்படுகிறது.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயர் வந்ததினால் நான் குறுக்கிட்டுப் பேசவேண்டியவரைய் இருக்கிறேன். நான் எப்போதும் கதர் கட்டிக்கொள்கிறவன், இப்போதும் கதர்தான் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படியானால் அமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரை இதில் தவறாக எழுதியிருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரில் வேறு யாருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற விவரம் எனக்குத் தெரியாது. எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவலின் படி 9-7-1963-ம் தேதி எழுதப்பட்டிருக்கின்ற கணக்கு நல்லசேனாபதி சர்க்காரை மன்றாடியார், ஸ்பெஷல் 30-குண்டஞ்சி, ஐரிகை பேட் வேட்டி ரூபாய் 21 என்றிருக்கிறது. இவைகளை கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டால், இவற்றைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தினால், அதில் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி இன்னும் திடுக்கிடும் விஷயங்களை எல்லாம் நான் நிரூபிக்க தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை கேட்கவிரும்புகிறேன்.

இது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அதிகாரிகள் போகிறார்கள், போய் ஏதோ டிக் அடித்து விட்டு வருகிறார்கள். இதில் என்ன ஊழல் இருக்கிறது என்பதை அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? அந்த அளவுக்கு நமது அதிகாரிகளுக்கு திறமையில்கூட என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அவர்களுடைய திறமையை காட்ட முடியாமல் தடுத்து நிறுத்தப்படுகிறார்கள். இது போன்று பல சங்கங்களைத் சொல்ல முடியும். தமிழ்நாடு கைத்தறி சங்கத்தைப்பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சொல்வதற்கு நேரமில்லாததால் அடுத்த முறை நிச்சயமாக புள்ளி

12th March 1966][திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

விவரத்தோடு சொல்கிறேன் என்ற உறுதியைக் கூறிக்கொண்டு, கடையநல்லூர் வீவர்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டி பற்றி சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லிக்கொள் ளவிரும்புகிறேன்.

இந்த கடையநல்லூர் வீவர்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டியில் 13 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த சங்கத்திலுள்ளவர்கள் அமைச்சர்களைக் கண்டு தங்கள் குறைகளை சொன்னபோது ஏதே தோ என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அங்கே மொத்தம் இருக்கின்ற தறிகள் 1,500, ஆனால் அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் பெறுவதற்காக கணக்கு காட்டியிருப்பது 11,500 தறிகள் என்று. மேலும் அங்கு மொத்தம் 3,350 பேர்கள் தறிக்காரர்கள் என்று கணக்கு காட்டப் பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் இதில் வேலை செய்கின்றவர்கள் 17,350 பேர்கள். இதில் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருப்பவர்கள் 11,500 பேர்கள். இதில் மாஸ்டர் வீவர்கள் என்றிருப்பது 5,000 பேர்கள் இப்படி தவறான கணக்கையெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு தருகிறார்கள் இந்தத் தாய் சங்கத்தில் இருப்பவர்கள்—இதனுடைய நம்பர் ஒ-1164. இந்தத் தாய் சங்கமே இப்படி நடந்து கொள்கிறது என்றால் பிள்ளை சங்கங்களைப்பற்றி மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள வாம். இதில் மொத்தம் உறுப்பினர்கள் 996. ஆனால் ஆக்கவலாக இருக்கின்றவர்கள் 400-க்கு குறைவானவர்கள். அந்த 996 உறுப் பினர்கள் பெயரில் கடன் வாங்கப்பட்டு, மத்திய பாங்கில் டைரக்டர்களால் கடன் தரப்பட்டு, அத்தனை பேர்களுக்கும் கடன் வழங்கப்படவில்லை. 400 பேர்களுக்குத் தான் கடன் வழங்கப் பட்டதாகத் தெரிகிறது.

கனம் தலைவர் (திரு. மா. தண்டாயுதபாணி): கனம் அங்கத் தினர் ஆரம்பித்து 20 நிமிடங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ஆகவே சீக்கிரமாக முடித்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அந்த சங்கத்திலே நடைபெற்றி ருப்பதைப் பற்றி படிக்க நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் அதை அமைச்சரிடம் கொடுக்கிறேன். எத்தனையோ நடவைகள் போனது போல் வேஸ்ட் பேப்பர் பெட்டிக்குப் போகாமல் இருப்பதற்காக ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். அந்தச் சங்கம் நிச்சயமாக நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. அங்கத்தினர்கள் பழி வாங்கப் படுகிறார்கள். ஊழல்களைச் சொல்லுவதை விட, ஊருக்கு வாருங்கள் கண்கூடாகக் காட்டுகிறோம் என்று ஈழப்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில், கீழ் மட்டத்திலிருந்து மேல் மட்டம் வரையிலில் அணுகிப் பார்த்தாகிவிட்டது. அங்கத்தினர்கள் உண்ணா விரதம் இருந்தாகிவிட்டது. அதற்கு அப்புறம் கூட, ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் அங்கு இருக்கும் டி. ஆர்.ஐ அனுப்பி விசாரித்து ரிப்போர்ட் அனுப்பும்படி கேட்டு, அவரும் ரெஜிஸ்ட்ராரருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பியும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்க என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். கனம் உள் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற எல்லா அமைச்சருக்கும் நகல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒ. 1729 நெசவாளர் கூட்டுறவு உற்பத்தி

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [12th March 1966]

விற்பனை சங்கம் என்று ஒரு விற்பனை சங்கத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அது பற்றிய விபரத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

இதைப் பற்றி இந்த அளவிலே நிறுத்திக்கொண்டு கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டிஸ் பற்றி என் விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் படிக்கும்போது, இப்படி இப்படியெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் யாரும் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடாது, ஒரு தடவைக்கும் மற்றொரு தடவைக்கும் ஐந்து ஆண்டு இடைவெளி இருக்க வேண்டும். அதற்காக ஒன்-தேர்ட் ரிட்டயர் ஆகவேண்டுமென்று சீட்டு குலுக்கிப் போடுகிறார்கள். சீட்டு குலுக்கி ஒருவர் விடப்பட்டால் மறுநாள் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த விதி ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அது நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் அங்கம் வகிக்கக் கூடாது என்று விதி இருக்க வேண்டும். அதைப் போல டைரக்டர் சொந்தக்காரர்கள் வேலையில் இருந்தால் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அப்படி சொந்தக்காரர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படாவிட்டால் டைரக்டர் பதவி போய்விடும் என்று இருக்கிறது. அது எங்களுக்கும் பொருந்தும் என்றால் அமைச்சர் சொந்தக்காரர்கள், அங்கம் வகிக்கக்கூடாது என்பது ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் சொந்தக்காரர்கள், மிக நெருங்கிய நண்பர்கள், மிக வேண்டியவர்கள், அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் தான் லஞ்ச ஊழல்களும் மற்ற ஊழல்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனையும் விலக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

சர்க்குபடி பற்றி யோசனை சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி மட்டும் பேச அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கனம் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் ஸ்கீம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது வந்த பிறகு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு தீவிரத் திட்டத்திற்காக அதி தீவிரமாக கடன் வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் மிகவும் அவதிக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறோம். இதனை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கனம் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மான்யத்தை அதிரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை இயக்கத்தின் தத்துவங்களைக் குறித்து யாரும் கருத்து வேற்றுமை கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கூட்டுறவுத் தத்துவங்கள் மிக மிகச் சிறந்தவை. நாட்டிலே ஒரு சம தர்ம சமுதாயம் ஏற்பட வேண்டுமென்று

[22th March 1966] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அனைவரும் விரும்புகிறோம். அத்தகைய சம தர்ம சமுதாயம் நாட்டில் ஏற்படுவதற்குக் கூட்டுறவின் தத்துவங்களும், அதனுடைய பலனும் அனுகூலமாக அமையும் என்பதிலே சந்தேகமில்லை. அதிலும் கருத்து வேற்றுமை இருக்காது என்றே நான் கருதுகிறேன். கூட்டுறவின் மூலம் ஏற்படும் பலன்கள் சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டும். என்பது தான் குறிக்கோள். அத்தகைய வகையிலே கூட்டுறவின் தத்துவமானது சம தர்ம சமுதாய அமைப்பு உருவாவதற்கு, பொது மக்களுக்கு அதன் மூலம் பயிற்சி அளிப்பதோடு, அத்தப் பலன்கள் அவர்களைச் சென்று அடையும்போது, சம தர்ம சமுதாயத்தின் அமைப்பின் பலனை இதன் மூலமாக அடைகிறோம் என உணர்ந்து கொள்ளவும் கூடிய அத்தகைய உயரிய தத்துவங்கள் தான் கூட்டுறவின் தத்துவங்கள். என்றாலும் நடைமுறையிலே பல சிக்கல்கள், குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இன்று மட்டு மல்ல. கூட்டுறவுத் துறை ஆரம்பித்த காலம் முதலே அங்கங்கே சில சில பகுதிகளிலே இந்தச் சபையிலே இப்போது எடுத்துக் காட்டப்பட்ட குறைகளைப் போன்று எடுத்துக் காட்டுவது இயல்பாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அத்தகைய குறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன. நீதி மன்றங்களிலே அது பற்றிய நீதிகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும், 10,000-த்துக்கு மேற்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் செயல்பட்டு வரும் ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு சில சங்கங்களில் கூட்டுறவுத் தத்துவத்திற்கு நேர்மாறான, முரணான கொள்கை உடையவர்கள், அல்லது பொது நலப் பணி என்ற போர்வையிலே அக்கிரமங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறவர்கள், அத்தகைய தத்துவங்களுக்கு அவர்கள் மாசு கற்பிப்பவர்கள் தான் என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். 10,000-க்கு மேற்பட்ட கூட்டுறவு நிறுவனங்களிலே ஒரு சில நிறுவனங்களில் இத்தகைய குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்று எடுத்துக் காட்டும் போது பொது மக்கள் மற்ற பெரும்பாலான நிறுவனங்களைப் பற்றியும் தவறான கருத்து கொண்டு, கூட்டுறவுத் தத்துவங்கள் நாட்டிலே பரவாமல், அதைப் பற்றிய மாசு கற்பிக்கப்பட்ட எண்ணங்களையே மனத்திலே கொண்டால், கூட்டுறவின் வளர்ச்சிக்கும், இயக்கத்திற்கும் துணை புரிய முடியாத நிலையிலே பொது மக்கள் கருத்தை ஈர்த்து, கூட்டுறவுத் தத்துவத்திற்கும், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும் ஒரு பலஹீனம் ஏற்படும் வகையிலே கூட குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறவர்கள் அத்தகைய நிலைக்குச் சென்று விடக் கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச் குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதிலே காட்டும் ஆர்வமானது, கூட்டுறவுத் தத்துவத்தின் மூலமாக, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக, நாட்டுக்கு ஏற்படக் கூடிய கணிசமான பலனை அழித்து விடும் நிலைமைக்குக் கொண்டு போய் விடக் கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய குறைகளைப் போன்று நானும் பல குறைகளை அறிந்திருக்கிறேன். சொல்லப்பட்டும் வந்திருக்கிறது. நான் கிட்டத்தட்ட 39 ஆண்டு கால அனுபவம் உள்ளவன் கூட்டுறவுத் துறையிலே. கூட்டுறவுத்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

12th March 1966

துறையிலே நீண்ட காலத் தொடர்பு எனக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. இத்தகைய குறைகளை எடுத்துக் காட்டும் சில சர்ந்தர்ப்பங்களில், அழகாக அச்சிட்டு குறைகளை எடுத்துக் காட்டுகிற நேரத்திலும், நம்மை நம்ப வைத்து இத்தகைய குறைபாடுகள் நிகழுமின்றனவா என்று ஆத்திரத்தையும் உண்டு பண்ணி நாமும் கூட உணர்ச்சி வசப்படுகிறோம். எத்தகைய முறையிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன, எப்படி நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று ஆராயப் புகும்போது திடுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. இயக்கத்திற்கு இத்தகைய பொய்யான புகார்கள் கூறி பெரும் துரோகம் விளைவிக்கத் தக்கவர்களும் இருக்கிறார்களா என்ற நிலையில் கவலையில் ஆழ்ந்து விட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே குறைகள் சொல்லப்படும்போது, இந்த மன்றத்தில் தெரிவிப்பதற்கு முன்பே, குறைகளிலே ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவா என்று முழுவதும் நன்கு ஆராயாவிட்டாலும், ஒரு சிலவற்றுக்கேனும் சரியான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஸ்தலத்திலே, பிரத்தியட்ச அனுபவத்திலே, நம்மை நாமே நம்பும் அளவில் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு, அதற்குப் பிறகு இங்கே சொல்வது . . .

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே நான் குறிப்பிடுவதற்கு முன்பு இது சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை மனுக்களையும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அனுப்பி விட்டு, எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாத காரணத்தினால் நான், அதிகார பூர்வமாக உண்மை என்று நான் நம்புகிற காரணத்தினால் நான் சபையின் முன் வைக்க முன் வந்தேன்.

10-30
a.m.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இலாகா பூர்வமாக, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதும் அவர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டு நம்புகிறவர்கள் தான் நம்புகிறார்கள். ஆகவே, அந்த ஆதாரம் கூட போதாது என்று தான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அந்த நடவடிக்கைகள் எந்த நிலையில் இருந்து வருகின்றன, அதைப்பற்றி உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு இலாகா பூர்வமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் நிலைமைகள் என்ன என்பதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளுவது சிரமம்தான். ஆனால், பொது வாழ்வில் இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் நினைத்தபொழுதெல்லாம் மலிவாகச் சொல்லக் கூடிய நிலைக்குக் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுவோமேயானால், பொதுத் துறையிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள், மக்களுடைய பொது நலனுக்காக பணியாற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டவர்கள் கூட இத்தகைய ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கெல்லாம் ஆளாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறதே என்று நல்லவர்களும் அந்த இயக்கத்தில் வந்து பணிபுரிவதற்கு பின்வாங்குவார்கள் என்பதைத் தான் நான் பணிவோடு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்தகைய குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு ஏற்பாடுகள் அவசியம் இருந்து தான் ஆகவேண்டும் ஆனால், குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் இயக்கத்

12th March 1966] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

தினுடைய வளர்ச்சியும், அதனுடைய பலனும் பின்தங்கிவிடக் கூடாத ஒரு நிலை கைக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அநேகமாக கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறுவது நலன் என்றாலும் கூட, கூட்டுறவுத் துறை எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறதோ, அதனுடைய பரப்பு எவ்வளவு வளர்ந்திருக்கிறதோ, அரசாங்கத் திட்டத்தின் மூலமாகவும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மூலமாகவும் அந்த இயக்கத்தை எவ்வளவு வேகமாக எப்படிப் பல துறைகளிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோமோ, அந்த அளவில் அந்த ஸ்தாபனங்களில் பணியாற்றுவதற்கு போதிய சிரத்தையுடையவர்களும், திறமை உடையவர்களும் முன்வந்து அந்த இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டு, அந்தப் பணிகளில் அவர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற மனக்குறையை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பணிகளைப் புரிந்து கொண்டு, தெரிந்து கொண்டு பணி புரியவேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையின் பலன்களை சமுதாயத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கொண்டு போய் சேர்க்கவேண்டிய விதத்தில் திட்டம் வகுத்து, ஸ்தலத்திலே பணியாற்றக் கூடியவர்கள் இதன் பலன் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் சென்று அடையும்படி செய்ய வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு நம்மைச் சாருகிறது. ஸ்தலத்திலே உள்ளவர்களுக்கு இதிலே பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் விரிவடையக்கூடிய நல்லதோர் இயக்கம் இது. அதன் மூலம் கிராமத்திலுள்ள குடும்பங்கள் பலன் அடையும்படியான வகையில் சிரமம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு படித்தவர்கள் கூட அதிகமாக முன் வரவில்லை என்ற எனது மனக்குறையை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்தகைய பணி புரிவதற்கு, விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு, ஸ்தலத்தில் உள்ளவர்கள், படித்தவர்கள், பொது நலனுக்காக பணி புரிய வேண்டும் என்று அக்கறை கொண்டவர்கள் இந்த இயக்கத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டால்தான், சூரியனைக் கண்டு இருள் நீங்குவது போல, இத்தகைய குறைபாடுகள் தானே பின்வாங்கிவிடும், இந்தக் குறைகள் மலியாது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எந்தப் பகுதியில் கூட்டுறவுத் துறையில் விழிப்பு உணர்ச்சி இருக்கிறதோ, எங்கே தகுந்தவர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் இந்தத் துறையில் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதியில் இத்தகைய குறைகள் தலைகாட்டுவதில்லை என்பதை நான் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். எந்த அளவுக்கு கண்காணிப்பு இருக்கிறதோ, பொது மக்கள் கவனம் அதில் திரும்பியிருக்கிறதோ, பொது மக்கள் அறியப்பற்றி கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அந்தப் பகுதிகளில் இத்தகைய சமூக துரோகிகள் இத்தகைய இயக்கத்தில் புகுந்து, இம்மாதிரி குற்றங்களைச் செய்ய முன்வரமாட்டார்கள். அந்த வகையில் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [12th March 1966]

இவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய், இவ்வளவு லட்ச ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் திட்டங்களை நாம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முழுக்கடன் வசதித் திட்டம் எந்தப் பகுதியில் இருக்கிறதோ அங்கு எல்லோருக்கும் வேண்டிய கடன்களை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் பலவிதமான திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இத்தனை சதவிகிதம் குடும்பங்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத் தினர்களாகச் சேரவேண்டும், அதன் பலனை அவர்கள் அடைய வேண்டும் என்றெல்லாம் திட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், கூட்டுறவு சங்கங்களின் பலனை அடைய முடியாமல் சங்கங்களுக்கு வெளியே எந்த ஒரு கிராமமும், எந்த ஒரு பகுதியும் இல்லை என்ற நிலையை நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறோம். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு சங்கத்தை வைத்துவிட்டு அதைச் சுற்றியுள்ள 4, 5 கிராமத்திலுள்ளவர்கள் அந்தச் சங்கத்தினுடைய பலனைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அந்த விவகார எல்லையிலே அந்தப் பகுதிகளைப்பெல்லாம் சேர்த்து ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டும் . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், சார், கனம் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்கள் நேற்று வேறொரு இடத்திலிருந்து பேசினார். நேற்றையதினம் பேசின இடம் திரு. காமராசனுடைய இடம். இன்று வேறு ஒரு இடத்திலிருந்து பேசுகிறார். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு இடம் என்று இருக்கிறது. அவருடைய இடத்திலிருந்து அல்லாமல் வேறு ஒரு இடத்திலிருந்து பேசுவது விதி முறைக்கு உட்பட்டதா அல்லது விதி முறை தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறதா என்ற ஒழுங்குப் பிரச்சனையை நான் எழுப்புகிறேன்.

கனம் தலைவர் (திரு. மா. தண்டாயுதபாணி) : There is no point of order.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்பொழுது அங்கத்தினர் பேசுவது சரியான இடத்திலிருந்தானா? விதிமுறை தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறதா? நேற்று பேசின இடம் சரியான இடம் இல்லையா?

கனம் தலைவர் (திரு. மா. தண்டாயுதபாணி) : கனம் அங்கத்தினர் சரியான இடத்திலிருந்து தான் பேசுகிறார். நேற்று பேசினதைப்பற்றி நேற்றே கேட்டிருக்கவேண்டும்.

SRI T. M. NALLASAMY : Sir, on a point of order. The hon. Member, Sri Mathialagan, did not speak from his allotted seat some time ago. Now he has come to his allotted seat.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சகோதர அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்களுடைய சிந்தனை திடீரென்று இதிலே திரும்பி இருக்கிறது கண்டு நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். நான் வேறு ஏதோ கேள்வி கேட்கும்பொழுது அங்கு இருந்தேன்.

12th March 1966]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ஆனால், நான் நேற்று நடந்த டிமாண்டு சம்பந்தமாக பேசும் பொழுது இந்த இடத்தில் நின்றுகொண்டு தான் பேசினேன் என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய கவனத்தை வேறு வகையிலே திருப்பப் பார்க்கிறார் என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். இப்படி ஒரு விஷயத்தை மத்தியிலே போட்டு கவனத்தை வேறு பக்கத்திலே திருப்ப முடியும் என்பது ஒரு உபாயம். அந்த உபாயத்தை கைக் கொண்டு, அந்த வகையிலே அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்படி கேட்கிறார்கள் போலும்.

திட்டங்களுடைய பலன் எல்லா குடும்பங்களுக்கும் சென்று அடைய வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். விவகார எல்லையில் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும். அந்தச் சங்கங்களின் மூலம் பலன் போய் சேரவேண்டும் என்றால், கிராமப் பகுதியிலுள்ள எல்லா குடும்பங்களும் அந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக ஆவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை பொது நலனில் அக்கறை உள்ளவர்கள் செய்யவேண்டும். அந்தச் சங்கத்தில் எல்லோருக்கும் கடன் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். எல்லோருக்கும் ஒத்தாசை புரியவேண்டும். எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பொது மக்கள் நம்புவது இல்லை. அந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராக சேருவதில்லை. தலைமுறை தலைமுறையாக பல வருஷங்களாக எந்த முறையிலே கடன் வாங்கிவந்தார்களோ அந்த வகையிலேதான் அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்குகிறார்கள். புதிய முறைகளை அவர்கள் கையாளவேண்டும். அவர்களைக் கட்டுறவுகளில் கடன் கேட்கவிடாமல் அங்கு இருக்கும் தீய சக்திகள் வேறு பக்கம் திருப்பி விடுகின்றன. அங்குள்ள சுயநலக்காரர்கள் 'அங்கு போய் ஏன் கடன் வாங்குகிறீர்கள்' என்று தடுத்தா விடுகிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் அடையவேண்டிய பலனை அடைய முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதையெல்லாம் ஸ்தலத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள், சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல பொது நலனில் அக்கறை உள்ளவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் அதிக தொடர்பு கொண்டு, இதன் பலனை அனைவரும் அடையும்படிச் செய்வதற்கு முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். சில சங்கங்களில் உள்ள நிர்வாகஸ்தர்கள், கேட்ட பெயரை நாம் ஏன் வாங்கவேண்டும், நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் சொத்து மதிப்புள்ளவர்கள் சில பேர்களுக்கு மட்டும் ரூ. 50,000 கடன் கொடுத்துவிட்டு அம்மட்டோடு நம்முடைய காரியங்களை நிறுத்திகொண்டுவிடுவோம், நாம் ஏன் கவலைப்படவேண்டும், நாம் ஏன் இந்தப் பொறுப்பை தலையில் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். சேந்த நிலம் இல்லாதவர்கள், குத்தகை நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள், கடன் வாங்கி சிறிய தொழில்களை புரியக்கூடியவர்கள், ஏழை எளியவர்கள் ஆகியோர்களுக்கு கடன் வழங்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய கடன்கள் கொடுப்பதன் மூலம் இந்தச் சங்கங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு, உதவி புரிவதற்கு அரசாங்கம் உதவித் தொகையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் திட்டத்தின் அடிப்படையில்

[திரு ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [12th March 1966]

கிராம சங்கங்கள் கடன் கொடுப்பதன் மூலம், அந்த சங்கங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால், வருஷக் கடைசியில் அவர்களுடைய நிகர லாபத்தில் 100-க்கு இத்தனை சதவிகிதம் இத்தகைய நஷ்டம் வருவதை ஈடுபடுத்துவதற்கு என்று அந்த வகையில் தொகைகள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜில்லா மத்திய சங்கங்களும் மாகாண சங்கங்களும் அதற்கான தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் வழிவகைகள் செய்திருக்கிறது. ஆகையினால், இந்த இயக்கத்தின் மூலமாக, ஸ்தலத்தில் இருக்கும் பொது மக்கள் பலனை அடையும் வகையில் பணி புரிய வேண்டும். அது சற்று சிரமமான பணிதான்.

இன்னொன்று அன்பர் கூறினார்கள். இந்த ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் ஸ்கீமை நிறுத்தி விட வேண்டும், அப்படி நிறுத்தி விட்டால் நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். வருஷாந்தரமாக முழுக்கடன் என்பதில் சிரமம் ஒன்றும் இல்லை. நாம் அதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு எடுப்பதில்லை. ஒரு குடும்பத்தை திட்டமிட்டு நடத்துவது போலத்தான் நாட்டின் திட்டமும். திட்டமிட்டு குடும்பம் நடத்தும் எண்ணம் விரிவு அடைய வேண்டும். திட்டமிட்டு வாழ வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் வளரவேண்டும். கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம் என்று இருந்து விட்டால், வரவுக்கும் செலவுக்கும் ஒத்துவராத வாழ்க்கை நடத்தும் நிலைதான் ஏற்படும். அதே நிலைதான் நாட்டிலேயும் ஏற்படும். முழுக்கடன் என்பதன் கீழே மொத்தமாக ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு தொகை வேண்டும் என்று பார்த்து கடன் மனுக்களைத் தயார்செய்து, எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, என்னென்ன பயிர்கள் விளையும், எவ்வளவு கடன் தேவைப்படும், குடும்பச் செலவுக்கு என்ன செலவு தேவைப்படும், மற்ற காரியங்களுக்கு எவ்வளவு, என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து வருஷாந்தர கடன் தொகை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒரே காலத்தில் கடன் சாங்ஷன் செய்யப்படுகிறது. ஒரு வருஷத்தில் எவ்வப்பொழுது எவ்வளவு எவ்வளவு கடன்கள் தேவைப்படுகிறதோ அந்த அந்தச் சந்தர்ப்பங்களிலே வாங்கிக் கொள்ளலாம். கடன் மனு ஒவ்வொரு தரமும் அனுப்ப வேண்டியதில்லை. அத்தகைய வசதிகள் உண்டு. விண்ணப்ப பார்ம் பெரியதாக இருக்கிறது. பல “காலங்கள்” இருக்கின்றன. அவ்வளவு தான். கூட்டுறவு சங்கங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு கிராமத்தில் நான் செக்ரடரி அல்லது பிரசிடென்ட் என்றால் சூப்பர்வைசர் வரும் வரை கடன் மனுக்கள் தயாரிக்கப்பட முடியவில்லை. காரணம் செக்ரடரி, பிரசிடென்ட் என்பவர்களுக்கு கடன் மனுத் தயாரிக்கத் தெரியாது. நான் வாசாகைங்களியம் செய்வேன். எதை எதையோ சாதித்து விடுவேன் என்பேன். ஆனால், நடைமுறையில் காரியம் செய்வதில் ஒன்றும் தெரியாது. பிரசிடென்ட், செக்ரடரி ஆக இருப்பேன்; ஆனால் உருவான விஷயம் எழுதத் தெரியாது, ஒரு தீர்மானம் எழுதத் தெரியாது. கடன் மனு தயார் செய்யத் தெரியாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இப்படிப் பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது. இதை நாம் பகிரங்கமாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இலாகாவின் பரிந்து அளிக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அறிவை வளர்க்க கூட்டுறவு

12th March 1966] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சங்கங்களின் நிகர லாபத்திலிருந்து 2 சதவிகிதம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. அதனால் பலன் இல்லை என்றால், அதற்கு பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற நாமும் தான் பங்குகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுவேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு பொறுப்பு வளரவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது வருந்தவேண்டிய விஷயம் தான். சட்டம் செய்திருக்கிறோம், மூன்றில் ஒரு பங்கு நிர்வாகிகள் ரிடைர் ஆகவேண்டும் என்று. அதனுடைய பலனைப் பார்க்கிறோம் இப்பொழுது. ஒவ்வொரு வருஷமும் தேர்தல் வருகிறது. தேர்தல் என்கிற மனப்பான்மை தான் இருந்துக் கொண்டே இருக்கிறது. அவர்களுக்குள்ளே ஒத்துழைப்பு, சகோதரத் தன்மை இவை குறைந்து, துவேஷம்தான் மூலித்து கிடக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது ஒருவர் நிதானமாக டைரக்டராக எப்படிப் பணியாற்ற முடியும்? ஆகவே தான் அது நல்ல பலன் அளிக்கவில்லை. அந்தச் சட்டம் செய்யப்படும் போதே அந்தக் கருத்தைச் சொன்னோம். ஆனால், பெரும்பாலோர் ஒவ்வொரு வருஷம் மாறுதல் செய்யவேண்டும் என்கின்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே தான் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒத்துழைப்பு, தோழமை இருப்பதாகக் காணோம். எப்பொழுது தேர்தல் வருகிறது, தேர்தல் வருகிறது என்கின்ற உணர்வே காணப்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் மாநில, ஜில்லா சங்கங்கள் தவிர மற்ற சங்கங்களிலாவது இந்த முறையைக் கைவிட்டு, அதற்குத் தக்கப்படி சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, பங்குக்கு ஒரு ஓட்டு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் பங்குகள் இருந்தால் ஆயிரம் ஓட்டு. இது என்ன பொருத்தம் என்று புரியவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது). ஆகவே, குறைகள் நீக்கப்பட்டு தகுந்த மாறுதல்கள் செய்து நன்மைகள் செய்யப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் பெர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். தலைவர் அவர்களே, சங்கத்தைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றார்கள். மனுக்களைத் தயாரிக்கத் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரை, நான் கூட்டுறவில், ஐக்கிய நாணய சங்கமாக இருந்த காலம் முதலே அதில் பங்கு கொண்டவன். இன்றைக்கு அது கூட்டுறவு இயக்கமாக வளர்ந்து இருக்கிறது. மத்திய கூட்டுறவு பாங்கியில் நடைபெறுகின்ற பல விஷயங்கள் எனக்குத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

கனம் தலைவர் (திரு. மா. தண்டாயுதபாணி): இன்னும் 25 அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ஆறு அல்லது ஏழு நிமிஷங்களே எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[12th March 1966]

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூரில் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தில் 36 பிளாக்குகள் இயங்கி வருகின்றன. இதன் காரணமாக சென்ற செப்டம்பர் மாதம் வரை ஒரு கோடி ரூபாய் கூட்டுறவுக் கடனும், மேற்கொண்டு ஒரு கோடியும், ஆக இரண்டு கோடி அளவில் கடன்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் தஞ்சாவூரில் மழை போதுமானதாக இல்லாததால், தண்ணீர் இல்லாததால், சம்பா பயிர் 25 சதவிகிதம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், தாளடிப் பயிர் 75 சதவிகிதம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையினால் கடன் வசூல் செய்வதை எங்கெங்கே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் டி. ஆர். அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்து, கடன் வசூலை ஒத்திவைக்கத் தகுந்த ஆர்டர் அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை எங்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தஞ்சைக்கும் வல்லத்திற்கும் இடையில் மாணேஜிபட்டி என்ற இடத்தில் ஆரம்பிக்க இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் தீர்மானிக்கப்பட்டி, அதற்கு வேண்டிய வேலைகள் ஆரம்பித்திருந்தார்கள். ஆனால் தொடர்ந்து வேலை நடக்காமல் நின்று விட்டது. ஏன் என்று தெரியவில்லை. ஆகையினால், தொழில் துறையில் தஞ்சையைப் பொருத்த வரையில், பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது என்கின்ற காரணத்தினால், அதைச் சரிக்கட்ட இந்தக் கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையை தஞ்சாவூரில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மும்முர வேளாண்மை மாவட்ட திட்டம் 36 பிளாக்குகளில் இருக்கின்றன. கிராப் லான் கொடுக்கிறோம். அங்கே உள்ள வேளாண்மைத் துறை பணியாளர்கள் Farm plan தயாரிக்கிறார்கள். அதன் மீது கூட்டுறவு சொசைடிகள் பணம் கொடுக்கின்றன. ஆனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஏன் என்றால் ஒருவரை ஒருவர் பழி சொல்லுகிறார்கள். வேளாண்மைத் துறை பணியாளர்கள் ஃபார்ம் ப்ளான் வருகிறதற்கு டிலே ஆகிறது என்கிறார்கள். இவர்கள், இல்லை இல்லை; நாங்கள் அனுப்பி விட்டோம். அவர்களால்தான் டிலே என்கிறார்கள். மொத்தத்தில் கடன் சிக்கிரமாகக் கிடைக்க வேண்டும். ஜூலை மாதத்தில் கடன் கிடைக்க வேண்டும் என்றால், செப்டம்பர் மாதத்தில்தான் முழுக்கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதையே காலாகாலத்தில் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். ஆகையினால், இந்தக் கடன் தொகைகளை முன்னதாகவே காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ரிசர்வ் பாங்கியில் 3½ சதவிகிதம் வட்டியில் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்த போது கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு 1½ சதவிகிதம் வட்டியில் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு 6 சதவிகிதம் என்றும், சொசைடிகளுக்கு 4 சதவிகிதம் என்றும் கொடுக்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்கு ரேட் 1½ சதவிகிதம் ஆக இருந்தபோது, கடைசியாக கிராமத்தில் உள்ளவனுக்கு வரும்

12th March 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

போது, 6¼ சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கிடைத்தது. இப்பொழுது 4 சதவிகிதம் ரிசர்வ் பாங்கு ரேட்டு இருக்கும் போது, கடைசியாகக் கிராமத்தாருக்குக் கிடைக்கும் போது, 8, 4 சதவிகிதம் என்று ஆகி விடுகிறது. அத்துடன் தவணை தவறினால், அது 12½ சதவிகிதம் வட்டியாகிவிடுகிறது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி 12½ சதவிகிதம் வட்டி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் போதுதான் சொசைட்டியில் வாங்கியிருக்கிறோமா. அல்லது ஏதாவது மார்வாரியிடம் வாங்கியிருக்கிறோமா என்கின்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகையால் இந்த சொசைட்டிகளை வைத்திருந்து விவசாயிகளுக்கு நாம் நன்மை செய்வதாகச் சொல்லி வந்தபோதிலும் கூட, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு அதனுடைய பலன் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், முதலிலே ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து வாங்கக்கூடிய பணத்திற்கு 4 சதவிகிதம் வட்டி என்றிருப்பதை மூன்று பர்சென்டாகக் குறைப்பதற்கு ஏதாவது வழி வகை செய்ய வேண்டும். அத்துடன் கூட, எவ்வளவு தான் அதிகமாகப் போனாலும், கூட, 7½ சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக வட்டி போகாத படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்டிமேட் பாரோயர் என்ற வகையில் கிராமக் க்ரெடிட் சொசைட்டியிலே இருந்து கொடுக்கக்கூடிய கடனுக்கு 7½ சதவிகிதத்திற்கு மேல் வட்டி விதிக்கப்படாமல் இருக்கக் பார்த்துக்கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நீண்டகாலக் கடன்களையெல்லாம் நில அடைமான பாங்குகள் மூலம் நாம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், ப்ரொசீஜரைப் பார்த்தால் ரொம்ப சிக்கலான ப்ரொசீஜராக இருக்கிறது. யாராவது ஒருவர் கடன் வேண்டும் என்று மனுக் கொடுப்பாரானால் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷத்திற்கு உள்ளாகக் கிடைத்தால் ரொம்ப ஜஸ்தியாகக் கிடைக்கிறது என்று அர்த்தம். ஒரு வருஷத்திற்கு மேலே அது போகிறது. மேலும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் 4,500 ரூபாய் பெறும் என்றால், அந்த நில அடமான பாங்கைச் சேர்ந்த ஆபீசர் அதற்கு மூவாயிரம் ரூபாய் தான் மதிப்புப் போடுகிறார். மூவாயிரம் ரூபாய் தான் மதிப்பு என்று போட்டு, லோன் சாங்ஷன் செய்யும் போது, மூன்றில் ஒரு பங்காகிய ஆயிரம் ரூபாய் தான் கடன் சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். 4,500 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்த நிலத்திற்கு நில அடைமான பாங்கியிலே கடன் வாங்குவதாக இருந்தால், ஆயிரம் ரூபாய் தான் கிடைக்கிறது. இனிமேல் நிலத்தின் விலை கீழே இறங்கப்போவது என்பது ஒருக்காலும் இல்லை. மேலும் மேலும் ஏறிக்கொண்டு போகுமே, தவிர, கீழே இறங்காது. நிலத்தின் விலை 4,500 ரூபாய் ஆக இருந்தால், 2,500 ரூபாயாவது கடன் கிடைக்கிற மாதிரி இருந்தால்தான் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும்.

இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், க்ராப் லோன் தான் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். தனி நபர் லோன் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டோம். தனி நபர் லோன் விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். விவசாயக் கூலிகளுக்கு வீடு மட்டும் இருந்தால், தனி நபர் ஜாமீன் பேரில் ரூ. 50 அல்லது ரூ. 100 கடன் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தோம்.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

12th March 1966

கஷ்டமான நிலைமையில் தனி நபர் ஜாமீனில் கடன் வாங்கி, அறுவடையானவுடன் திரும்பவும் அந்தக் கடனைக் கட்டிவிடுவது வழக்கம். இப்பொழுது க்ராப் லோன் கொடுப்பதால் சாதாரண ஏழை விவசாயக் கூலிகளெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் மறுபடியும் தனி நபர் லோன் திட்டத்தைத் திரும்பவும் கொண்டுவரலாமா என்று யோசித்து, குறைந்தபட்சம் ஜம்பது ரூபாயாவது விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும்.

தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், ஒவ்வொரு சொசைட்டியிலும் தானியக் கடங்குகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது கவர்ன்மென்ட் மூலமாகத் தானியங்கள் ப்ரோக்யூர்மென்ட் செய்யவேண்டியிருப்பதால், இப்பொழுது யாரும் தானியத்தை அங்கே கொண்டு வைப்பது கிடையாது. ஏற்கனவே தானியத்தை வைத்தால் அதிகமான விலை ஏறும், விலை ஏறிய நேரத்தில் விற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கூட்டுறவு தானியக் கடங்குகளில் வைப்பார்கள். ஆனால், இப்பொழுது கவர்ன்மென்ட் மூலமாக ப்ரோக்யூர்மென்ட் செய்வதால், மூன்று மாதம் கழித்து விற்றாலும், அதே விலை தான் வரும் என்ற காரணத்தால் உடனடியாகவே விற்றுவிடலாம் என்று முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். தானியக் கடங்குகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் அந்த ஊருக்கு வேண்டிய உரம், உற்பத்தி சாதனப் பொருள்கள், பூச்சி மருந்து தேவிக்கும் கருவி இம்மாதிரியான சாமான்களை வாங்கி அந்த இடத்தில் சேகரித்து வைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் அமைச்சர் அவர்கள், “கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் ஊழல்கள் சில இடங்களில், விரல்விட்டு எண்ணிவிடக் கூடிய சில இடங்களில் தான் இருக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மாறாக, விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சில இடங்களாவது நல்ல இடங்களாக இருக்குமா என்பதே சந்தேகம். சில இடங்களில் தான் ஊழல் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். அதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. எனக்கு முன்னால் பேசிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்கள் மிக அழகாக ஒன்று சொன்னார்கள். “சமுதாயத் துரோகிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பிடித்துப் பொது மக்கள் தான் கண்காணிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அவருடைய வாதத்தை நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். அத்தகைய சமுதாய துரோகிகள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் அவர்கள், கட்சி மாச்சரியம் இல்லாமல், தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் தான் என்று நான் முதலிலேயே அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லிவிடுகிறேன். சமுதாயத் துரோகி

12th March 1966]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கள் ஒரு கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, கட்சிப் போர்வையில் புருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு எந்த அரசாங்கமும் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடாது. அப்படிக்கொடுத்தால், புனிதமான கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மோசமாக ஆகிவிடும், கெட்டு விடும், பாழ்பட்டு விடும் என்று நான் அழுத்தந்திருத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே நடைபெற்ற நிதி நிலை அறிக்கையிதான விவாதத்தின்போது நான் குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுதும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். கள்ளக்குரிச்சி சர்க்கரை ஆலையைக் குறித்து நான் சொல்லும் கருத்து தவறு என்று யாராலும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், விசாரணைதான் இல்லை. கள்ளக்குரிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் பங்குப் பணம் வசூலித்திருக்கிறார்கள். வசூலித்ததற்கு ரசீது கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெஸ்கேட் ரசீதுகளைக் கொண்டுபோய்க் கள்ளக்குரிச்சி சர்க்கரை ஆலையிலே ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், பணத்தைக் கட்டவில்லை. நாற்பதாயிரம், ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் பணத்தைக் கட்டாமல் மோசடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மோசடியைக் குறித்து ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. இதுவரை எத்தனிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்றால் என்ன என்று சொல்வேன்?

அதே சர்க்கரை ஆலையைக் குறித்து எனக்கு வந்திருக்கும் இன்னொரு தகவலையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். கள்ளக்குரிச்சி சர்க்கரை ஆலைக்கு இயந்திரம் வரவழைத்து 71 லட்சம் ரூபாய்க்கு சர்க்கரை ஆலைக்கு அருகிலேயே கொண்டுவந்து கொடுக்க ஒரு கம்பெனி டென்டர் போட்டது. 79 லட்ச ரூபாய்க்கு இன்னொரு கம்பெனி டென்டர் போட்டது. அந்தக் கம்பெனி “சென்னை துறைமுகத்தில் தான் கொடுப்பாம்” என்று நிபந்தனை விதித்தது. ஆனால், அந்த சர்க்கரை ஆலை நிர்வாகிகள் துறைமுகத்தில் டெலிவரி கொடுக்கிற கம்பெனியில் 79 லட்ச ரூபாய் டென்டரை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். சர்க்கரை ஆலைக்கு அருகிலேயே கொண்டுவந்து கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லிய கம்பெனியின் 71 லட்ச ரூபாய் டென்டரை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். இதுவும் ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனில் இருக்கிறது; ஆட்சேபணையில் இருக்கிறது. கள்ளக்குரிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றால், அதைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏன் காங்கிரஸ்காரர்களைப் போட்டார்கள்? என்று கேட்கக்கூடிய அவ்வளவு சின்ன புத்தியுடையவன் அல்ல நான். அது கூடச் செய்வதற்கு அமைச்சருக்கு உரிமை இல்லையா? செய்து கொள்ளட்டும். ஆனால், அவ்வளவு நல்லவர்கள் இருந்தும் கூட, ‘அங்கே இத்தகைய சமுதாயத் துரோகம் நடக்கலாமா? என்பது தான் கேள்வி. அதைக் கண்காணிக்க வேண்டாமா? அதைக் கண்காணிக்க ஏன் அரசாங்கம் தயங்குகிறார்கள்? மயங்குகிறார்கள்?

இன்னொன்றும் சொல்வேன். ஒன்றரை, இரண்டு ஆண்டுகளாக சர்க்கரை ஆலையின் பங்குதாரர்கள் பொதுக்கூட்டம் கூட்டப்படவே இல்லை. எப்பொழுது கூட்டினாலும், டைரக்டர்கள் கூட்டத் திற்குக்கூட ‘கோரம்’ கிடையாது. ‘கோரம்’ கூட இல்லாத

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[12th March 1966]

அளவுக்கு, அந்த அளவுக்குக்கூட அக்கறை கொள்ளாதவர்கள், சர்க்கரை ஆலை டைரக்டர்களாகச் சர்க்காரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது; கேலிச் கூத்தாக இருக்கிறது. நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், சர்க்கரை ஆலையில் இருக்கும் டைரக்டர்கள் அத்தனைபேரையும் கலைத்துவிட்டுப் புதிய டைரக்டர்களை நியமியுங்கள், யாரை வேண்டுமானாலும் நியமித்துக்கொள்ளுங்கள். ஒழுங்காக வேலை செய்யக் கூடியவர்களை நியமியுங்கள். கட்சி மாச்சரியம் இல்லாமல் நியமியுங்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுையே கூட நியமியுங்கள் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டைரக்டர்கள் கூட்டம் போட்டால்கூட, 'கோரம்' இல்லாத இந்த நிலைமை ஓராண்டுக்காலமாக இருக்கிறது. உண்மையா, உண்மைக்கு மாறானதா என்று அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் நல்லவர்கள் வந்து பங்குகொள்ள வேண்டும் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நல்லவர்கள் வரவேண்டும் என்றால் எப்படி வர முடியும்? உன்னே இருக்கிறவர்கள் விட்டால் தானே? “நாங்கள் தான் அதற்காகச் சட்டம் செய்துவிட்டோமே” என்று சொல்லுவார்கள். சட்டம் வைத்திருப்பது உண்மைதானா? என்று நான் கேட்கிறேன். நடைமுறைக்கு வந்ததா? என்று நான் கேட்கிறேன். நான் நல்லவனா? இல்லையா? என்ற வாதத்திற்குக் கூட நான் வரவில்லை. என்னையே கூட சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். திருவண்ணாமலையில் கூட்டுறவு அர்ப்பன் பாங்க் இருக்கிறது. அதிலே பங்குதாரராகச் சேர வேண்டும் என்று நான் மனுக் கொடுத்தேன். அப்பொழுது ஒருவர் முப்பது பங்குகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற சட்டம் இருந்தது. நான் மனுக் கொடுத்தவுடன், மெத்தக் கருணையோடு, அந்தத் தலைவர் இரண்டு பங்குகளை எனக்குக் கொடுத்தார். சரி ஏதோ பங்கு கொடுத்தாரே என்று பேசாமல் இருந்துவிட்டேன். “முப்பது பங்குகள் கொடுக்க வேண்டும்” என்று இன்னொரு மனுக் கொடுத்தேன். மனுக் கொடுத்த தேதிக்கு பிறகு, ஐம்பது பங்குதாரர்கள் தான் டைரக்டராக இருக்கலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்தினார்கள். ஐம்பது என்றிருந்தாலும் முப்பதாவது கொடுப்பார்களா? என்று டி.ஆர்.-க்கு எழுதிக் கேட்டேன். பணத்தைக் கட்டுங்கள் என்றார். பணத்தைக் கட்டினேன். ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாகப் பணம் அனாமத்துக் கணக்கில் இருக்கிறது. டி.ஆர். இடமிருந்து பதில் இல்லை. ரிஜிஸ்திரார் ஆஃப் கோவாப்பரேடிஸ் சொசைட்டிஸ்ஸிடிமிருந்து வந்த ஒரே பதில், சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு வந்த ஒரே பதில், “டி.ஆர். கவனித்துப் பதில் சொல்வார்” என்பது தான். ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாகக் கேட்கிறேன். பதில் இல்லை. கடைசியாகப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு வாங்கிவிட்டேன். நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்தக் கதி என்று சொன்னால், நல்லவர்கள் யாராவது வந்து சேரவேண்டும் என்று சொல்வது கேலிச் கூத்தாக இருக்கிறது.

12th March 1966.] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கனம் உறுப்பினர் திரு. தருமலிங்கம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஓராண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்றா விட்டாலும், ஐந்தாண்டு என்றாவது ஆக்கக்கூடாதா? அது கூட வேண்டாம். இதே சட்ட மன்றத்தில் சென்ற முறை கூட்டுறவு அமைச்சராக இருந்த தொழில் அமைச்சர் கனம் திரு. வெங்கட்ட ராமன் அவர்கள் சட்டம் கொண்டு வந்தார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல், மூன்றாவது முறை கூட்டுறவு சங்கத்தில் யாரும் நிர்வாகிகளாக வரக்கூடாது என்று நகல் சட்டம் தாக்கல் செய்தார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. நான் எப்போது கொண்டு வரப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டுவந்தேன். பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள் நான் இப்போது சொல்கிறேன், இரண்டு முறைக்கு மேல் யாரும் நிர்வாகியாக, தலைவராக வரக்கூடாது என்று சட்டம் போடுங்கள்.

11-00
a.m.

இன்றைக்குக் கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களைக் கைவைத்துப் பார்த்தால் அத்தனையும் சொத்தை, ஒன்றிரண்டு கூட மிச்சப் படாது. இடைத்தேர்தல் காலத்தில் நிழலாக ஒருவர் நின்றார் என்று கேள்விப்பட்டவுடனே அவரைப் பிடித்து வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள். வழக்குத் தொடர்ந்ததை ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதே மாவட்டத்தில் எத்தனை பெரிய ஊழல்தனைச் செய்தவர்களை எல்லாம் ஒரே ஒரு காரணம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக வழக்குத் தொடராமல் விட்டிருக்கிறார்கள். வேறு சமாதானம் கிடையாது. அவர்களது பெயரைச் சொல் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சொல்லச் சொன்னால் சொல்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறேன். இவ்வளவு மோசமான ஒரு இலாகா ஏன் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரு ஊழலைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியைப் பொறுத்தது. சுவாஸ்யமாகக் கூட இருக்கும். ஒரு விவசாயி கம்மப்பட்டு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு மணிலா மூட்டை பதினெட்டு கொண்டு வந்தார். அன்று விற்கப்படாத காரணத்தினால், அடுத்த வாரம் வருவதாகச் சொல்லி, அந்த மூட்டைகளை அங்கேயே போட்டுவிட்டு ரசீதும் பெற்றுச் சென்றார். அடுத்த வாரம் வந்தார். பார்க்கிற போது மூட்டை அங்கே இல்லை. கேட்டால் அவர் பெயரிலேயே மூட்டைகள் விற்கப்பட்டு, பணமும் அவர் கையொப்பமிட்டு வாங்கிக்கொண்டு போகப்பட்டிருந்தது. மிகப் பரிதாபகரமான நிலை. அவர் அங்கே சொல்லிப் பார்த்துப் பயனில்லை என்றவுடன் என்னிடம் வந்தார். போலீசுக்குத் தகவல் கொடுத்தேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்—அந்த விவசாயியை அழைத்து 2,000 ரூபாய் பெறுமான சாக்குக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து, அவரைக் கையொப்பமிட்டுப் படி வற்புறுத்திக் கேசை அமுக்கிவிட்டார்கள். இவ்வளவு மோசமாக நடக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் என்ன? கடுமையான தண்டனை கிடையாது. குற்றம் செய்பவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[12th March 1966]

இருந்தாலும் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தால், இப்படிப்பட்ட கையாடல் ஊழல்கள் எல்லாம் நடைபெறாது.

மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளுக்கு வியாபாரிகளைத் தலைவர்களாகப் போடக்கூடாது என்று சட்டமியற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் காங்கிரஸ்காரர் என்பதனால் வியாபாரியாக இருக்கக்கூடியவர் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி தலைவராக இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். இப்படிச் சட்டம் புறக்கணிக்கப்படுமானால், எப்படி நல்லவர்கள் உள்ளே வர முடியும்?

திருவண்ணாமலை அர்ப்பண் பாங்கில் ஒருவர் சினிமாப் ரொஜெக்டரை வைத்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்க முயன்றார். ஒரு இயந்திரத்தை வைத்துவிட்டு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் பெற்றுக் கொள்வதாக இருந்தாலும் போய்த் தொலையுட்டும். ஆனால் அந்த ஒரு இயந்திரத்தையே நான்கு பாகமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பாகத்தின் பேரிலும் 5 ஆயிரம் என்பதாக அவர்கள் 20 ஆயிரம் ரூபாய் பெற்றுப்போய்விட்டார். எப்படி நடந்தது? அவர் என்னுடன் இடைத்தேர்தலில் போட்டியிட்ட காங்கிரஸ் அபேட்சகர். அந்த நபர் காங்கிரஸ்காரர் என்பதினால் இத்தகைய கையாடல் நடைபெறலாமா? இதைக் கண்டுபிடித்த ஆட்டிர் எங்கோ மாற்றப்பட்டார். உடனே பணம் கட்டப்பட்டு சரி செய்யப்பட்டது என்றாலும், இது இடைக்காலக் கையாடல் இல்லையா? அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? ஏன் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறது?

இன்னும் சொல்லப்போனால் நான் ஒரு பெரிய குற்றச் சாட்டைச் சுமத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சான் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டுச் சேகரிக்கும் ஏஜெண்டுகள், இதிலே வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் உள்ளே நுழைய இடம் கொடுக்கமாட்டார்கள். இவை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டு சேகரிக்கும் ஏஜெண்டுகளாகச் செயல்படுகின்றன. இந்த முறை மாறினாலொழிய கூட்டுறவு இயக்கமே உருப்படாது என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. சீனிவாசன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நாட்டிலே இப்போது நல்ல முறையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு நிலையானக் கட்டத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் ஒருசில ஊழல்கள் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இருக்கலாம், அதற்காக அவை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டு சேகரிக்கும் ஏஜெண்டுகளாக இருக்கின்றன என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியாகாது. உண்மையை கவனித்துப் பார்த்தால் அநேக இடங்களில் இந்தச் சங்கங்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு விரோதமான முறையில் தான் செயல்பட்டு வருகின்றன. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குச் சாதகமாகவும், அவர்கள் செய்கிற ஊழல்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமலும் நடந்து வருவதற்கு நான் பல ஆதாரங்களைத் தர முடியும்.

12th March 1966] [திரு. செ. சீனிவாசன்]

பரமக்குடி நெசவாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. அங்கே நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் நடத்தப்படும் சங்கங்களே ஆறு அல்லது ஏழு இருக்கின்றன. அவற்றில் நடக்கும் ஊழல்களைப்பற்றி பொறுப்பு வாய்ந்த பல முக்கியமான மனிதர்களால் புகார்கள் எழுதப்பட்டும், இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. நடைமுறையிலும் சரி, நிர்வாகத்திலும் சரி நானைய தேதி வரையில் அந்தப் புகார்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பைசல் செய்யப்படவில்லை. காரணம் என்ன? அங்கு இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு அதிகாரிகளே அந்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்து வருகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் சட்டசபையில் வந்து காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஓட்டு சேகரிக்கும் ஏஜெண்டுகளாக அவை இருக்கின்றன என்று பேசுவதைவிட உண்மைக்கு மாறுபட்ட வாதம் கிடையாது.

இங்கே நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில் கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாப்போடிச் சொசைடிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 50 ஆயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட பகுதிகளில் எல்லாம் செயல்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை முனிசிபாலிடி அத்தனைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். செலக்ஷன் க்ரேட் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். அப்போது தான் ஜனங்களுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு சங்கங்களுடைய க்ரேடிட் ஃபெசிலிடி பண்டு பற்றி டி.ஆர். சர்க்குலர் விட்டிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் ஷேர் காபிடலைப் போல பத்தாமடங்கு, எட்டு மடங்கு, ஆறு மடங்கு என்று கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால் சங்கத்திலே காஷ் அட்வான்ஸ் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, சங்க காபிடல் எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்த அடிப்படையில் தான் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு அனுப்பியிருப்பதாக அறிகிறேன். இதனால் பல சங்கங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற சங்கங்கள் எல்லாம் இதனால் வெருவாகப் பாதிக்கப்படக் கூடும். இதை எந்த முறையில் சங்கங்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் மாற்றி அமைக்கலாம் என்பது யோசிக்கப்படவேண்டும். அப்போது தான் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குப் பெரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்.

மெம்பர்கள் நிறைய சேர்க்கவேண்டும். மெம்பர்களுக்கு எந்த விதமான பொறுப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஜெனரல்பாடி கூட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இருந்தும் குறிப்பிட்ட இருபது இருபத்தைந்து பேர்கள் ஒன்றுகூட்டைரெக்டர் எலெக்ஷனில் ஈடுபடுகிறார்களே தவிர, மெம்பர்களைக் கூட்டி, அதன் வளர்ச்சிக்கும், குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னால் அவற்றை நீக்கவும் தக்க வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே, நம்முடைய விதிமுறைகளையெல்லாம் மாற்றி ஜெனரல் பாடி மீட்டிங்ஸ் எவ்வளவு அடிக்கடி கூட்டமுடியுமோ, அவ்வளவு அடிக்க

[திரு. செ. சீனிவாசன்] [12th March 1966]

கடி கூட்டினால்தான், அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் குறைபாடுகளை யெல்லாம் நிவர்த்திப்பதற்கு வழி பிறக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ டைரக்டர்ஸ் மீட்டிங் போட்டு தீர்மானத்தைப்போட்டு, ராஜினை செய்கிறோம் என்று இல்லாமல் அடிக்கடி மீட்டிங் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எழுபத்தைந்து சதவிகிதம் ஆப் தி டோட்டல் மெம்பர்ஸ் ஆன் தி லிஸ்ட் கூடுகிற அளவுக்குக் குறையாமல் எவ்வளவு மெம்பர்களைக் கூட்டமுடியுமோ, அவ்வளவு பேர்களையும் கூட்டி அடிக்கடி ஜெனரல் பாடி மீட்டிங்ஸ் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கூட்டுறவுத்துறை அதிகாரிகள் கூட்டுறவுத்துறை சம்பந்தமாகப் பிரச்னைகள் வரும்பொழுது, பேப்பர்கள் ஆபீசிலிபீருந்து வரும்பொழுது அந்த சர்க்குலர் களுடைய அர்த்தத்தைப் புரிந்து விவகாரத்தைப் புரிந்துகொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. வில்லேஜ் கோவாப்பரேடிவ் சொசைடி களில் இருப்பவர்கள் இந்த சர்க்குலரையெல்லாம் புரிந்துகொள்ள முடியுமா? அவர்கள் ஏதோ அதிகாரிகள் சொல்வதைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி கூடுமான வரைக்கும் நல்ல முறையில் அவர்கள் பணியாற்றக்கூடிய வகையில் ஃபிளாக்சிபிளாக் இருக்கக்கூடிய வழியைச் செய்ய வேண்டும். அதோடு அப்ளி கேஷன்ஸ் வந்தால், அவற்றை நல்ல முறையில் டிஸ்போஸல் செய்வதற்கும் வழிசெய்ய வேண்டுமென்று நான் கூட்டுறவுத்துறை அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக ஃபேர் ப்ரைஸ் ஷாப்புகளில் இருந்த கண்ட்ரோல்டு ஆர்டிகிள்ஸ் எல்லாவற்றையும் விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல கொள்கையை அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த நல்ல கொள்கை பிரயோஜனம் இல்லாமல் போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் இப்படிப்பட்ட ஆர்டிகிள்ஸ் சப்ளை செய்வதற்கு சம்பந்தப்பட்ட சிவில் சப்ளை அதாரிடில், சங்கத்தில் உள்ள மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, கார்டு உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிமுறைகளைக் காட்டி நல்ல முறையில் எல்லோருக்கும் விநியோகம் செய்யமுடியாதபடி செய்துவிடுகிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில், அந்தத் துறையில் மெம்பர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு கண்ட்ரோல்டு ஆர்டிகிள்ஸ் எல்லாம் கொடுக்கலாம் என்பதற்கு சிவில் சப்ளை அதாரிடில் தடையாக இருக்கக்கூடாது, அப்படிச் செய்தால் தான் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அதிகமான அளவுக்கு மெம்பர்களாக சேருவார்கள். இப்பொழுது ஒரு சங்கத்தில் 50 ரூபாய் ஷேர் போடுங்கள் என்றால், இதனால் என்ன உபயோகம் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, ஏதோ மெம்பர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்குக் கண்ட்ரோல்டு ஆர்டிகிள்ஸ் எல்லாம் கிடைக்கும் என்று இருந்தால் தான், அவர்கள் விருப்பத்துடன் சேருவார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் தான் அப்படிப்பட்ட பொருள்களை வழங்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது, வேறு வெளியிலே வாங்க முடியாது. ஆகவே மெம்பர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நசித்துப்போகக்கூடிய நிலை ஏற்படும் என்பதை

12th March 1966] [திரு. செ. சீனிவாசன்]

சொல்லிக் கொண்டு, அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையைச் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்து கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, Co-operatives which have to play a prominent part in the country have been existing for long and with confidence we are now trying to popularise this movement. There may be certain shortcomings in the movement. Government with rules and promulgation of sufficient orders must rectify the shortcomings that are being noticed here and there.

Under Co-operative movement agriculture credit has been playing a prominent part. We have been trying to give loans to the agriculturists. Co-operative institutions have been extending loans in this direction. There are different agencies to provide credit facilities for agriculturists. I would like to request Government to examine how far it would be desirable to channelise these loans to the agriculturists through different agencies inasmuch as there is a tendency in rural areas on the part of agriculturists to have more loans and then fail to repay them within the stipulated time. We must bear in mind that we cannot be channelising these loans through different agencies, viz., through Revenue Department, through Panchayat Unions and several other agencies and at the same time ask the central institution or Co-operative institutions to finance primary societies and collect the dues in time. The main aspect should be that the ryot should not be over-financed to contribute for speculation and for creation of inflation. In such circumstances Government must bear this in mind and avoid channelising all these loans through different agencies. I would like to suggest that the takkavi loans that are being given to ryots by Revenue Department may be channelised through Co-operative societies.

Regarding loans that are given to societies, which are giving short-term loans to agriculturists depending on seasonal conditions, there is difficulty in collecting dues from agriculturists and these societies are not able to repay the loans taken from Reserve Bank. The Hon. Minister suggested a target of Rs. 80 crores. How far it would be desirable in extending loans like this? Is it necessary that we must finance to this order? What is the purpose in financing in such proportion, when the ryot or society is not in a position to repay the loans in time? We must see how far we would be able to help or benefit the ryot by giving so many loans. We have overfinanced certain agencies and we are now finding the position difficult. We have seen certain 'banks' over-dues are accumulating with the result genuine persons who are sincerely paying their dues are finding it difficult to get loans when they require the same badly.

Regarding diversification of units I am in favour of it. At the same time we must bear in mind that in our enthusiasm for making units 'viable', we may not amalgamate several societies doing

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [12th March 1966]

useful work. Some multipurpose societies are there doing useful work. In the matter of amalgamation, the betterment of the people of the locality should be the aim. In the matter of amalgamation of societies doing useful work, they should adopt a go slow policy. I think Rs. 2 lakhs is fixed as target for "viable units". On what basis is this going to be worked out? Taking into consideration the area of operation, they may amalgamate societies.

Regarding Co-operative department, I would like to say that the department is taking all possible steps to popularise the movement. The Revenue department is slowly entering into this field and making things impossible for Co-operative department. Whenever we take into consideration the efficiency of any department, it must be allowed to function on its own for some time without any other department encroaching on it. We have fixed procurement to be done by taluk marketing societies under Co-operative department. But at the same time we have asked the Revenue department to do the distribution. How far will it be successful? There is no co-ordination between the Revenue and Co-operation departments. For rice and paddy distributed, proper accounts ought to be maintained. This aspect may be considered. I would like to say that the basic purpose when the co-operative movement was started was to develop marketing. That aspect we have completely ignored now. We have been trying to see how to encourage credit. But no progress has been made in the direction of popularising 'marketing'. For marketing to develop, accounts should be properly maintained. The co-operative department must move in the right direction in this line.

Regarding provision of loans, the Reserve Bank is insisting on certain in-puts. We are not able to provide proper fertilizers to ryots. Taking into consideration that Central Government is to give another Rs. 3 crores, we have to remember that we have to provide Rs. 17 crores in kind. Is the Government in a position to provide proper fertilisers? You must take this into consideration and see whether it would be possible to provide so much of fertilisers. At the same time it should be realised whether it would be possible to conform to the in-puts stipulated by the Reserve Bank.

In addition to co-operative societies, we have private dealers for the distribution of fertilisers. No other State has taken such a sort of attitude. It is a controlled commodity. The Government should not entrust the distribution to private dealers. If they feel that the co-operatives are not able to do the distribution properly, then they can entrust it to other people.

Regarding fixed deposits, if the Government remove the ceiling on interest, I think we may be able to tap more deposits and make the survival of the societies better. With these words, I conclude my speech.

12th March 1966] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த டிமான்டிஸ் மீது பேசுவதாக இல்லை. நண்பர்கள் பலர் பேசிய பிறகு எனக்கும் பேச வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் அதிகச் சலுகை இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், எங்கள் கட்சிக்காரர்களைக் கேட்டால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பல சொசைடிகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு அக்கிரமம் பண்ணுகிறார்கள், மந்திரிகளிடம், அதிகாரிகள் முறையிட்டால் கூடக் கவனிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள்; பழைய ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே பிடித்த இடத்தை—இப்போது ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி இல்லை மறுபடியும் அதை ஆரம்பிக்கலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகப் பேப்பரிலே செய்தி வந்திருக்கிறது—விடமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி போன பிறகு அவர் பையன் தான் இருக்கிறாரே தவிர, ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி இல்லை.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியைச் சேர்ந்த அவர்கள் தாங்கள் போகும்போது தங்கள் பையன்களிடம் 'இதுதான் உன்னுடைய சொத்து' என்று கோவாப்பரேடிவ் சொசைடிகளை ஒப்படைத்து விட்டுப் போகிறார்கள். பிறகு அவர்கள் காங்கிரசிலோ, டி.எம்.கே.-யிலோ சேருவார்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி சாமியப்பா அவர்களின் மகன் ராமலிங்க முதலியார் காங்கிரஸ்காரராகத்தான் இருக்கிறார்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : ஏதோ, அத்திப் பூத்த மாதிரி யோக்கியமாக ஒரு ராமலிங்க முதலியார் இருக்கிறார், எங்கள் கட்சியில். நான் ஒரு விஷயத்தை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த சொசைட்டிகள், பெரும்பாலும் தனதுதலாக நடக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். மற்ற மாகாணங்களில் இருக்கிறவர்கள் நம்முடைய மாகாணத்தில் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகள் பிரமாதமாக நடக்கின்றன என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஒருவன் வீட்டிலுள்ள 16 குழந்தைகளில் எந்தக் குழந்தை நல்ல குழந்தை என்று கேட்டதற்கு 'கூரை மேல் ஏறி கொள்ளி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்தான் இருப்பதிலே நல்ல பிள்ளை' என்று சொன்னால் மற்றப் பிள்ளைகளைப் பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அதே போன்று கோவாப்பரேடிவ் மூவ்மெண்ட் தமிழ்நாட்டில் பிரமாதம் என்றால், மற்ற மாகாணங்களில் எப்படி இருக்கும் என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

கூட்டுறவு இயக்கம் இவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் இருக்கக் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றிக் கோவாப்பரேடிவ் அதிகாரிகளும், அரசாங்கமும், மற்றக் கட்சியினரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [12th March 1966]

கிறேன். மேல் நாடுகளில் பல ஊர்களில் நான் பார்த்தேன். ஸ்விட்ஸ், டென்மார்க், பின்லாந்து, நார்வே போன்ற இடங்களில் எல்லாம் கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கம் ரொம்பப் பிரமாதமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. பிரான்சிலே நல்ல முறையிலே நடந்து வருகிறது. அங்கெல்லாம் சொசைடிகளில் ஏதாவது தவறு நடந்தால் அரசாங்கத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் சூப்பர்சீட் பண்ணி விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து ஆபீசரைப் போட்டு நடத்திச் செல்கிறார்கள். அங்கு அரசியலில் இருப்பவர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்தில் இருக்க முடியாது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் அந்த மாதிரி சூப்பர்சீட் பண்ணினால் நம்முடைய அதிகாரிகள் சென்று சாப்பிட்டுக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். சாதாரணமானவர்களைவிட இந்த அதிகாரிகளுக்குத் தந்திரமாக, எதிலும் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல் சாப்பிட்டுவிட்டு எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வது என்பதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அங்கு அப்படி இல்லை. இங்கு பணம் சேர்க்க ஒரு வழியாக கோவாப்பரேட்டிவ் மூவ்மெண்டை நினைக்கிறார்கள். பத்துப் பேரை மட்டுமே ஷேர்ஹோல்டர்சாக வைத்துக்கொண்டு ஒரு சொசைடியை ஆரம்பித்து விடுவார்கள். எங்கள் பகுதியில் கிராமங்களில் மீன் பிடிப்பதிலே தப்புத் தண்டா வருகிறது என்ற காரணத்தால் அதைக் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். மீன் பிடிப்பதற்கான குத்தகையை கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடிகளுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது அங்கிருக்கிறவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் நாலேந்து ஆபீசரோடு சேர்ந்து கொண்டு, கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி என்ற பெயரால் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ராசிமங்கலம் என்ற பகுதியில் காண்ட்ராக்ட் சொசைடி என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒருவர் வேலை செய்கிற ஆட்கள் பெயரில் எல்லாம் ஷேர் ஒரு ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டு காண்ட்ராக்ட் எடுக்கிறார். இந்தமாதிரித் தப்பான வழியில் நடப்பதைத் தடுத்தாக வேண்டும். நான் பிரான்சுக்குச் சென்றிருந்தபோது, 'உங்கள் நாட்டிலே கோவாப்பரேட்டிவ் மூவ்மெண்டு இவ்வளவு பிரமாதமாக நடக்கிறதே, எப்படி?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'இங்கு அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் மூவ்மெண்டில் கிடையாது. அரசியலில் உள்ளவர்கள் இதற்குள்ளே போக முடியாது' என்று சொன்னார்கள். (ஆரவாரம்) ஏதாவது அரசியல் ஸ்தாபனங்களிலே ஏதாவது ஒரு பதவிக்கு நிற்க வேண்டுமென்றால் சொசைடி அதற்கு பர்மீஷன் கொடுக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ராஜினாமா பண்ணிவிட்டுத்தான் நிற்கவேண்டும். எம்.எல்.ஏ. என்று மட்டுமல்ல; எந்த அரசியல் ஸ்தாபனத்திலும் அவர்கள் மெம்பராக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மெம்பராக இருக்கிறவர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்தில் நுழையவே முடியாது. நம்முடைய நாட்டிலே எப்படி இருக்கிறது என்றால், கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் அந்தப் பகுதியில் எந்தக் கட்சிக்குச் செல்வாக்கு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறதோ அதிலே நுழையப் பார்க்கிறார்கள்; அரசியலில் இருப்பவர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்திற்குள்ளே நுழையப் பார்க்கிறார்கள். சென்னை

12th March 1966] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல; இந்தியாவிலேயே கோவாப்பரேடிவ் சொசைடிகள் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால், அதற்கு அரசியல் சம்பந்தம் இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். அதற்கென்று தனியாக ஒரு சட்டத்தைச் செய்ய வேண்டும். எப்படி யுனிவர்சிட்டி ஒரு அடாமைஸ் பாடி ஆக இருக்கிறதோ அதே போன்று இதையும் தனியாகப் பிரித்து விட வேண்டும். இதிலே மந்திரிக்குக்கூட எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லாத நிலைமை இருந்தால்தான் பரிசுத்தமாக இருக்க முடியும். நான் பிராணசுக்குப் போயிருந்தபோது 'நெல் விவசாயம் செய்யப் படும் முறையைப் பார்க்கவேண்டும்' என்று சொன்னேன். அதற்கு 'எங்களைக் காட்டிலும் இதிலே உங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடியவர்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கத்தில் இருப்பவர்கள்தான்' என்று சொல்லி அவர்களை ஏற்பாடு செய்யச் சொன்னார்கள். மார்ச்சு யிலிருந்து 200 மைல் தூரத்திற்கு, அரசாங்கம் கூடச் செய்ய முடியாத அளவுக்கு என்னை அழைத்துக் கொண்டு போய்க் காண்பித்தார்கள். அங்கு அரசாங்கம்போல் நடக்கிறது கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கம். அரசியலுக்குச் சம்பந்தப்படாமல், அரசியல் கட்சிகளுக்குச் சம்பந்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதே மாதிரி இங்கும் செய்யவேண்டும். ஒரே ஒரு வார்த்தையை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் எல்லாம் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பழங்கள், காய்கறிகள் எல்லாவற்றையும் மூட்டை கட்டி பஸ் ஸ்டாண்டிலே கொண்டு வந்து வைக்கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் வீட்டுக்கு முன் வைக்கிறார்கள். மறு நாள் அவர்களுக்கு என்ன தேவையோ அதன் லிஸ்டையும் அங்கேயே வைத்து விடுகிறார்கள். லாரி வந்து இவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய சாமான்களை ஏற்றிச் சென்றுவிடுகிறது. மறுநாள் அவர்கள் என்னென்ன வேண்டுமென்று லிஸ்டில் குறித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அவை கொண்டு வந்து தரப்படுகின்றன. இந்தமாதிரி ஒரு கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகள் அன்றாடம் வீற்கக்கூடிய சாமான்களையும், அல்லது ஆறு மாதம், ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை வீற்கக்கூடிய சாமான்களையும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் வீற்கிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டியதையும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமே வாங்குகிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் ப்ரொக்யூர் செய்யவேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சிவகங்கை தாலுகாவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அறுபத்தைந்து கிலோவிற்கு ரூபாய் 25.85 பைசா என்று அரசாங்கம் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறது. ஆனால் கூடுதல் ஒன்றிரண்டு கிலோக்கள் வாங்குகிறார்கள். ஏன் இப்படிச் கூடுதலாக வாங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டால் ஈரம் இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். உங்கள் சம்பளத்தையா பிடிக்கப்போகிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு இப்போது அப்படி வாங்குவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் ஏழைகளை எமாற்றுகிறீர்கள் என்று சண்டை போட்டேன். அவர்களுடையது என்றால் 64 கிலோதான் இருக்கும். ஆகவே யாராக இருந்தாலும் சரி எப்படிச் சுரண்டுவது என்றுதான் பார்க்கிறார்கள், அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, தி.மு.க.வாக

11-30
a.m.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [12th March 1966]

இருந்தாலும் சரி, அங்கு போனால் எப்படிச் சுரண்ட முடியும் என்றுதான் பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, தேசிய நோக்கோடு, கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாத நிலையில் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தைச் சுத்தம் செய்ய நாம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. ஆறுமுகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் 2 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை இங்கு வைத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுப்பற்றிப் பேசுகிறபோது இது உள்ள பல குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைக்கிறபோது, கூட்டுறவு இயக்கம் புனிதமானது என்று பேசியிருந்தாலும் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பதை எங்கள் சட்சியைச் சேர்ந்த திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் சேலம் நகரச் சேர்ந்த ஒருவருடைய ஊழல்பற்றி எடுத்து விளக்கிச் சொன்னார்கள். இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்றால் 5 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தான் தேர்தல் நடைபெறவேண்டும். ஐந்து வருடங்கள் பதவி வகித்தவர்கள் மீண்டும் அதில் அங்கம் வகிக்கக்கூடாது என்ற கட்டாயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். சர்க்கார் கூட இந்த முறையில் ஆலோசித்ததாகத் தெரிகிறது. இடையில் இந்த நிர்வாகத்தில் அதிகமாகப் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பெரும் புள்ளிகள் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இதில் தலையிட்டதால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அங்கத்தினர்கள் விலகி மீண்டும் அவர்கள் தேர்தலுக்கு திற்கலாம் என்ற விதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படியிருப்பதினால் அது அவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும். மீண்டும் அவர்கள் வர வாய்ப்பிருக்கும் என்ற நிலையில் சர்க்கார் திட்டத்தில் அவர்கள் தலையிட்டு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் வேண்டும் என்பதைக்கூட மாற்றியிருக்கிறார்கள்.

தற்சமயம் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து லோன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவை விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் போய்ச்சேருவதில்லை. ஆகவே மகசூல் சமயத்தில் அவர்களுக்கு லோன் வழங்கப்பட வேண்டும். நிலத்தை அடமானம் வைத்துக்கொண்டு மூன்று வருடங்களுக்குக் கொடுப்பது தவிர்க்கப்பட்டும் ஒரு ஆண்டுக்குக் கொடுப்பதும் தவிர்க்கப்பட்டும் ஆறு மாதம் லோன் தான் தர வேண்டும் என்று சொன்னதாகக் கருத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த முறைதான் கையாளப்பட்டு வருகிறது. மாவட்டங்களில் நடக்கும் மத்திய பாங்குகளில், இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கங்கள், கிராம நாணயச் சங்கங்கள், இவை கூடப் பாதிக்கப்படுகின்றன இதனால். அதன் காரணமாக விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் ஸ்கீம் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தந்திருக்கிறார்கள், இத்திட்டம் 274 வட்டாரங்களில் நடைபெறுவ

12th March 1966]

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்]

தாக. சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் திட்டம் சென்ற ஆண்டு வந்தது. மாடுகள் வாங்குவதற்கும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காகவும், நீண்ட காலக் கடன்கள் யூனியன்களில் வழங்கப்பட்டன. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் இருந்துதான் தரப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு வந்தது. ஆனால் யூனியன் வட்டாரங்களில் இருந்து சொசைட்டிகளுக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது. பத்து வருடத் தவணையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று முன்னால் யூனியனில் இருந்த இத்திட்டம் வந்து ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகியும் சொசைட்டிகளுக்கு இந்த உத்தரவுகள் சரியாக வந்து சேரவில்லை. இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இங்கிருந்து ரெகிற உத்தரவுகள் சரியாக நடைமுறையில் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆகவே முன்னால் இருந்ததுபோலவே யூனியனிடத்தில் இதை ஒப்படைப்பது நலம்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய பாங்கின் தலைவராக இருப்பவர் இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கிறார். நீண்ட காலமாகப் பரம்பரைச் சொத்தாக அவர் அந்த பாங்கின் தலைவராக இருக்கிறார். அவருடைய தலைமையின் கீழ் இயங்கக்கூடிய நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலமும், பல விவசாயக் கூட்டுறவு கிராம நானாயச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். சின்னமுத்தையம்பேட்டை கூட்டுறவு நானாயச் சங்கத்தில் 80,000 ரூபாய் அளவிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேட்டுப்பாளையம் கூட்டுறவு சொசைட்டியிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் பாமத்தி கூட்டுறவு சொசைட்டியிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி 40,000, 50,000, 80,000 ரூபாய் என்று நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளில் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிகளை அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் விசாரணை செய்கிறார்கள். பிறகு என்னவாகிறது என்று பார்த்தால், பாமத்தியில் அந்த சொசைட்டியில் தலைவராக இருந்த ஆகையே கானாவில்லை. ஆகவே விசாரணை நடைபெறவில்லை என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. சேலம் கூட்டுறவு மத்திய பாங்குத் தலைவரின் நிர்வாகத்தில் பெரிய ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. சேலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் ஏதாவது குறைகள் சொன்னால் அவர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். அம்மாப்பேட்டை எஸ். நம்பர் 532-ல் தலைவர் மீது புகார்கள் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன என்று அதில் கையெழுத்து இட்டவர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். ஒருவருக்கு மாயாபஜார் என்ற ரகம் சேலையை நெய்யக் கொடுக்கிறார்கள். அது 66 கஜம் நெய்யவேண்டும். 1964-ல் இருந்து 1965-ஐ ஆன் வரை வேலை இருக்கும். இதற்காக 111 ரூபாய் கூலி தரப்படுகிறது. ப்ராவிடின்ட் பன்ட் ரூ. 7.80 போக மீதி கிடைக்கிறது. ஆனால் விண்ணப்பத்தில் கையெழுத்திட்டார்கள் என்பதற்காக அதை மாற்றி வேறொரு ரகம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது 100 கஜம் நீளம் உள்ள வேஷ்டி ரகம். ஆனால் இதற்குக் கொடுக்கப்படுகிற கூலி 66 ரூபாய்தான். அதிலும்

[திரு. சோ. ஆறுமுகம்] [12th March 1966]

ப்ராவிடென்ட் பண்ட் போக மீதிதான் கிடைக்கும். நிகரமாகக் கிடைப்பது 43 ரூபாய் 80 காசுதான். இவ்விதமாக 50-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இன்றையதினம் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற கூட்டுறவுத் துறைப் பதிவாளர் அவர்கள் இதற்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற விண்ணப்பத்தை வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதன் பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக நாளது வரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. 1953-வது ஆண்டுக்கு முன்னால் இதே தலைவர் ஒரு தினக் கூலியாக இருந்து கொண்டிருந்தார், இன்றைய தினம் ஒரு பெரிய முதலாளியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார், பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைக் கொண்ட ஒரு அதிபராக இருக்கிறார். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அங்கு இருக்கின்ற மத்திய பாங்குத் தலைவர் முதற்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் வரை ஒரே பிடியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பகிரங்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், கெய்ராணைப்பற்றி முன்னால் பேசப்பட்டது—அதே போன்று சேலம் மாவட்டத்திலும் குறிப்பிடத்தகுந்த இப்படிப்பட்ட கெய்ரான்களைப் பார்க்க முடியும். ஆந்த அளவுக்கு ஊழல்கள் நடைபெறுகின்றன. இவைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

இவற்றை எதிர் வரிசையில் உள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ என்று கருதி நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்து விடக்கூடாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

அதே போல் வட்டாரம், யூனியன் என்று கனித்தனியாக இருக்கிறது. திருச்செங்கோடு, சங்ககிரி இரண்டும் ஒரே யூனியனாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. திருச்செங்கோடு தனியாக ஒரு யூனியனாக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் அங்குள்ள சங்கங்களை எல்லாம் இணைக்கவேண்டும் என்று பல முறை சொல்லியும் கூட, நாளது வரையிலும் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. காரணம் சங்ககிரி வட்டத்தைச் சேர்ந்த தலைவர் அவர்கள் சேலம் மத்திய பாங்கில் தலைவராக இருக்கின்ற காரணத்தால், சங்ககிரி வட்டத்தோடு திருச்செங்கோட்டையும் சேர்த்து ஒரே யூனியனாக வைத்து நிர்வாகம் நடைபெற்றதைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. க. சின்னையன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாகாணத்தில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மலைபோல் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்றவர்கள் மட்டுமல்ல, அடுத்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களும் பாசாட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக கூட்டுறவுத் துறை சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் மிகச்

12th March 1966] [திரு. சு. சின்னையன்]

சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதைப்பற்றி மற்ற ஜில்லாக்களில் இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் பொருமைப் படுகின்ற அளவுக்கு சேலம் ஜில்லா, கூட்டுறவுத்துறையில் முன்னேறியிருக்கிறது என்றால், எந்த அளவுக்கு சேலம் ஜில்லாவில் கூட்டுறவுத்துறை முன்னேறியிருக்கிறது என்பது நன்கு விளங்கும். இங்கே யிருக்கின்ற எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள் உண்மைக்கு மாறாக பல கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் திரு. சுப்பிரமணியக் கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற பணி பெரியது. எந்த நேரத்திலும், அவர்கள் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் இன்னின்ன முறையில் நடைபெற வேண்டும், கூட்டுறவு இயக்கம் வளரவேண்டும் என்பதற்காக இரவும் பகலும் பாடுபட்டு வருகிறார். கூட்டுறவு இயக்கம் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபடவேண்டும் என்பதில் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு, அதற்காகப் பல வழிகளில் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள ஒவ்வொருவரையும் அழைத்துப் பேசுவார்கள். இந்த இயக்கம் துய்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பல கருத்துக்களை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அங்கங்கே சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இந்தக் கடலில் எப்படி கூவும் ஆற்றிலுள்ள தண்ணீரும், சூக்கடைத் தண்ணீரும் வந்து கலக்கிறதோ அதைப்போன்று தூறுக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற கூட்டுறவு இயக்கத்தில், 100-க்கு ஒன்று என்ற முறையில்கூட இல்லாமல் சில இடங்களில் சில குறைகள் வந்துவிடுகின்றன. ஓளவையின் வாக்குப்படி 'கலக்கிலும் தண் கடல் சேருகாது' என்று சொல்வது போல், இவ்வளவு பெரிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை எவ்வளவுதான் கலக்கிலுளும்—பெரிய சமுத்திரத்தில் எப்படி சாக்கடைத் தண்ணீர் வந்து சேர்ந்தாலும் சமுத்திரம் கலங்காதோ—அதே போன்று கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்க்கவேண்டும், அதை மோசமாக்கவேண்டும் என்று வருகின்ற சிலருடைய செயல்களால் என்றைக்கும் கூட்டுறவு இயக்கம் கலங்கிவிடாது, மோசமடைந்து விடாது, அதற்கு மாறாக மேலும் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டும், வளர்ந்து கொண்டும்தான் போகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கின்றவர்கள் காங்கிரஸுக்கு வோட்டுச் சேகரிக்கின்ற ஏஜெண்டுகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மாற்றுக்கட்சித் தோழர்களும் இதில் இருந்து வருவதைப்பார்க்கலாம். எங்கள் தாலுகாவில் திரு. ஜி. பி. சோம சுந்தரம் அவர்கள் தாலுகாவின் பிரதிநிதியாக இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல ஸ்தாபனங்களிலும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருந்து வரவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். ஆகவே காங்கிரஸுக்கு ஏஜெண்டுகளாக இருந்து வருகிறார்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருப்பவர்கள் என்று சொன்னதை நான் சுத்தமாக மறுக்கிறேன்.

[திரு. சு. சின்னையன்]

[12th March 1966]

மேலும், கூட்டுறவு முறையைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் விவசாயத் துறையில் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. மேலும் நல்ல முறையில் முன்னேறவேண்டுமென்றால் அங்கங்கு இருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் எடுத்து விருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது பல கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகள் அங்கங்கு நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்பு 'பாட்டர்ன் ஆஃப் அஸிஸ்டன்ஸ்' என்ற முறையில் உதவிகள் கொடுத்து, அதன் மூலமாக மாடுகள் வாங்குவதற்கும், சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும், விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போதுள்ள காலத்திற்கேற்றபடி இல்லாமல் முன்னால் இருந்த படியே இந்த அஸிஸ்டன்ஸ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது விலைவாசி ஏற்றம் அதிகமாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும் போது, முன்பு இருந்த முறையிலேயே நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்க தால் ஒழுங்காகக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்த முடியாது. இந்தக் காலத்திற்குத் தக்கபடி அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், பல கிராமங்களில் ஏராளமான காலி நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஒத்துவாடி கிராமத்தில் சுமார் 500 ஏக்கர்கள் வரை இருக்கின்றன, முட்டாஞ்செட்டி கிராமத்தில் 600 ஏக்கர்கள் வரை இருக்கின்றன, பரளி என்கின்ற கிராமத்தில் 300 ஏக்கர்கள், இப்படி சுமார் 2,500 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் அங்கங்கே இருக்கின்ற பஞ்சாயத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் மாங்களை நட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், இதனால் ஒரு பிரயோசனமுமில்லை. நட்ட மாங்களை எல்லாம் சரியாக வளர்ச்சி அடையாமல் நிலங்கள் அப்படியே சுமமா கிடக்கின்றன. அவைகளைக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் நல்ல உழைப்பாளிகள் இருக்கின்றார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் உழைப்புக்குப் பெருமையாக எங்களைத்தான் சொல்லுவார்கள். அந்த முறையில் இருக்கின்ற சிறந்த உழைப்பாளிகள் இருக்கின்ற எங்கள் ஜில்லாவில் இவ்விதம் இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு மான்யத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டில் கூட்டுறவு முறை நல்ல முறையில் பயன்பட்டுவருகிறது. கோடிக்கணக்கான அளவில் நம்முடைய கூட்டுறவு மூலமாக பல திட்டங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் அமல் நடத்துவது மக்கள். கூட்டுறவுத் திட்டங்களை அமல் நடத்துவதில் காங்கிரஸ் காரர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள்.

12th March 1966] [திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

சாதாரணமாக இப்போது நடைபெற்று வருகின்ற கூட்டுறவு நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அதே நண்பர்களுக்கு நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மட்டும் விட்டுக்கொடுக்காமல், அவர்களே இருந்து கொண்டு தங்கள் ஆதரவாளர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று விரும்புகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இவ்விதம் இருப்பது மனிதர்களுடைய இயல்பாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் நம்முடைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ள அரிஜன மக்களுக்கும் நம்முடைய சர்க்கார் நல்ல முறையில் வான்ட் காலனைசேஷன் பல திட்டங்களைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டிலே விவசாய மக்கள் அதிகமாக உள்ள இடங்களிலே இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுத்தால், அதைத் தனிப்பட்ட சுய நலக்காரர்கள், பெரிய செல்வந்தர்கள், தங்களுடைய சுயநலத்தைக் கருதி, கோவாப்பரேட்டிவ் இயக்கம் நல்ல முறையில் நடக்க முடியாதபடி பல இடைஞ்சல்கள் செய்து வருகிறார்கள். அதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து, அப்படிப்பட்ட இடங்களில் நல்ல கண்காணிப்புடன் இருந்து நல்ல முறையில் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நான் ஒரு சில சொசைட்டிகளுக்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். அவசூசிக்குப் பக்கத்தில் வேட்காலனி என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுள் ஒரு பிரிவினர் அங்கே இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலே பல சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருந்தும், அந்த ஊரில் உள்ள அந்தச் சங்கத்திற்கு இந்த நன்மைகள் கிடைக்காமல் தடைப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய பூமிக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால் கோவாப்பரேட்டிவ் மூலமாகச் செய்தால் அதிகப்பணம் செலவு ஆகும் என்று தடைப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறையில் இல்லாமல் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் தைரியத்தையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜன மக்கள் கண்டிஷனல் பட்டாவில் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். நிலத்தைச் சீர்திருத்தி விவசாயம் செய்வதற்கு வேறு இடத்தில் பணம் கேட்டால் 12 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதம் கூட வட்டி கேட்கிறார்கள். குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுத்து நல்ல முறையில் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி சொசைட்டிகள் மூலமாக, க்ரேடிட் சொசைட்டி மூலமாக, லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்க் மூலமாகக் கொடுக்கும்போது, இந்த நிலத்திற்குப் போடும் வால்யுவேஷன் குறைவாக இருக்கிறது. குறைந்த தொகைதான் கொடுக்கிறார்கள். குறைந்த பணத்தை வைத்துக் கொண்டு பூமியைப் பண்பாடு செய்ய, அல்லது வேண்டிய பம்ப்செட், மோட்டார் வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த கண்டிஷனைத் தளர்த்தி மற்ற பூமிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கும்

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [12th March 1966]

போது வால்யுவேஷன் எப்படி இருக்கிறதோ, அந்த மாதிரிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கொடுக்கும் கடன் குறைந்த காலக் கடனாக இருக்கிறது. 3,000 ரூபாய் பம்பு செட்டுக்காகவோ, அல்லது நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காகவோ வாங்கினால், பூமி தரிசாக இருக்கும்போது, அதைச் சீர்திருத்தி மூன்று ஆண்டுகளில் எப்படி அதிலிருந்து வருவாயை எடுத்துக் கொடுக்க முடியும்? ஆகையால், நீண்ட காலத் தவணையில் குறைந்த வட்டியில் கொடுத்தால் பூமி மேம்பாட்டினால் கிடைக்கக் கூடிய வருவாயிலிருந்து திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்காரில் 750 ரூபாய் மான்யமாகவும், 250 ரூபாய் கடனாகவும் கொடுக்கிறார்கள். அதைக்கொண்டு சில இடங்களில் முடியும். கோவாப்பரேட்டிங் முறையில் அர்ப்பன் ஹவுஸிங் ஸ்கீம், ரூரல் ஹவுஸிங் ஸ்கீம், இண்டஸ்ட்ரியல் ஹவுஸிங் ஸ்கீம் எல்லாம் எந்த முறையில் இருக்கிறதோ அதே மாதிரி அநேக ஹரிஜனங்கள் கொஞ்சம் வசதி, கட்டக் கூடிய திறமை உள்ளவர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்து வீடு கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், 1,000 ரூபாய் முதல் 2,000 ரூபாய் வரையில் கூட்டுறவு மூலம் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டால், அந்த ஸ்கீம் எம்ர்ஜென்ஸி காரணமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படுவது இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இனிமேலாவது அந்த ஸ்கீமை எடுத்துக்கொண்டு கிராமத்தில் 100 வீடுகளோ, 50 வீடுகளோ கட்டவேண்டுமென்றால் ரிஜிஸ்டர் செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு மான்யத்தின் மீது எங்கள் கட்சி கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழில், வாணிபம், விவசாயம், போக்குவரத்து என்று கூட்டுறவு புகாத துறையே கிடையாது என்ற அளவுக்கு நல்ல முறையில் கூட்டுறவுத்துறையானது வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு மேல் கூட்டுறவு ஸ்தாபனமானது நல்ல முறையில் இயங்கி, தன் பொன் விழாவையும் கொண்டாடிவிட்டது. அந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே நல்ல முறையில் பணியாற்றிய அமைச்சர் மன்றாடியார் அவர்கள் கூட்டுறவு அமைச்சராக இருக்கிறார். கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் என்றாலேயே கூட்டுக் கொள்கை அடிப்படையிலே என்ற கேவலமான நிலை என் இருக்கவேண்டும் என்று ஆராய வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். 50 ஆண்டுகள் ஆகிப் பொன் விழாக் கொண்டாடியும் கிராமங்களில் கூட்டுறவுபற்றி நல்ல முறையில் பிரச்சாரம் செய்யப்படவில்லை. நல்ல முறையில் பிரச்சாரம் செய்யப்படவேண்டுமானால், இராமாயணம், பாரதம் கதைகள் கூட நாட்டிலே உள்ள படிக்காத பாமர மக்களுக்கு

12th March 1966] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

எப்படித் தெரிகிறதோ, அதைப்போல கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி நல்ல முறையில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் இயல், இசை, நாடகம் மூலமாகப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பலர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு வருகிறார்களே தவிர அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பயிற்சி இல்லை. அப்படிப் பயிற்சி இல்லாத காரணத்தினால், பாங்கியிலிருந்து கடன் வாங்கிக் கொண்டு வைத்துக் கொண்டு, அந்தப் பணத்தைத் தன் வீட்டிலிருந்து கொடுப்பது போல் நினைத்து, சொந்தப் பணத்தை வட்டிக்குக் கொடுப்பது போல் கொடுத்து, அவர்களிடமிருந்து நெல் முதலியவைகளை வாங்கி வியாபாரம் செய்கிறார்கள். பல இடங்களில் இம்மாதிரி நடக்கிறது. இது தடுக்கப்படவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்தது. கூட்டுறவு இயக்கத் திலேயே அரசியல் புகுந்து விட்டது. அரசியல் கட்சிகள் புகுந்து விடுவதால்தான் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பது ஒத்துக் கொள்ளவேண்டியதுதான். எனது அருமை நண்பர் திரு. சண்முகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படிதான் எம்.எல்.ஏ.-வாக இருந்தும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் சேர முடியாமல் எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று. ஆலங்காயம் தொகுதியில் வெள்ளக்குட்டை என்று ஒரு கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் 50 பேர்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டியில் சேரவேண்டுமென்று மனுப் போட்டார்கள். கூட்டுறவு சொசைட்டியில் யாரும் மெம்பராகலாம், யாரையும் மெம்பராகக் கூடாது என்று தடை செய்ய முடியாது. ஆனால் அந்த 50 பேர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. என்னிடம் வந்து கூறினார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் என்ற முறையில் என்னிடம் மனுக் கொடுத்தபோது, அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று உத்திரவிட்டேன். அவர்கள் இன்னும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஏனென்றால் கூட்டுறவில் அரசியல் புகுந்து விட்டது. எங்கள் பகுதியில் முல்லைக்கொம்பு என்று ஒரு கிராமம். அதற்குப் பக்கத்திலே இரண்டு ஃபர்லாங் தூரத்தில் நிம்மியம்பட்டு என்று இன்னொரு கிராமம். அந்த நிம்மியம்பட்டு என்ற கிராமத்திற்குத் தனியாக ஒரு சொசைட்டி வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் 40,000 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊரில் 30,000 ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கீழ் மட்டத்தில் தனி சொசைட்டி தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இரண்டு ஃபர்லாங் தூரத்திற்குள்ளேயே இருந்தும், 100-க்கு 80 பேர்கள் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று வாதமிட்டும், மண்டலக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இருக்கிறவர் ஒருவர் மனுக் கொடுத்தார் என்ற காரணத்திற்காக, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் அவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அந்த நேரத்தில் ஜாயிண்ட் ரிஜிஸ்டிராராக இருந்தவர்கள்

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] 12th March 1966

சொசைட்டியைப் பிரித்து விட்டார்கள். ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் மெம்பர்களாக இருந்தவர்கள் முல்லைக்கொம்பிலிருந்து போகவில்லை. மீண்டும் ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. நிம்மியம் பட்டு சொசைட்டியை முல்லைக்கொம்பு சொசைட்டியோடு சேர்க்க வேண்டும் என்று உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வது துள்ளக் சாமராஜ்யம் நடத்துவதுபோல் அல்லவா இருக்கிறது. அதே மாதிரி அரசம்மாபுரம் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் தகராறு வந்து விட்டது. சொசைட்டியிலே தேர்தலை நடத்த டெபுடி ரிஜிஸ்டிராரினால் ஒரு சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் அனுப்பப் பட்டார். தேர்தல் நல்ல முறையில் நடந்து என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் வெற்றி பெற்று விட்டார். ஆனால் அவரிடம் கணக்குப் புத்தகங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டு சார்ஜ் கொடுக்கப்படவில்லை. அதைப் பற்றி, டெபுடி ரிஜிஸ்டிராருக்கு எழுதியாகி விட்டது. ரிஜிஸ்டிராருக்கும் எழுதியாகிவிட்டது. மீண்டும் தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்று உத்தரவு வந்தது. அதைப் பற்றி ஹைக்கோர்ட் வரையில் வந்து வாதாடி, பழைய தேர்தல் செல்லும் என்று உத்தரவு வாங்கியாகி விட்டது. இன்னும் காஷ் புக், மினிட்ஸ் புக் எல்லாம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்றால் எப்படி நானயம் உள்ளவர்கள் பணியாற்ற முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றே ஒன்று சொல்லுகிறேன். மத்திய பாங்கில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்குத் தலைவர் இட்டது சட்டம். சூப்ர வைசர் சூப்ரவைசராகத்தான் சாகவேண்டும். ப்ரோமோஷன் கிடையாது. வேறு துறைக்குப் போக வேண்டுமென்று மனுப் போட்டாலும் அதை ஃபார்வேர்டு செய்வது கிடையாது. அவர்கள் ஏதாவது தவறு செய்து விட்டார்கள் என்று ஏற்பட்டால், அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்றால் எக்ஸிக்யூட்டிவ் கமிட்டிக்கு அப்பீல் செய்யவேண்டும். மத்திய பாங்கின் தலைவருடைய செல்வாக்கு உள்ளவர்கள்தான் எக்ஸிக்யூட்டிவ் கமிட்டியில் இருப்பார்கள். அந்த எக்ஸிக்யூட்டிவ் கமிட்டிக்கு அப்பீல் செய்து கொள்வதால் என்ன நன்மை கிடைக்கப் போகிறது. ரிஜிஸ்டிரார் அல்லது டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் அப்பீலைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

12-00
noon.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும் இன்றைக்கு பருத்தி விளையக்கூடிய பெரும்பாலான பகுதி குடியலூர் கூட்டுறவு விவசாயக் கடன் வழங்கும் ஒரு ஸ்தாபனம் இருப்பதனாலே தான் மிக மிக உயர்ந்த நிலையில் பம்பாய் மாநிலம் வரையில் மார்க்கெட்டுக்குப் போகக்கூடிய அளவில், நீண்ட இழைப் பருத்தியைப் பொறுத்தவரையில், தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, ஒரு ஏக்கருக்கு 12 பொதி, 12 பொதி என்று விளையக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு

12th March 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

நிலைமை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அந்த-ஒரே ஒரு ஸ்தாபனத் திற்காக நான் கூட்டுறவுத் துறைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சோளம், ராகி இவற்றை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஒரு வழங்கக்கூடிய திட்டத்தின்கீழ் ஒரு விவசாய பாங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 750 கடன் கொடுக்கிறார்கள், அந்தக் கடனை வாங்கி விவசாயி நேரிடையாக விவசாயம் செய்யக் கூடிய காரணத்தினால், 10 ஏக்கருக்குக் குறைந்து விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 30 சரூகை, 40 சரூகை சோளம், ராகி உற்பத்தி செய்து, பரிசுத் திட்டத்தில் பரிசு வாங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த அளவுக்கு விவசாய பாங்கு பணி புரிகிறது. அதற்காக நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு என்று சொல்லும்பொழுது 1965-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 90 சதவீதம் கிராமங்கள் கூட்டுறவு அடிப்படையில் வந்து விட்டன. இந்த ஆண்டு பார்க்கப்போனால் 100-க்கு 100 வந்திருக்கும் என்று கணக்குத் தெரிகிறது. அதில் நாம் பெரிய லாபத்தை அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எவ்வாறு என்றால், கூட்டுறவுத் துறையில் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்குக் குறைந்த வட்டிக்கு யாருமே விவசாயிக்குக் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. விவசாயிகளுக்குப் பருத்தி விதை கொடுத்து, களை வெட்ட கடன் கொடுத்து, பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்குக் கடன் கொடுத்து, ஒரு வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுத்து, பிறகு மகசூல் வந்தவுடன் ஐந்தில் ஒரு பங்கு, மூன்றில் ஒரு பங்கு வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு அது ஒரு வரப் பிரசாதம் என்று கூடச் சொல்லலாம். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஒன்றே ஒன்று நாம் செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ரூ. 50,000 பெறுமான நிலம் இருந்தால், ரூ. 5,000 தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் ஒரு வியாபாரிக்கு ரூ. 10,000-க்கு பொறுப்புகள் இருந்தால், ரூ. 8,000 கடன் கிடைக்கிறது. வியாபாரிகள் மீது கோபம் கிடையாது. நாங்களும் வியாபாரம் செய்கிறோம். விவசாயிகளுடைய நிலத்தின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதன் காரணமாக 50,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிக்கு ரூ. 25,000 கடன் கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறை மூலம் டாக்ஸி வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுப்பதுபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. லாரிகள் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு லாரி, இரண்டு லாரிகள் வைத்திருப்பவர்கள் மூலதானிகளிடம் ரூ. 2-க்கு 8 அணு வட்டி கொடுத்து லாரிக்காகக் கடன் வாங்கி, கையிலிருக்கிற ரூ. 5,000, 7,000-த்தை லாரிக்குக் கொடுத்துவிட்டு, 5 வருஷம், 6 வருஷம் கழித்துப் பார்த்தால், இவர்கள் கையில் ஒன்றுமே பணம் இருக்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [12th March 1966]

காது. காரணம், எல்லா வருமானத்தையும் வட்டியே தின்று விடுகிறது. ஆகவே, கூட்டுறவு முறையில் லாரிகள் வாங்கு வதற்குக் கடன் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கார் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலையைப் பார்த்தால் மிகப் பெரிய கொள்ளையாகத்தான் இருக்கிறது. 5 வருஷங்கள், 6 வருஷங்கள் கழித்துப் பார்த்தால், கணக்கு எழுதிப் பார்த்தால் கார் விலைபைவிட ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலை அதிகமாகிவிடுகிறது. ஆகவே, கார் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கூட்டுறவு முறையில் வாங்கி சப்ளை செய்யும் திட்டத்தை சென்னை மாநிலத்தில் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள், கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் எலெக்ஷனாக்காக வேலை செய்கிறார்கள், அந்த நிலையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தையே மறந்து விட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். நான் கூட ஒரு இடத்திற்குச் சென்று பார்த்தேன். கூட்டுறவு ஆதரவாளர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காகத் தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் நான் அங்கே தெரிந்துகொண்டது. ஆகவே, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்களைத் தயவு செய்து இங்கே எடுத்துச் சொல்லவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். யாரிடம் கூட்டுறவு இயக்கம் இருக்கிறது, எங்கள் சொந்தக்காரர்கள் அல்லது உங்கள் சொந்தக்காரர்கள் இவர்களிடம்தான் இருக்கிறது.

“நாடா கொன்றா காடா கொன்றா

அவலா கொன்றா மிசையா கொன்றா

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்

அவ்வழி நல்ல வாழிய நிலனே”

என்றார் ஓளவையார் அவர்கள். மக்களிடையே உயர்ந்த எண்ணம் வளர்ந்தாலன்றி கூட்டுறவு வளராது. நாடு பூராவும் இப்பொழுது கூட்டுறவு ஆகிவிட்டது. தப்பு யார் செய்தாலும் தப்புதான். நாங்கள் செய்தாலும் தப்புதான். நீங்கள் செய்தாலும் தப்புதான். நான் ஒரே ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். பெரும் பாலான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆடவர்கள் கையில் இருக்கின்றன. தயவு செய்து அவற்றையெல்லாம் 10 ஆண்டுக் காலத்திற்கு, 25 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பெண்கள் கையில் கொடுத்து எங்களுடைய சேவையைப் பாருங்கள். மக்களுக்கு உயர்ந்த முறையில் சேவை செய்து, நாட்டில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடக்காவன்னம் பாதுகாக்கிறோம் என்று பெண்கள் சார்பில் சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. நாராயணசுவாமி நாயுடு : அன்பு மிக்க தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

12th March 1966] [திரு. கோ. நாராயணசுவாமி நாயுடு]

கூட்டுறவு சங்கங்களிலெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் புருந்து கொண்டு, நிரம்ப கொடுமையான கெடுதல்களையெல்லாம் விளைவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஏதோ சமூகத்தில் ஒரு கட்சியினர்களை மாத்திரம் இந்த வியாதி பீடித்திருக்கிறது, சரியாக இல்லை போல் இருக்கிறது என்ற ஒரு நினைப்பை உண்டாக்குவதற்காக அப்படிப் பேசுகிறார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. 'மந்திரிகள் முன்னிலையிலே சட்டசபையில் முழக்கம். மந்திரிகள் பதில் சொல்ல முடியாமல் விழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிரமாதம் ரூ. 2-லிருந்து 1-3/4 காசு வரையில் கணக்குக் காட்டவில்லை. வேறு வழியில்லாமல் மந்திரிகள் வாளா இருந்தார்கள். 'பொதுமக்களே, எங்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்' என்று சொல்லுவதற்காக பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்களா? இது எப்படியிருக்கிறது என்றால், மலடியின் பிள்ளையும் மாத்திலே தோன்றிய மனிதனும் இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து கிளிஞ்சலில் தோன்றிய பளபளப்பை வெள்ளி என்று நினைத்து, எனக்கா, உனக்கா என்று இரண்டு பேர்களும் சண்டை போட்டுக் கொண்டு, மேகத்திலே குதிரை, யானை மாதிரி தெரியுமே அதிலே குதிரையைப் பிடித்து, அதன் மேலே ஏறி, கந்தர்வ லோகம் சென்று முயல் கொம்பை எடுத்துக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் குத்திக்கொண்டு செத்தார்கள் என்று ஒரு வேதாந்தக் கதை சொல்லுவார்கள். அந்த மாதிரி ஏதோ சில குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறிவிடுவது. ரூ. 1,000, 50,000 என்று சொன்னால் நல்ல கணிசமாக இருக்கும். ரூ. 26-13-0. குண்டஞ்சிக்கரை வேஷ்டி என்றெல்லாம் ஏதோ குற்றம் சாட்டினார்கள். குற்றம் சாட்டுவதற்கு முன்னால் கொஞ்சம் யோசனை செய்து, சிந்தனை ஆபீஸ் பார்த்தால் நலமாக இருக்கும். குற்றச்சாட்டு ஒரு கட்சியினர் பக்கம் மாத்திரம் இருக்கிறது என்பது உண்மை அல்ல. எல்லா கூட்டுறவு சொசைடிகளிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் பதவி வகிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கும் இல்லை. எனக்குத் தெரிந்து, ஜஸ்டிஸ் கட்சி காலத்தில் எங்கள் பிரதேசத்தில் திரு. சுவாமியப்ப முதலியார் கையால் தான் அவ்வளவு கூட்டுறவு சங்கங்களும் இருந்தன. ஜில்லா பூராவும் அப்படி இருந்தது. என்னுடைய தேர்தல் பகுதியிலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் ரொம்பவும் கடுமையாக இருந்தன. அதனால் நான் தோற்றுவிடவில்லை. ஜனங்களுக்கு அபிமானம் இருக்கிற வரையிலும் எவ்வளவு குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னாலும், எத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் சொன்னாலும், யாரிடம் ஜனங்களுக்கு அபிமானம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத் தான் ஜனங்கள் வோட்டுப் போடுவார்கள். குற்றம் சாட்டிவிட்டால் வெற்றி கிடைத்துவிடும் என்று நினைக்கவேண்டாம். குற்றச்சாட்டு எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கிறது. திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் தன்னுடைய தொகுதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் ஒருவர் ரூ. 20,000 எடுத்து சாப்பிட்டுவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். அதையும் சேர்த்து எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருந்தால், எல்லாக் கட்சியினருக்கும், யார் வந்தாலும், மனிதத் தன்மையில் இருக்கும் குற்றங்குறைகள் தான் நடக்கிறது,

[திரு. கோ. நாராயணசுவாமி நாயுடு] [12th March 1966]

மனிதத் தன்மையிலேயே கெடுதல் இருக்கிறது என்று சொல்லி விடலாம். நல்லவர், கெட்டவர் என்பது இரண்டு பக்கமும் தான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியிலும் வேறு யார் இருக்கப்போகிறார்கள். மாமன், மைத்துனர் தான் இருக்கப் போகிறார்கள். மனித சமுதாயத்தில் கெடுதல் இருக்கத்தான் செய்கிறது. எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கிறது. எல்லா கட்சிகளிலும் இருக்கிறது. நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள், கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் அதிகமாக இருப்பார்கள், சில இடங்களில் குறைவாக இருப்பார்கள். இதெல்லாம் பொதுப் படைபாக விவாதிக்கவேண்டிய ஒரு விஷயம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு விவசாயத்திலே கொஞ்சம் நம்பிக்கை குறைந்திருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நம்பிக்கைக் குறைவு வைக்கவேண்டியதில்லை. அவர்கள் சொன்னது இருக்கட்டும். நாம் சொன்னது இருக்கட்டும். பொதுவாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரியாக நடைபெறவில்லை. ஒரு நண்பர் பிரான்சுக்குப் போனால், சீமைக்குப் போனால் அங்கெல்லாம் எல்லாம் சரியாக நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே போய்ப் பார்த்தால் எவ்வளவு குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்படுகின்றன, எப்படி நடக்கிறது என்பது தெரியும். பிராசிக்யூஷன் சைடில் குற்றச்சாட்டை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் டிபென்ஸ் வக்கீல் எழுந்து குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது தான் குற்றச்சாட்டுகளுடைய தன்மை தெரியும், எவ்வளவு உண்மை என்பதும் தெரியும். திடீரென்று ஒருவரைப் பார்த்து 'முந்தா நாள் 6½ மணிக்கு உன்னை ஏன் அந்த ஆள் அடித்தான்?' என்று கேட்டால், பக்கத்தில் இருப்பவர் நேரம், காலம், கிழமை எல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுகிறாரே, அதனால் உண்மையாகத் தான் இவர் அடிவாங்கி இருக்கமுடியுமென நினைக்கக்கூடும். இவ்வளவும் பொய். இம் மாதிரி ரொம்பப் பெரிய வக்கீல்கள் வாதம் பண்ணுவதை நான் அனுபவித்திருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். 1927-ம் ஆண்டில் ஜூன் 27-ந் தேதி இரவு 8 மணிக்கு ஈரோடு காவேரி பாலத்தை உடைப்பதற்கு நாராயணசாமி நாயுடும் தேவன்பு என்பவரும் சேர்ந்து 100 ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு பாலத்தை நொறுக்க சதி பண்ணினார்கள் என்று கோர்ட்டில் சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது நான் குற்றம் சாட்டப்பட்டு கீழே உட்கார்ந்திருந்தேன். உடனே பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்தேன். அன்று அமாவாசையாக இருந்தது. அமாவாசையன்று 8 மணிக்கு எங்கிருந்து சந்திரன் தோன்றுவான் என்று நான் கேட்டேன். அமாவாசையன்று ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் இருப்பவரை எப்படிப் பார்த்தீர்கள் என்று கேட்ட பிறகுதான், குற்றச் சாட்டின் நிலைமை தெரிந்தது. ஆனால், குற்றஞ்சாட்டியபொழுது, சாட்சிகளை கேட்டபோது நானே இதை செய்திருக்கக்கூடுமோ? "சோமனும்புலிசம்" என்று சொல்லுவார்களே, அந்த மாதிரி வியாதியின் காரணமாக, ஏதாவது தூக்க வியாதியால் செய்து இருப்போமோ என்கின்ற சந்தேகம் எனக்கே ஏற்படும் வகையில் குற்றச் சாட்டு பிரமாதமாக ஜோடிக்கப்பட்டிருந்தது.

12th March 1966] [திரு. கோ. நாராயணசுவாமி நாயுடு]

கையிலிருந்த ஆயுதம், தேதி, எங்கே இருந்தார், நாராயணசாமி நாயுடு எங்கே நின்றார், என்றெல்லாம் விவரங்களை அடுக்கக்கூகச் சொல்லும்போது, அப்படித்தான் இருந்திருக்குமோ என்கிற நினைப்புத் தோன்றுகிறது. நினைப்பு எப்படி இருந்தாலும், உண்மையாகவே ஒருவர் இரவு எட்டு மணிக்கு, நிலவு இருந்ததாகச் சொல்லி, தாக்கப் போனார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினால், அது உண்மையா, பொய்யா என்று கண்டு பிடிப்பது கஷ்டமாகப் போய்விடும். பின்னால் பஞ்சாங்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், அன்றைக்கு அமாவாசை என்று தெரிந்தது. நிலவு ஏது அன்றைக்கு? ஆகவே, குற்றச் சாட்டுக்கள் எப்படி இருந்தாலும், போலீசார் உடனடியாக் சி.ஐ.டி. மூலம் எந்தெந்த இடத்தில் குற்றங்குறைகள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றை தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

பால் சப்ளை சொசைடி விஷயமாக பணம் கையாடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். மொத்தம் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கும். அதில் எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் இல்லை. யாராக இருந்தாலும் கண்டு பிடித்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். மேலும் ஊழல்கள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சொசைடிகளை இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மேல் அதிகாரிகள், சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகள் போய், என்னென்ன குற்றம் குறைகள் இருக்கின்றன, அவற்றில் எவை எவை உண்மையானவை, எவை எவை கற்பனை என்பதையெல்லாம் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். ஊழல் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடனை யாருக்காவது கொடுத்தேன் என்று சொல்லிவிட்டு, தானே எடுத்துக்கொண்டு விடலாம். இதையெல்லாம் பொதுவாக கிராமத்தார் கையில் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. து. ப. அழகமுத்து: கணம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்தில் நடைபெறும் ஊழல்கள் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அடிப்படையான ஆட்சேபணையை எழுப்பினார்கள். இது தொழில் மானியத்தின்போது விவாதிக்க வேண்டியது, இந்த மானியத்தில் குறிப்பிடுவது சரியல்ல என்கிற அடிப்படை ஆட்சேபணையைச் சொன்னார்கள். நான் பட்ஜெட்டைப் பார்த்த போது, 'கூட்டுறவு' என்கிற இனத்தில் கைத்தறிக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை, 89,66,000 ரூபாய். ஆகவே, இந்த மானியத்தில் விவாதிப்பது பொருத்தமானது அல்ல என்பது எவ்வளவு பொருந்தும் என்று தெரியவில்லை.

கணம் சபாநாயகர்: தொழில் கூட்டுறவுத் துறைக்கு பதில் சொல்லுவது இன்னொரு அமைச்சர் பொறுப்பு என்பதுதான் பொருள். இதில் கான்ஸ்டிடியூஷனல் பாயிண்ட் ஒன்றும் இல்லை.

[12th March 1966]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைக் காட்ட வந்தேன். இந்த இனத்திலே பணம் ஒதுக்கி விட்டு, இதிலே இருக்கக் கூடிய சிக்கல்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது வேறொரு அமைச்சர் என்று சொன்னாலும் அது பொருந்தும் என்று படவில்லை. ஏனென்றால், இந்த சொசைடிகள் தனிக்கை செய்யப்படவேண்டிய பொறுப்பு கூட்டுறவு இலாகா விடம் இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் இருக்கும் ஊழல் பற்றிச் சொல்லும்போது பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பும் கூட்டுறவு இலாகாவிற்கே இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக பணம் செலவழிக்கிறோம். கைத்தறி நெசவாளர்களின் பெயரால் வினாகப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கிற போது, மிக்க வருத்தமாக இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் 20, 30 ரூபாய் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள், அதிகமான தொகை சம்பந்தப்பட்ட ஊழல்கள் பற்றிச் சொல்லக் கூடாதா என்று ஆதங்கப் பட்டுக்கொண்டார்கள். குற்றம் என்று சொல்லும்போது எவ்வளவு தொகையாக இருந்தால் என்ன? பொதுவாக, யாராக இருந்தாலும், அப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டிக்க வேண்டிய கடமையில் நாம் இருக்கிறோம்.

இன்றைய தினம் கைத்தறி முன்னேற்றத்திற்காக தமிழ்நாடு கூட்டுறவு கைத்தறி சங்கத்தால் எக்சிபிஷன் நடத்தப்படுகிறது. எக்சிபிஷனுக்காக எவ்வளவு செலவு செய்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். எக்சிபிஷன் ஸ்டால்கள் மூலம் வரும் வருமானத்தை நீக்கிப் பார்த்தால், 1962-63-க்கு ரூ. 34,140 அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல, 1963-64-ல் ரூ. 42,260 அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். 1964-65-ல் ரூ. 68,226 அதிகமாகச் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் எல்லாம் அப்படி என்ன என்ன வகையில் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது சந்தேகம் எழக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. வாணி ஆர்ட்ஸ் கம்பெனிக்காரர்களுக்கு, 15 ஆண்டுகளாக, அந்த ஒரே ஆளுக்கு காண்ட்ராக்ட் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். லட்சுமணப் பெருமாள் நாடார் என்கிற ஒருவருக்கே பந்தல் போடும் காண்ட்ராக்ட் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது அடிப்படையிலேயே சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

டைரக்டர்கள் சம்பளம், அலவன்ஸ் என்ற முறையில் ஆண்டுக்கு மிகப் பெரிய அளவில், தொகைகள் செலவழிக்கப்படுகின்றன. உதாசனமாக, 1962-63-ல் செலவு ரூ. 26,543; 1963-64-ல் ரூ. 27,605 என்றும், 1964-65-ல் ரூ. 29,856 என்றும் காண்கிறோம். தறிக்காரர்கள் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிக்கும் பணம் எப்படிப் போகிறது? இதை ஆடிட்டில் கண்டித்து இருக்கிறார்கள். செலவு பட்ஜெட்டுக்கு அதிகம் என்றும் கண்டித்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, ஆபீஸ் காருக்காக, எம்.எஸ்.ஓய், 9727 ஆன செலவு என்ன? 1962-63-ல்

12th March 1966]

[திரு. து. ப. அழகமுத்து]

ரூ. 13,217 ; 1963-64-ல் ரூ. 18,940 ; 1964-65-ல் ரூ. 21,161. ஆகவே, இந்தக் காருக்கு எவ்வளவு அதிகமான செலவு ஆகியிருக்கிறது என்பது தெரியும். இந்தக் காருக்கு லாக் புக் கிடையாது. எங்கெங்கே கொண்டு போகிறார்கள் என்பதற்குக் கணக்கில்லை. கார் சம்பந்தப்பட்ட வரை அது தலைவரிடத்திலேயே எப்போதும் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுதான் குற்றச்சாட்டு. ட்ராவலிங் அலவன்ஸ் அட்வான்ஸ் வாங்குகிறார்கள். எப்பொழுதும் ரூ. 5,000 தலைவரிடம் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஆடிட்டிலே குறிப்பிடும்போது,

‘ There are huge sums under the head “ Other suspenses ” which require scrutiny and urgent realisation in the case of debit balances and payment in the case of credit balances. In certain cases, the ‘ other suspenses ’ account is used like running account as a result of which the balance is not at all reduced to ‘ NIL ’. For instance, in the suspense account of Sri M. P. Nachimuthu President of the society, there was a debit balance of Rs. 5,173-69 as on 30-6-1964. This huge balance clearly shows that the advances made for a specific purpose or a particular journey are not recovered then and there when T.A. Bills are passed and paid. This practice should be stopped. ’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல, இந்த சொசைடி மவுண்ட்ரோடில் ரூ. 3 லட்சம் பொருமானமுள்ள நிலத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த பணத்திற்கு அரசாங்கத்திற்கு வட்டி கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைக் காலியாகவே வைத்துக்கொண்டு பயன்படுத்தவில்லை. அதில் ஏதோ தகராறு இருக்கிறது என்று கேள்வி.

அடுத்து, ஸ்டாக்குகளை குறைவாக மதிப்பிட்டு கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களுக்கு கொள்முதல் செய்துவிட்டு, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து, 25 சதவிகிதம் குறைத்து ஸ்டாக் எடுக்கிறார்கள். இப்படி நெசவாளர்கள் பணம் வீணாக விளையாடப்படுகிறது. செலவிடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நெசவாளர்கள் ‘எட்டிப்பார்த்தால், எட்டு இழை குறையும்’ என்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பணத்தை துர்விநியோகப்படுத்தலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியத்தின் மீது பேசும்போது, எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கூட்டுறவின் மூலம்தான் இந்த நாட்டின் நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும் என்கிற அடிப்படை திட்டத்தை ஒத்துக்கொள்ளாமல் இல்லை. எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, இந்த எதிர்க் கட்சி அன்பர்களுக்கு, குறிப்பாக கனம் உறுப்பினர் ப. உ. சண்முகம் அவர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பு, இந்த ராச்சியத்தில் அமைக்கப்பட்டபோது, ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி அரசாங்கம் இந்த மாநிலத்தில் இருந்தது. இந்தச் சட்ட சபையும் அப்பொழுது கவுன்சிலாக இருந்தபோது, எங்கள் தலைவர் ஸ்ரீமான் சத்தியமூர்த்தி, அதைப் பற்றிப் பேசி

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

12th March 1966

னார்கள். 'கூட்டுறவு இயக்கமும், அறநிலைப் பாதுகாப்புத் துறையும், உங்களுடைய கட்சிக்காரர்களுக்கும், மாமன், ஸன்ஸ் அண்ட் ஸன்ஸ்-இன்லாக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படும் இலாகாக்கள் என்று அவர்களைப் பார்த்து நேரிடையாகக் குற்றம் சாட்டினார்கள். அந்த அடிப்படையில் கூட்டுறவு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டியினுடைய ஆணி வேராக அது அமையப்பட்டது. அன்று விதைத்த அந்த விதை, அந்தத் தீய சக்தி இன்றும் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை அறவே மாற்ற வேண்டும் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் விரும்பினாலும், அதற்கு எத்தனையோ விதமான சிக்கல்கள் வந்து, இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேல் ஒருவர் பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்று சட்டசபைப் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே போட்டாலும், எந்த வழியிலாவது அதை உடைத்துவிடுகிறார்கள் என்பதை நான் மிக வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நண்பர் திரு. மன்றாடியார் அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கிறார். அவரிடமிருந்து பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களையெல்லாம் பிடுங்கி விட்டோம். ஜமீன்தார்களை எல்லாம் எடுத்துவிட்டோம். அவர்கள் தனிப்பட்ட மன்னர்கள் அல்லர். அந்த சிஸ்டத்தை ஒழித்துவிட்டோம் என்றாலும், கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இருக்கும் ஜமீன்தாரித்துவத்தை இன்னும் ஒழிக்கவில்லை என்பதை அவமானத்துடன் நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அது தான் அதற்குக் காரணம். இதற்குக் கட்சியைச் சொன்னார்கள். கட்சியைச் சொல்லவேண்டுமானால், அந்த அடிப்படையிலே வந்த கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு விரோதமாகத்தான் தமிழகம் அத்தனைக்கும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரசுக்கு விரோதமாக இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கட்சி அல்ல. அல்லது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு விரோதமாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் என்னுடைய கட்சி அல்ல. நண்பர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அதைச் சொன்னார்கள். கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டிருந்தால் தான் இந்த மாநிலத்தில் இந்த அரசாங்கம் எதையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறதோ அதைச் சாதிக்க முடியும். ஆகவே, சட்டத்திலே இருக்கும் ஓட்டைகளை அடைத்தாக வேண்டும். சட்டத்திலே இருக்கும் ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு முன்னால் இதைச் சீர்திருத்திவிட முடியாது. கணம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்கள் ஒரு கூட்டுறவு பாங்கிலே தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று வந்தபோது, எத்தனை இக்கட்டுகள், எங்கிருந்தெல்லாம் எப்படி எப்படி வந்தன என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கே டிடித்துக்கொண்டு விடமாட்டார்கள். பழம்பெருச்சாளி என்று சொல்வதுண்டு. கூட்டுறவு இயக்கத்திலும் அறநிலையப் பாதுகாப்பு போர்டிலும் பெருச்சாளிகள் காட்சியளிக்கின்றனவே தவிர, வேறு மனிதனாகக் காட்சி அளிப்பதே கிடையாது. அந்த நிலைமை போய்த்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால், கூட்டுறவு இயக்கம் புனிதமான ஒரு இயக்கமாகும். அந்தப் புனிதமான இயக்கத்

12th March 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

திலும், தவறான சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பதனாலே, சில தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. எங்கள் ஊரிலே சென்ட்ரல் ஸ்டோர் இருக்கிறது. சில ஆட்கள் போய் நாமினேஷன் பாரம் வேண்டும் என்று கேட்டால், கொடுக்கமாட்டார்கள். திருநெல் வேலியிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு டெலிபோன் பண்ணுவார்கள். அங்கிருந்து இங்கு டெலிபோன் வரும். இந்த ஆபீசைக் கேட்டால் அந்த ஆபீசில் கேட்கவேண்டும் என்பார்கள். அந்த ஆபீசில் கேட்டால் இந்த ஆபீசில் கேட்கவேண்டும் என்பார்கள். நாமினேஷன் பாரம் கிடைக்காது. ஆகவே, நாமினேஷன் பாரம் கூடக் கொடுப்பதற்கு இல்லாத சர்வாதிகார துறையிலே அந்த இயக்கம் போய்க்கொண்டிருக்குமானால் அதை என்ன என்று சொல்வது? கூட்டுறவு ரிஜிஸ்திரைக் கேட்டால் சொல்வார்கள், அமைச்சரைக் கேட்டால் சொல்வார்கள், இத்தனை சங்கங்கள், இத்தனை அங்கத்தினர்கள் என்று கணக்குச் சொல்வார்கள். அத்தனை அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பது ஓரளவுக்கு உண்மையே. அத்தனை அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்ததைக் குறித்து நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், மாநிலத்தில் இருக்கும் பாங்குகள், ஜில்லாவிலே இருக்கும் பாங்குகள் அதற்கு உதவி செய்தால்தானே முடியும்? தாய் குழந்தைகளை அணைக்கிற மாதிரி அணைத்தால்தானே முடியும்? யாரோ பிடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தகப்பன், பிள்ளை, மாமன், மாமியார் வழியாக நடந்துகொண்டே இருக்கும். அதற்கு மேல் மாறுவதே கிடையாது. இதை மாற்ற வேண்டுமானால், சாமான்யமாக மாற்றிவிட முடியாது. சட்டம் தான் மாற்ற முடியும். சட்டத்தை மாற்றிவிட்டுத்தான் பேச வேண்டுமே தவிர சட்டத்திலே இருக்கும் ஓட்டை உடைசல்களை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. இந்த இயக்கம் புனிதமான இயக்கம் தான். இந்த இயக்கம் பரவவேண்டும். இந்த இயக்கத்தின் மூலமாகத்தான் இந்த நாட்டில் சோஷலிச சமுதாயத்தைக் காண முடியும். சோஷலிச சமுதாயத்திற்கு எதிராக இருக்கும் சக்திகள் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தை எதிர்ப்பது என்பது ஒன்று. என்னைப்போன்றவர்கள் எதிர்ப்பது என்பது வேறு. கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக வட்டிக் கடை வைக்கிறதே அரசாங்கம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். வெளியிலே 25 சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் 7½ சதவிகிதம் வட்டிக்குக் கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாகக் கடன் கிடைக்கிறது. அது தர்மமாகக் கொடுக்கிறது. அந்த இயக்கத்திலே உள்ளவர்கள் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களே, அவர்களை எப்படி விரட்டுவது? விரட்டவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஒருவர் இருவர் அங்கே இருக்கிறார்கள். “காங்கிரஸ்காரர்கள் தானே அதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களை விரட்டவில்லையே” என்று சொல்லலாம். எத்தனையோ பேரை விரட்டியிருக்கிறோம். திரு. பிரகாசம் இருந்தார். திரு. ஒமந்தார் ரெட்டியார் இருந்தார். திரு. குமாரசாமி ராஜா இருந்தார். எத்தனை எத்தனையோ பேர் போய்க் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜனநாயக அடிப்படையிலே

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [12th March 1966]

இங்கு இயங்குகிறது. ஜனநாயக அடிப்படையிலே சட்டசபையும், அரசாங்கமும் இயங்குகின்றன. ஆனால், அங்கே ஜனநாயகம் என்ற பெயரால் ஒருசிலர் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்நிலையப் பாதுகாப்பும் கூட்டுறவும் ஒன்றாகவே அன்றிலிருந்து இன்று வரை அதே நிலையில் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். அன்று மாற்றிய சட்டத்தை எப்படியோ ஓரளவுக்கு எங்கெங்கிருந்தோ செல்வாக்கெல்லாம் வந்து அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுமாறு பண்ணிவிட்டார்கள். ஆகவே, திரு. மன்றாடியார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். “உங்களையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எத்தனையோ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தீர்களே, அதெல்லாம் உங்களிடம் இருக்கிறதா? மாற்றிவிடவில்லையா?” ஆகவே, இன்று இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஜனநாயக முறையிலே தேர்தல் நடக்கிறது. தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வருகிறவர்களை, மந்திரிகள் பார்த்து, “வரவேண்டாம்” என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: அதற்காகத்தான் நண்பர் கனம் திரு. கக்கன் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். சட்டத்திலே ஓட்டை இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற ஓட்டையை அடைந்துவிட்டால் அதிகாரிகளைக் குறை சொல்ல வேண்டாம்; அமைச்சர்களையும் குறை சொல்ல வேண்டாம். கட்சிகளையும் குறை சொல்லவேண்டாம். ஆகவே, சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று நான் காரசாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு: கனம் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மாலியக் கோரிக்கையின் மீதான வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

முதலாவதாக, சேலம் மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, தர்மபுரி மாவட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. அக்டோபர் மாதத்திலே பிரிக்கப்பட்டு, ஜூன் மாதத்திலே சேலத்தினுடைய மத்திய பாங்கு தனியாகப் பிரிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டும் கூட, அரசியல் காரணத்திற்காக, அதை அடுத்த தேர்தல் வரையில் தள்ளிப் போடுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. அங்கு அரசியல் தாண்டவமாடுகிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட முற்படுகிறேன். ஏனென்றால், அதனுடைய தலைவர், முன்னாள் தலைவரைச் சந்தித்து, “நீங்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்தால் தான் உங்களுக்கு அடுத்து வரும் சென்ட்ரல் பாங்கு தலைவர் பதவி கிடைக்கும், இல்லையென்றால் உங்களுக்குக் கிடைக்காது” என்று கூறியுள்ளார். எந்தக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அந்த பாங்கை பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

12th March 1966] [திரு. பி. வி. சீராமுலு]

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த டார்ஜெட் போடும்படியான திட்டத் தையே ஒழிக்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. டார்ஜெட் என்று வைத்துக் கொண்டு, மத்திய பாங்க் ஷேர் கலெக்டர் செய்வதும், மத்திய பாங்க் கடன் பெறுவதும் என்ற கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே மேகலாம்பட்டி என்ற ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரில் எம். கே. கண்ணுசாமி—தலைவர், ஊராட்சி மன்றம்—அந்த சொசைட்டியிலே அங்கத்தினர். அவர் 420-ஆம் எண் உள்ள அங்கத்தினர். அவருக்கு லோன் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தத் தொகை ரூ. 1,000. ஆனால், அந்தப் பணத்தை—டார்ஜெட் வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக—பிக்செட் டிபாசிட்டாக வாங்கி விட்டார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் பணத்தை லோகைக் கொடுத்து, அதையே பிக்செட் டிபாசிட் என்று மூன்று நாட்களுக்குள்ளாகப் போட்டுவிட்டார்கள். அதிலே 90 சதவிகிதம் வாங்கலாம் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு ஆரிரத்திற்கு ரூ. 900 அவர்களுக்கே லோன் கொடுத்துவிட்டார்கள். கூட்டுறவு நாயக சங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக்கொண்டாலும் கூட, இப்படி முறைகேடான காரியம் நடக்கிறது என்றால் எப்படி இந்தக் கூட்டுறவு இலாக்கா இதைப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. கூட்டுறவு இலாக்காவிலேயே கூட்டுறவு நகர வங்கி இருக்கிறது. இத்தனை வங்கிகள் இந்த மாநிலத்தில் இருந்தாலும் கூட, சென்ட்ரல் பாங்கின் உதவி இல்லை. அந்த இலாக்காவைப் பொறுத்த வரையில், அந்த வங்கிகளுக்கு நல்ல கடன்கள் கொடுத்து மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது, ஜனநாயகத்தை இந்த அரசாங்கம் விரும்பி வேண்டி அளிக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டாலும் கூட, அந்த இலாக்கா சற்றும் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஜனநாயகத்தையே சாகடிக்கத் தான் முற்படுகிறது. எனென்றால், மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியிலே 5,000, 6,000, 10,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், பெடரல் ஸ்கீம் என்று தனிப்பட்ட ஸ்கீம் கொண்டுள்ளது. முப்பது சொசைட்டியோ, நூற்பது சொசைட்டியின் டெலிகேட்டுகள் மட்டும் தான் அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு அங்கத்தினர் களாக தேர்ந்தெடுக்க இருந்தால், அதனுடைய நிர்வாகஸ்தர்களை டெலிகேட்டுகள் மாத்திரம் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தால் இது ஜனநாயகத்தின் ஆணி வேரா? சர்வாதிகாரத்தின் ஆணிவேரா? என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. கூட்டுறவு மத்திய மார்க்கெட்டிங் சொசைடி 12-30 என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது என்ன வேலை செய்கிறது என்று P.M.
தெரியவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் உள்ள அத்தனை பேர்களும்த

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [12th March 1966]

ஒன்று கூடிப் பேசத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் எக்ஸ் போர்ட், இம்ப்போர்ட் சம்பந்தமாக குறிப்பிட்டு ஏதாவது செய் தார்களா என்றால் ஏதாவது ஒன்று இரண்டு என்று விரல்விட்டுச் சொல்ல முடியுமா?

அதோடு மட்டும் அல்ல. குறிப்பாக ஆலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு அரிசி மில் இருக்கிறது. இந்தோ-ஜப்பான் கொலாபரேஷன் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக் கிறது சைபன் சிஸ்டம். அதை ஏற்படுத்த செலவு 7 லட்சம் ரூபாய். இது ஒரு மணிக்கு 40 மூட்டை அரைக்கும். ஆனால் 750 ரூபாய்க்கு ஒரு ரைஸ் மில் ஏற்படுத்தினால் ஒரு மணிக்கு 20 மூட்டை அரைக்கும். அப்படி இருக்க இந்த நாட்டுக்கு அவ்வளவு அதிகமான தொகையில் ரைஸ் மில் தேவைதானா என்பதை யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. கூட்டுறவுத் துறையில் சர்க்கரை ஆலைகள் நான்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. டிவிடெண்ட் உண்டா? 3 ரத விகிதம் வட்டிக்காவது கொடுத்திருக்கிறார்களா? 6 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்கிறார்களே, வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப் பெற கன்பெக்ஷனரி ஏற்படுத்த முயன்றார்களா? இன்றையதினம் பாரி கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 4 கோடிக்குச் செய்கிறார்களே, இவர்கள் எங்கே செய்ய முன்வந்தார்கள்? இனிமேல் சர்க்கரை ஆலை புதிதாகத் துவக்கப்படுகிற முயற்சி ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் பழைய மில்கள் நல்லமுறையில் செயல்பட லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்த்து ஆராயவேண்டும். புதியதாக மில் களைத் துவக்குவது என்றால் சற்று யோசித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. மா. தண்டாயுதபாணி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்கள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை என்பது உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களும், உத்தியோகப் பற்றுள்ளவர்களும் சேர்ந்து செயல்படுகிற ஒரு துறையாகும். அதில் பல் குறைகள் காணப் படுகின்றன என்பதால் அந்தக் குறைபாட்டின் காரணமாக அந்தத் துறை நல்லமுறையில் செயல்படவில்லை என்ற முடிவுக்கு நாம் வந்துவிட்ட முடியாது. இந்தக் கூட்டுறவுத் துறை கடந்த ஆண்டு களில் நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு துறைகளில் விரிந்தும், தொடர்ந்தும் முன்னேறி வந்துள்ளது. குறிப்பாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களுக்கு நல்ல நலனை அளித்திருக்கிறதென்றாலும் அதில் உள்ள சிக்கல்களை நிவர்த்தி செய்தாலேயே மேலும் நல்லமுறையில் பணியாற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

குறிப்பாக, அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற இந்த அறிக்கையில் “ஒரு சங்கம் செம்மையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்றால், அது ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 லட்சம் கடன் வழங்கும் நிலையில்

12th March 1966] [திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

இருக்கவேண்டும்” என்று மதிப்பிட்டு பல சங்கங்களை ஒன்றாக இணைக்கும் யோசனை இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இப்படிச் செய்வதனால் முன்பு இருந்ததைவிட நல்லமுறையில் செயல்பட வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று இயங்குகிற நிலைமையை மாற்றி, மூன்று நான்கு சங்கங்களை இணைத்துவிடுவோமானால் பதவிக்குப் போட்டிகளும், பல கோஷ்டிப் பூசல்களும் தான் அதிகமாக ஏற்படும். இந்த நிலையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொண்டு மீண்டும் அதைப் புனராலோசனை செய்து பழைய முறைப்படியே தனித்தனி கிராமத்திற்குத் தனித்தனிச் சங்கமாக இருந்து இயங்க உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக சிறுசிறு கூட்டுறவு பாங்குகள் இயங்கி வருகின்றன. இவை கூட்டுறவு மத்திய பாங்கில் இருந்து கடன் பெற்று செயல்பட்டு வருகிறது. பல ஆண்டு காலமாக இந்தக் கூட்டுறவு பாங்குகள் மத்திய பாங்கில் இருந்து கடன் வாங்கி கிராமப்புறத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நகையீட்டின் பேரில் கடன் வழங்கிவந்தார்கள். ஆனால் விவசாயப் பணிகளுக்குத்தான் இனிமேல் கடன் வழங்கவேண்டுமென்ற நியதியை இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிற காரணத்தினால் மத்திய கூட்டுறவு பாங்க் இது போன்ற பாங்குகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில்லை. தங்கிறது நகைகளை வைத்து குறைந்த வட்டிக்கு கடன் பெற்று வந்த விவசாயிகளுக்கு இன்றையதினம் கடன் கிடைக்க வழியில்லை. இதுபெயரல்லாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எந்த வகையிலாவது விவசாயிகளுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் இதுபோல கிடைத்து வந்த கடனும் கூடக் கிடைக்காமல் போகிற நிலை உண்டாக்கப்படுவது நல்லதாக இருக்காது என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பாங்குகள் நீண்டகாலக் கடன் வழங்கி வந்தன. அதிலே கூடச் சில மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறோம். நில அபிவிருத்திக்கு கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் முன்பு மனுச் செய்துகொண்டவுடனே கடன் கிடைக்க வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் நில அபிவிருத்தி செய்கிறோம் என்கிற நேரத்தில் எஸ்டிமேட் தயாரித்து அனுப்பவேண்டுமென்றும், மேல் அதிகாரிகள் வந்து பார்த்த பிறகுதான் கடன் வழங்க வேண்டுமென்றும் இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதுபோன்ற சிக்கல்களைப் புகுத்துவதனால் பல வீண் தொல்லைகள் தான் உண்டாகும். ஆகவே இதைப் பழையபடியே மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நில அடமான பாங்குகள் நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைநகரங்களிலும் இயங்கி வருகிறது. இந்த ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகத்தான் ஒரு கணிச

[திரு. மா. தண்டாயுதபாணி] 12th March 1966

மான தொகை விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்தது. தற்போது நாம் போட்டிருக்கும் சட்டத்தினால் அதன் வாயிலாகக் கிடைத்து வந்த பலன்களும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காமல் போக இருக்கிறது. முன்பு முன் கடனைத் தீர்ப்பதற்கும், நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் சதவிகித நிர்ணயம் செய்து நிலத்தை அடைமானம் வைத்துக்கொண்டு கடன் வழங்கி வந்தோம். அந்த நிலையை மாற்றி முன் கடன்களைத் தீர்ப்பதற்குப் ப்ரோநோட்டிகள் போதாது, ஒத்திபெந்தக பத்திரம் இருந்தால் தான் கடன் வழங்கப்படும் என்ற செய்திருப்பதனால் அதை வற்புறுத்துவதன் காரணமாக இரட்டிப்புச் செலவு இப்போது அவர்களுக்கு ஏற்பட இருக்கிறது. இந்த நிலையையும் மாற்றி பழையபடியே வைக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிறு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். நில அபிவிருத்தி என்ற அடிப்படையில் கிணறு வெட்டவும், மோட்டார் வைக்கவும் தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்றால் ஏற்கனவே பாசன ஆதாரம் உள்ள அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் சங்கடம் ஏற்படும். கிணறு வெட்ட என்று ரெனின்யூ துறையில் தனியாகக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அந்தக் கடன் 5,000 ரூபாய் வாங்கினால் 500 ரூபாய் மானியமும் கிடைக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் விஸ்தீரணம் உள்ள பூமியை அதற்கு அடைமானம் வைத்தால் போதும். ஆனால் நில அடைமான பாங்கின் மூலம் கிணறு வெட்டக் கடன் வாங்குவது என்றால் மாதக் கணக்கிலும் காத்திருக்கவேண்டும். மானியமும் கிடையாது. மூன்று, நான்கு ஏக்கர் விஸ்தீரணம் உள்ள பூமியையும் அடைமானம் வைக்க வேண்டியிருக்கும். நிச்சயமாக இந்த முறையை மாற்றி அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பழைய முறைப்படியே வைக்க வேண்டும். ஏற்கனவே கடன் வாங்கி நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்திருந்தாலும் இந்தக் கடனைக் கொண்டு அதை அடைத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகவே தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது ஏற்கனவே பாசன வசதியைப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்குப் பழைய முறைப்படியே கடன் வழங்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. தியாகராசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியினர் கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டும்போது காங்கிரஸ்காரர்கள், எதிரில் உள்ளவர்கள் கோரப்படுகிறார்கள். சட்டம் எப்படி அமலாக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுவது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும்.

என்னுடைய டிவிஷனில் சென்ட்ரல் பாங்க் இருக்கிறது. அதற்குத் தலைவராக ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் சென்ட்ரல் பாங்க் தலைவராக வந்ததே ஒரு விநோதமான காரியம்.

12th March 1966] [திரு. அ. தியாகராசன்]

வம்பன் Defunct Handpound Society-ல் ஒருடெலிகேட்டாக தம்மைப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டு தேர்தலில் நின்று சென்ட்ரல் பாங்கின் தலைவராக அவர் வந்திருக்கிறார். அதோடு மாத்திரமல்லாமல் அவராலே சட்டம் இந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறது என்பதையொட்டி நான் 100 ரூபாய் கட்டி ஆர்பிட்டேஷன் செய்வதற்குக் கோரியிருந்தேன். நான் இங்கே சட்ட மன்றத்திற்கு வரும் தேதியாகப் பார்த்து அங்கே இருக்கிற ரிஜிஸ்திரார் தேதியைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அங்கிருந்து ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று தந்தியடித்தேன். அவர் அந்தத் தந்தியையும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு எக்ஸ்பார்ட்டி டிகிரி செய்துவிட்டார்கள் என்பதையும், இரண்டாவது முறையாக இதில் சட்டம் எப்படி மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர வம்பன் பால் விநியோக சங்கம் என்று இருக்கிறது. அதில் அந்தத் தலைவருடைய மனைவிதான் பிரசிடென்ட், தம்பி சேகராட்டரி. இதையெல்லாம் கோவாப்பரேடிவ் டிபார்ட்மென்ட் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. 9-7-1964-ஆம் தேதியில் சென்ட்ரல் பாங்கியில் அந்த பிரசிடென்ட், ரிஜிஸ்திரார் ஒப்புதல் இல்லாமலேயே ரூபாய் 2,250 எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் 250 ரூபாயை தன்னுடைய சொந்தத்திற்காக ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டு மீதி ரூபாய் 2,000-ஐ தலைவர் தன்னுடைய குரண்ட் அக்கவுண்டிலே அதே தேதியில் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் அங்கேயுள்ள டெபுடி ரிஜிஸ்திராரிடம் புகார் செய்தேன். நானும் புகார் செய்திருக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லி யிருக்கிறார். மேற்படி தலைவர் புதுக்கோட்டையிலே கீழ் 4-ம் தெருவில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அங்கே தங்கிக் கொண்டு வீரடிப்பட்டியிலிருந்து வருவதாகச் சொல்லி ஒவ்வொரு மாதமும் 15 நாட்களுக்கு சென்ட்ரல் பாங்கிலே படியும், சிட்டிங் சார்ஜகும் எடுத்துக்கொள்கிறார். கூட்டுறவு Central பாங்கியில் பிரசிடென்ட்டாக இருப்பவர் Delegate ஆக மற்றொரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்கு சென்றால் அங்கு வைஸ்பிரசிடென்ட் ஆகவோ, பிரசிடென்டாகவோ இருக்கக்கூடாது என்று பை-லா இருந்தாலும்கூட அவர் வைஸ்பிரசிடென்ட்டாக நான்கு ஆண்டுக் காலமாக இருந்துவருகிறார். இதைத்தவிர அவர் P.C.C. மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலே ஒரு மாதத்தில் பாக்கியுள்ள 15 நாட்களுக்கும் படியும், சிட்டிங் பீசும் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு பி.சி.சி. ஸ்டோரில் மூவாயிரம் உர மூட்டைகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. அதன் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. பி.சி.சி. ஸ்டோரில் ஸ்டாக் ரிஜிஸ்டரே வைத்துக்கொள்ளவில்லை. அதனால்தான் கொள்ளையடிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வம்பனிலே கூட்டுறவு மில்க் சொசைடி, கிரடிட் சொசைடி என்று இரண்டு இருக்கின்றன. திருவரங்குளம் பிளாங்கிலே இந்த பிரசிடென்டுடைய சொந்தக்காரர் சாத்தன் என்பவர் ஆசிரியராக இருக்கிறார். அவர்தான் இந்த மில்க் சொசைட்டியினுடைய சேகராட்டரியாகவும், கிரடிட் சொசைட்டி

[திரு. அ. தியாகராசன்] [12th March 1966]

யினுடைய செகரட்டரியாகவும் இருக்கிறார். அவர் இந்த இரண்டு இடங்களிலும் சம்பளம் வாங்கிக்கொள்கிறார். அதோடு அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை பார்ப்பதற்கும் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமோ, தெரியாதோ, தெரியவில்லை. அப்படித் தெரிந்தால்கூட சட்டத்தை வளைத்து விடுவார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த மாதிரியான குற்றங்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கொள்ளை இவ்வளவு எல்லாம் உண்டாவதற்கு காரணமே கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் கொடுத்த இடம் தான் என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அனுவசியமாக அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்களை இதில் இழுப்பது சரியல்ல. சொந்தக்காரர்களாக இருப்பது தான் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்வது சரியல்ல. கனம் அங்கத்தினருடைய சொந்தக்காரர் ஏதாவது செய்தால் அதற்குக் கனம் அங்கத்தினர் காடுவெட்டி தான் காரணம் என்று சொல்லமுடியுமா?

திரு. அ. தியாகராசன் : உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வரும்பொழுது அந்த Central Bank பிரசிடென்டைக் காரில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு வெளியே போவதால்தான் அவரை அங்கிருக்கின்ற அதிகாரிகள் தட்டிக்கேட்பதற்கு பயந்துகொண்டு முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைக் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதேமாதிரி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் செல்லும்பொழுது, எம்.எல்.ஏ. போகும்பொழுது அவருடன் அக்கிரமம் செய்கிறவர்கள் காரில் போகிறார்கள் என்று கருதப்படுமா?

திரு. அ. தியாகராசன் : அந்த சென்ட்ரல் பாங்க் தலைவர் என மீது மாநாட்டை வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் கூட கனம் அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்களுடைய பெர்சனல் கிளார்க் 18-11-1956-ஆம் தேதியில் இங்குள்ள லைப்ரரியில் 1963-ம் வருடம் நான் பேசிய கோவார்ட்ரேடிவ் துறை பட்ஜெட் ஸ்பீச்சை எடுத்துக்கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சரும் அமைச்சர் அவர்களுடைய பெர்சனல் கிளார்க் கூட இதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையிலே நிர்வாகம் அமைந்திருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : பட்ஜெட் ஸ்பீச் எல்லாம்தான் டைப் பண்ணப்பட்டு, பிரிண்ட் செய்யப்பட்டு அனுப்பப்படுகிறதே.

திரு. அ. தியாகராசன் : இருந்தாலும் 18-11-1965-ஆம் தேதியன்று நான் 1963-ம் வருடத்தில் பேசியதை லைப்ரரியிலிருந்து வாங்கவேண்டிய அவசியமில்லை. என்னுடைய மேடைப் பேச்சை

12th March 1966] [திரு. அ. தியாகராசன்]

பற்றி போலீசிலே என்னுடைய ஸ்பீச்சின் சுருக்கெழுத்தைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் கொடுக்க மறுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அதை வேலுருக்குக் கேட்டு எழுதினார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கனம் சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற விவாதத்தில் என்னுடைய கட்டுறியினால் கொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில சுருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு எங்கெங்கு எப்படி இருந்தாலும், இந்தக் கூட்டுறவுக்கே பெயர்பெற்றது என்னுடைய மாவட்டம்தான். கூட்டுறவில் எத்தனையோ மோசடிகளையெல்லாம், கைதேர்ந்த மோசடிகளை எல்லாம் செய்வதில் பெயர்பெற்ற மாவட்டம் எங்களுடைய மாவட்டம் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : அது எந்த மாவட்டம்?

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : வட ஆற்காடு மாவட்டம்தான், அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் தலைவர்களையும், கலெக்டர்களையும் யோசனை கேட்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அப்படி யோசனை கேட்பதை நான் வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவில் மாறுபட்ட கருத்துடையவர்களையும் அழைத்துப் பேசியிருந்தால் அது நன்றாக இருந்திருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் கலையிலே ஆற்றிய உரை, ஏதோ பாசாங்கு செய்வதுபோல்தான் இருந்ததே தவிர, அது உரையிலலை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடி இருக்கிறது. அதுதான் ஜில்லா பூராவுக்கும், விநியோகம், பர்செல், அதாவது கொள்முதல், விற்றுமுதல் செய்கின்ற வேலைகளையெல்லாம் கவனித்துக்கொண்டு வரவேண்டும். இதைத் தவிர ஆங்காங்கே தாலுகாக்களிலே எல்லாம் சங்கத்தை வைத்து டிஸ்ட்ரிபியூஷன் செய்கிறது. இதைத் தவிர தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகள் இரண்டு இருக்கின்றன. ஒன்று திருவண்ணாமலையிலும், மற்றொன்று அரக்கோணத்திலும் இருக்கிறது. தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைடி மூலமாகத்தான் அந்த மாவட்டத்தில் செய்யக்கூடிய விநியோகம் சர்க்கரை முதல் கொண்டு, இன்னும் தானியங்கள், அமோனியம் சல்பேட், யூரியா வரையிலும் செய்யவேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி கிளைகள் மூலமாக டிஸ்ட்ரிபியூஷன் செய்வதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த திருவண்ணாமலை, அரக்கோணம் தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளில் தனிப்பட்டவர்கள் தவறுகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரக்கோணம் தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் ஒரு தவறு இருக்கிறது. அங்கே 18 பேர்களுக்கு 1963-64, 1964-65 ஆம் ஆண்டுகளில் கடன் கொடுக்கப்பட்டதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் ஆடிட் செய்துகூட இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆடிட் ரிப்போர்ட் செய்தாலும் கூட, அங்கேயுள்ள ரிஜிஸ்திரார் உனக்கென்னய்யா, வம்பையெல்லாம் ஏன் இழுத்துக்கொள்கிறீர்கள், ஏதோ எழுதிவிட்டுப்

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] 12th March 1966

போயேன் என்று சொல்கிறார்கள். இதைத்தவிர ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் என்று கிராமங்களில் இருக்கின்றன. நாணயச் சங்கங்கள் என்றால் அவை நாணயமாகவா இருக்கின்றன? தணிகைப் போளூர், சிறுமல்லி என்ற இரண்டு கிராமங்களில் இவை இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்தில் 75,000 ரூபாய் மோசடி, லீப்ராட், செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் மற்றொருவருடைய கையெழுத்தைப்போல் போட்டு யூனியன் சங்கத்திற்கு அனுப்பினார். அந்த யூனியன் சங்கம் அதைப் பாஸ் செய்து சென்ட்ரல் பாங்குக்கு அனுப்பியது. சென்ட்ரல் பாங்கும் அதைப் பாஸ் செய்திருக்கிறது. யூனியன் பாங்கில் இருப்பவர்கள்தான் அங்கே சென்ட்ரல் பாங்கிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாதா எது உண்மை என்று இதைப்போல் பல மோசடிகள் நடந்திருக்கின்றன. இதைப்பற்றி யெல்லாம் நான் எழுதியனுப்பியுள்ளேன். ஆனால் இதுவரை ஒரு தகவலும் இல்லை. ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் உண்மையான விவசாயிகளுக்குப் பணம் கிடைப்பதில்லை, தவறுகள் செய்பவர்களுக்குத்தான் பணம் கிடைக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான். 1963-64 என்று நினைக்கிறேன். ஒருவர் வட ஆற்காடு, பெரிய கடம்பூரைச் சேர்ந்தவர், கண்டிகை என்ற கிராமத்தில் வசிப்பவர், கோவிந்த நாயுடு என்று பெயர். அவருக்காகத் தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் இருந்து பணம் வாங்கப்பட்டது. 3,500 ரூபாய் அல்லது 4,000 ரூபாய் வாங்கப்பட்டது. உள்ளே கடலைக்காய் கிடையாது. அவர் அந்தக் கடலைக்காய் மூட்டைகளை எடுத்து விற்று விட்டார். இந்த நிலைமைகள் அங்கு உருவாகி வருகின்றன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத் துறையில் கார்களுக்கும், ஜீப்புகளுக்கும் கணக்கு வழக்கு இல்லாமல் இருக்கின்றன. யாராவது எனக்கு இரவலாகக் காணம் கொடுத்தால் கூட பெட்ரோல் போட நான் பால்மாறுகிறேன். ஆனால் அங்கு பெட்ரோல் தண்ணீர் மாதிரி செலவாகிறது. 1டி எ. வாங்குவதை மட்டும் கொஞ்சம் கட்டுப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று (மணி அடிக்கப் பட்டது)

திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணி கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கூட்டுறவு மாணியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில விஷயங்களைப் பற்றி முதலிலே பேச வேண்டுமென்று குறித்து வைத்திருந்தேன்: ஆனால் அதை விட்டு விட்டு ஏற்கனவே சில மெம்பர்கள் பேசிய விஷயத்திற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு அதற்கு மேல் நேரம் இருந்தால் மற்ற விஷயங்களுக்குப் போகலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள், சேலம் ஜில்லாவில் ஆம்மாப் பேட்டை சொசைடியில் பல தவறுதல்கள் நடந்து விட்டதாகச் சில அப்ட்டவனைகளை எடுத்துப் படித்தார்கள். அவர்கள் சொன்னதில் மூன்று முக்கிய விஷயங்கள்--சொசைடியிலிருந்து 'பேல்' சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டது திரும்பி வந்து விட்டதைக் கணக்கிலே வைத்தார்கள். இரண்டாவது சிலருக்கு சொசைடி

12th March 1966] [திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

அக்கவுண்டிலே கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது. அதிலே பல பெயர்களைச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரையும் சேர்த்துப் படித்தார்கள். அவர் சொன்னதை வைத்துச் சொல்கிறேன்—ஏதோ ஒரு சிப்பந்தி ஸ்டாக் குறைகிறது அளவிலே, அவர் பெயரிலே என்ன குறை என்று கேட்டபோது, இன்னின்னருக்குக் கொடுத்திருப்பதாகக் கணக்கு எழுதி வைத்திருப்பார்கள். அதைத்தான் அவர்கள் வரிசையாகப் படித்தார்கள். அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குச் சம்பந்தப்படாதவர்கள் அல்ல. அவர் திருச்சிராப்பள்ளி சென்ட்ரல் பாங்கிலே டைரக்டராக இருக்கிறார். எக்கிக்யூட்டிவ் கமிட்டி அங்கத்தினராகவும் இருக்கிறார். சாதாரணமாக இம்மாதிரி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லும்போது அது விசாரணை செய்யப்பட்டு, விசாரணையில் இன்னது என்று நிரூபிக்கப்பட்ட விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் சொல்லியது சரி என்று சொல்லமுடியும். இருக்கிறவர்களுடைய பெயர்கள், இல்லாதவர்களுடைய பெயர்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் சொல்வார்களேயானால் அதிலே எவ்வளவு தூரம் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை அவர்களே யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். நூலையும், சாயத்தையும் சங்கம் வாங்கி வைத்திருக்கிறது, அதிலே ஊழல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சாயத்தைப் பொறுத்தவரை வேளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுவது வாங்கப் படுகிறது. நூலைப் பொறுத்தவரை ஸ்டேட் ஹாண்டிலும் சொசைடியில் ப்ரொக்யூர் செய்யப்பட்ட நூலை வாங்குகிறார்கள். அதிலே தவறுதல் இருக்கிறது என்று புகார் சொன்னார்கள். எந்த அளவிலே அது நியாயம் என்பதை அவர்கள் யோசிக்கவேண்டும். சட்டசபையிலே பிரசாரத்திற்காகச் சொல்வார்களேயானால் அது எவ்வளவு தூரத்திற்கு நியாயம் என்பதையும் சொல்லவேண்டும்.

மற்றொன்று, அமைச்சர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்று பொதுவாகக் குற்றம் சொன்னார்கள். அது எப்படி, என்ன என்பதைப் பற்றித் தகவல் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அமைச்சர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இருக்கிறார்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்லது எந்த அளவுக்கு சிறந்தது என்பதை அவர்களே யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது சேலம் ஜில்லாவிலே சில சங்கங்களிலே தவறுதல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சேலத்திலே 750 சங்கங்கள் இருக்கும்போது நூலைந்து சங்கங்களிலே ஏதோ ஒருசில தவறுதல்கள் இருக்கலாம். ஏதோ ஒரு பிரசிடென்ட் இறந்துவிட்டார், அதன் பிறகு கடன் கேட்பவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார். அதைப் பற்றி உடனே விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு சுப்பிரமணிய கவுண்டர் பொறுப்பு என்று சொன்னார்கள். அதற்கு சுப்பிரமணிய கவுண்டர் எந்த அளவிலே பொறுப்பு என்று சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். சொல்ல

[திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [12th March 1966]

வில்லை. பரமாத்தி சங்கத்தில் நடந்த தவறுதலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய பிரசிடென்ட் கையாடியதாகத் தகவல் வந்து அதே நிமிஷத்தில் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர், மாவட்ட போலீசாருக்குத் தகவல் அனுப்பியதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த ஊழலுக்காக அவருடைய சொத்தை அட்டாச் பண்ணுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்தது தவறு என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதிப்புக்குரிய சீராமுலு அவர்கள், மேத்தல்நாயக்கன்பட்டி சொசைட்டியில் டெபாசிட் போட்டதில் 90 சதவிகிதத்தைத் திரும்பவும் கடனாகக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார், கனம் அங்கத்தினர் நான் சொன்னதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, 'டெபாசிட் போட்டதில்' என்று சொன்னார்கள். டெபாசிட் போடவில்லை. சென்ட்ரல் பாங்கு கடன் பெற்று . . .

கனம் சபாநாயகர் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல. இதற்கெல்லாம் பிறகு பதில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : சென்ட்ரல் பாங்கு கடனில் ஒரு பகுதியைப் டெபாசிட்டாகப் போட்டு அவர் கடன் வாங்கினார் என்று சொன்னார். அதற்கு சென்ட்ரல் பாங்கு நேரடியாகப் பொறுப்பாளி அல்ல. அதற்குப் பொறுப்பாளி திரு. சீராமுலுதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தச் சங்கம் திரு. சீராமுலு அவர்கள் மேற்பார்வையில் இருக்கும் யூனியன் பெயரிலே இருக்கிறதே தவிர தவறுதல் இருந்தால் முழுக்க முழுக்க திரு. சீராமுலு அவர்கள்தான் பொறுப்பு என்பதை நிரூபிக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவருக்கு மிகவும் நெருங்கிய நண்பர் ஒருவரைக் காங்கிரசிலே சேரும்படியாக நான் சொன்னதாக அவர் சொல்கிறார். திரு. சீராமுலு அவர்களேதான் அவரைக் காங்கிரசிலே சேரும்படியாகச் சொன்னார்கள் என்பதை நான் இங்கு சொல்வது மாத்திரமல்லாமல் நிரூபிக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்) இதற்காகப் பகிரங்க விசாரணை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. சீராமுலு எழுந்தார்.

கனம் சபாநாயகர் : அவரைப் பற்றி நீங்கள் குற்றம் சொன்னீர்கள். அவரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். இப்போது அவர் உங்களைப் பற்றிக் குறை சொல்கிறார்.

திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : திரு. சீராமுலு அவர்கள் சொல்லிய கூற்றை நான் சொன்னதாக அவர் சொல்லாம். அவர் என்ன சொன்னார் என்று சொல்வதை நான் சொல்ல

12th March 1966] [திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

உரிமை இல்லையென்று சொல்கிறார். எந்த அளவுக்கு ஜனநாயகத்தை அவர் செயல்படுத்துகிறார் என்று புரியவில்லை. திரு. சிராமுலு அவர்களே என்னிடம் அவருடைய நண்பரைக் காங்கிரசிலே சேரும்படி சொல்லச் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி விஷயத்தைச் சட்டசபையிலே சொல்வது சரியல்ல என்றாலும் அவர் சொன்னதற்குப் பிறகு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்ற முறையில்தான் சொல்கிறேன்.

மற்றொன்று, ஒரு நபர் எவ்வளவு காலத்திற்கு ஒரு சங்கத்திலே இருக்கலாம் என்பதைப் பற்றி ஏற்கனவே பில் இண்ட்ரொட்யூஸ் பண்ணும்போது விதி இருந்தது. ஆனால் அதைப் பிறகு எடுத்து விட்டார்கள் என்று நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி நியமித்து, அதிலே ராஜஸ்தான் ஸ்பீக்கர் அவர்களைத் தலைவராகப் போட்டு, கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட நிபுணர்களையெல்லாம் அதிலே போட்டு அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையிலே ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டியார் ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எவ்வாறு இருந்தால் உசிதமாக இருக்குமென்று ரிப்போர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தயவு செய்து அதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்று நண்பர்கள் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை அமைக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் அதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. அதைச் சீக்கிரத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தர்மபுரி தனி ஜில்லாவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு டெபுடி ரிஜிஸ்ட்ராருக்குத் தனியாக ஜீப் இல்லாததன் காரணமாக அவர் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் சங்கங்களைப் போய்ப் பார்க்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

மற்றொன்று, இந்த மாதம் 9-ம் தேதி அன்று ரிசர்வ் பாங்கு டெபுடி கவர்னர் அவர்கள், கூட்டுறவு இயக்கத்திலே அடுத்த ஆண்டு எப்படிக் கடன் கொடுப்பது என்பதைப் பற்றிச் சில அடிப்படை யான விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக அவர்கள் சொன்னது கிரேடிட்டையும், மார்க்கெட் டிங்கையும் ஒன்று சேர்த்து கடன் கொடுக்கப்பட்டால்தான் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து கடன் கொடுக்க முடியும், இல்லாவிட்டால் கடன் கொடுப்பதில் ரிசர்வ் பாங்க் கடனை குறைக்கவேண்டி வரும். ஆகவே, இப்போதிருந்தே ஐக்கிரதையாக கவனிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். ஆதலால், அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தக்கானி லோனுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தை கூட்டுறவு மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டு

[திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [12th March 1966]

மென்ற அளவில் ரிசர்வ் பாங்க் வலியுறுத்தினார்கள். திரு. ஆறுமுகம் போன்ற நண்பர்களும் ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் மூலம் அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதால் பணம் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அந்தப் பணத்தை கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக கொடுத்தால்தான் கொடுக்கமுடியுமே தவிர ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம் என்ற பெயரால் கொடுக்காமல் விட்டு விட்டால் அதற்கு சங்கம் கொடுக்கவில்லையே என்ற குற்றச் சாட்டை சாட்டுவது சரியல்ல. Non-overdue cover விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கடன் கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு ரிசர்வ் பாங்க் புதுத் திட்டம் பிரகாரம் குறைத்துவிடுவதால் பல சென்ட்ரல் பாங்குகள் கடன் கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிற்கு அதனால் கடன் கொடுப்பது பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை பரிசீலிக்க வேண்டும். கஷ்டம் என்று தெரிந்தால் அதற்கு ஆவன செய்து ரிசர்வ் பாங்கோடு பேசி வேண்டிய நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் பேசுகிறபோது—அவர்கள் மந்திரியாக ஆவதற்குள்ள தகுதியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்—அவர்கள் அளித்த பதில் உண்மையிலே அந்த வகையிலே இருந்தாலும்—நாங்கள் பிரசாரத்திற்காக சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். பிரசாரத்திற்காக இதை பயன்படுத்தவில்லை. குற்றத்தை . . .

கனம் சபாநாயகர் : இதற்கெல்லாம் பதில் சொல்ல முடியாது.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகரவர்களே, இப்போது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற கூட்டுறவு மான்யத்தின்மீது என்னுடைய கருத்தைப் புலப்படுத்திக்கொள்ள முன்வருகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு நல்ல இயக்கம். இயக்கத்தினுடைய இலட்சியம் நல்லது. இதன் வரலாற்றைப் படிக்கிறபோது ரைஃபீஸன் என்ற ஜேர்மன் அறிஞர் இதைத் தொடங்கியதும் அது பல்வேறு நாடுகளிலும் பரக்க இன்று நிலவுவதும் நமக்கெல்லாம் தெரியும். இது செம்மையான முறையில் செயல்பட்டு வருவது பிரிட்டனில் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். இன்னும் சுவிட்சர்லாந்து போன்ற பகுதிகளில் மிகத் தரமாகவும், சிறப்பாகவும் இந்த இயக்கம் பயன் கொழிப்பதையும் அறிவோம். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் 1892-ல் ஸர். ப்ரெடரிக் நிக்கல்சன் என்பவர் சென்னை அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டு இதன் முறைகளையும், பலாபலன்களை ஆராய்ந்து அவரால் ஒரு அறிக்கை இதன்மீது சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அவர் இந்தத் துறையை ஆய்ந்து தெரிந்து ரைஃபீஸன் கூட்டுறவு சொஸைட்டி நடக்கிற நெறியில் இதை அமைக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார். அவருடைய அந்தக் கருத்தை 1901-ல் இயங்கிய பஞ்சக் கமிஷன் வலியுறுத்திற்று. அதன் பிறகு 1904-ல் மார்ச் 25-ம் தேதி “கூட்டுறவுக் ரெடிட் சொஸைட்டிஸ் ஆக்ட்” என்ற ஒரு சட்டத்தை இந்தியாவிலே முதன் முறையாக நிறைவேற்றியது. அப்போது

12th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல்வேறு முறைகளையும், நெறி களையும் பற்றியெல்லாம். அது பற்றிய விஷயங்களை எல்லாம் சொன்னால் இப்போது எனக்கு நேரம் போதாது. அந்த அடிப் படைத் தத்துவம் இன்று மறக்கப்பட்டுவிட்டது, ஆனால் சடங்கு நடைபெறுகிறது. துறை என்னவோ இருக்கிறது. ஆனால் பயன் இல்லை. சாறு வற்றி சக்கையாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியது என் கடமையும் உரிமையுமாகும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த கோவாப்பரேஷன் பல்வேறு தரப்பட்டது. இது தோன்றியதும் வளர்ந்ததும் ஜோர்மனி, இங்கிலாந்து போன்ற நாடு களில். இந்தியாவிலே இதைக் கொண்டு வருவதற்கு அடிப்படை யாக இருந்ததே வேளாண்மைத் துறையை மனத்தில் கொண்டு தான், வேளாண்மைத் துறையை வளப்படுத்துவது என்ற லட்சியத்தோடுதான் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் பல்வேறு துறைகளில் இன்று அது இங்கு வளர்ந்திருக்கிறது. அக்ரிகல்கரல், ப்ரொட்யூசேர்ஸ், கன்ஸுமேர்ஸ் க்ரேடிட், பாங்கிங், மார்க்கெட்டிங், ட்ரேடிங், ஹௌசிங், மல்டி பர்ப்பஸ் என்று பல வகைகளில் வளர்ந் திருக்கிறது. இத்தனை பல வகைப்பட்ட பேர்களும் ஏன் வர வேண்டும்? இதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அந்தந்தத் துறை யிலே அந்தந்த நெறியிலே அவரவர்களுக்கே அது பயன்பட வேண்டும். இன்று கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் ஏதோ மனிகைக் கடை அல்லது சாதாரண கடை வியாபாரம் போல் ஆகி விட்டது. அந்த நிலை மாறி கன்ஸுமேர்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் என்று சொன்னால் துப்பவர்கள், அவர்கள் யார் யார் அங்கே உறுப்பினர் களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் அங்கு பண்டம் வாங்க வேண்டும், வாங்க முடியும், வாங்கலாம் என்ற வரையறை இல்லா விடில் கோவாப்பரேஷன் என்பது பொருள் அற்ற, நியாயமற்ற, பயனற்ற, ஒன்றாகிவிடும். இப்படித்தான் எல்லாத் துறைகளிலும். ஒவ்வொன்றாக எடுத்து விரிவாகப் பேசிக் கொண்டு போவதற்கு நேரம் இல்லை. பெருவாரியான சான்றுகளையும், புள்ளிகளையும் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு என்பது முதன் முறையாக வேளாண்மைக்காக ஏற் பட்ட ஒன்றாகையால் வேளாண்மை பற்றிய ஒன்றை மட்டும் குறிப் பிட விரும்புகிறேன். அந்தத் துறையில் இன்று பல்வேறு கோவாப்ப ரேட்டிவ் பார்ம்ஸ் அல்லது கலக்டிவ் பார்ம்ஸ் அல்லது கோவாப்ப ரேட்டிவ் கலக்டிவ் பார்ம்ஸ் என்று பல பெயர்களில் இயங்கி வருகின்றன. ஏற்கனவே படத்தோடு இந்த சபை முன் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். “காளப்பநாயக்கன் பாளையம் கூட்டுறவு கூட்டு விவசாய சங்கம்” என்பது அதற்குப் பெயர். அதன் நம்பர் கே. 1657. அது தொடங்கியது 1959 ஜூனில். சர்க்காரிடத் திலிருந்து இதுவரை அவர்களுக்கு உதவி கொடுக்கப்பட்டிருப்பது அந்த சங்கத்திற்கு, சுமார் 70,000 ரூபாய். அது பணி செய்கிற நிலத்தின் பரப்பு 98½ ஏக்கர்கள். 5,000 ரூபாய் மதிப்புடைய ஒரு மாட்டுத் தொழுவம் அல்லது கட்டுத்துறை அங்கிருக்கிறது.

[திரு. சா. கணேசன்] [12th March 1966]

இரண்டு கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன அல்லது தோண்டப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த இரண்டில் ஒன்று முற்றிலும் தூர்ந்து பாழாகக் கிடப்பது நான் ஏன் கண்ணாலே கண்ட உண்மை. மற்றொன்றில் பம்பு செட் இருக்கிறது. இருந்தாலும் சிறிய அளவிற்குத்தான் வரி கட்டியிருக்கிறார்கள். அதுவும் இடிந்து விழுந்திருக்கிறது. இரண்டையும் சீர்படுத்தப் போனால் குறைந்தது இன்னும் 40,000 ரூபாய் ஆகிவிடும். முன்னே, இந்த நிலங்களை எல்லாம் ஒப்புவிக்கும் முன்னர் சராசரி 300 ரூபாய் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அவர்களுக்கு கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்போதைய நிலை என்ன? 10 ஏக்கர்கள் தோட்டப் பயிர். சுமார் 70 ஏக்கர்கள் காட்டுப் பயிர். சுமார் 20 ஏக்கர்கள் வெறும் பொட்டல். மொத்தத்தில் இதுவரை 1959-ம் ஆண்டிலிருந்து நேற்று வரையில் கிடைத்துள்ள வருமானம் ரூ. 12,000. ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி 122 ரூபாய்தான் வருமானம் வந்திருக்கிறது, இவ்வளவு ஆண்டுகளுக்கும். செலவும் சராசரி அவ்வளவு ஆகிவிடுகிறது. நிகர வருமானம் கிடைக்கவில்லை என்பதுடன் பட்டிருக்கிற கடனுக்கு வட்டி கொடுக்க முடியாது. வட்டி கொடுக்கவேண்டுமானால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் வேறு எங்கிருந்தாவது பெற்றுத்தான் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற கடன் வட்டியில்லாத கீடன் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எவ்வளவு தூரம் அது உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்த நிலையில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் முன்போல் பிரிவினை செய்து கொண்டு விட வேண்டும் என்றும், கடனை வேண்டுமானால் இதில் சேர்ந்த பாவத்திற்காக எங்கள் தலை மேலேயே போட்டுக்கொள்கிறோம் என்றும் சொல்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில், அவரவர்கள் நிலத்தை பங்கிடு செய்து கொள்ளும்போது ஒருவருடைய நிலத்தில் இந்த கிணறு வருகிறது. மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் கிணற்றுக்கு அந்த நிலக்காரர் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். நிலக்காரர் அதைத் தூர்க்க எங்களுக்குப் பணம் வேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை அங்கே யிருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை நான் நேரடியாகவே சென்று பார்த்துவிட்டு வந்து பேசுகிறேன். இப்போது அவர்கள் விழிக்கிறார்கள், இந்த அமைப்பை என்ன செய்வது என்று. இதை விட மோசம் என்னவென்றால், இந்த நிலத்திற்கு உரம் போன்றவைகள் போடாததின் காரணமாக இன்றையதினம் அந்த நிலம் மிக மிக மட்டமானதாகக் காணப்படுகிறது. இதையெல்லாம் செம்மைப்படுத்தி தரத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமானால் ஏறக்குறைய ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் செலவழித்தால்தான் முடியும் என்றும் காண முடிகிறது.

இனி, மறு பக்கம் (கான்ட் ராஸ்டாக) எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கலாம்—எதற்கும் இன்னொரு பக்கத்தை பார்க்க வேண்டியது நியாயம். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு இடத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம், நான் முன்னால் சொன்னது, கூட்டுறவு முறையிலுள்ள திட்டம், இது தனிப்பட்டவர் நடத்துகின்ற ஒரு திட்டம். திரு. கிருஷ்ண சாமி கவுண்டர் என்பவர் நடத்துகிறார். இதுவும் 1959 ஜூனில்

12th March 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

ஆரம்பிக்கப்பட்டதுதான், பக்கத்திலுள்ள நிலங்களை பலரிடம் வாங்கினார். 45 ஏக்கர்கள் வரை கொள்முதலாக்கிக்கொண்டார்கள். பத்து ஏக்கர்களை குத்தகைக்கும் எடுத்துக்கொண்டு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் முன் பணமாகவே கொடுத்து விடுகிறார். மொத்தம் இதிலிருப்பது 55 ஏக்கர். நான் முன்பு சொன்னதில் 98 ஏக்கர்கள். இவர் கொடுக்கிற விபரங்களை சொல்லுகிறேன். இவர் இன்கம் டாக்ஸ் கொடுக்கிறவர்தான். அவருடைய கணக்குப்படி சொல்லுகிறேன். இவர் வைத்திருக்கின்ற பண்ணையிலிருந்து கரும்பில் கிடைப்பது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 ஆயிரம் அளவிற்கு விளைகிறது. மஞ்சள் 15 ஆயிரம் அளவுக்கு, கேப்பை போன்ற தானிய வகையில் 10 ஆயிரம் விளைகிறது, மோரிஸ் வாழைப்பழம் என்று சொல்லுகின்ற வாழைப்பழம் 75 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு விற்று முதலாகிறது. மின்கட்டணம், உரம், சம்பளம், கூலி எல்லாவற்றிற்கும் ஆக, 75 ஆயிரம் மொத்தம் செலவு. 55 ஏக்கர்களிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்கு வருமானம் என்று கிடைப்பது ஒரு லட்சத்து 26 ஆயிரம் ரூபாய். பண்ணையாள், கூலியாள் இவர்களுக்கெல்லாம் செலவு செய்வது 30 ஆயிரம், டிராக்டர்கள், உரம் போன்றவற்றுக்கு 25 ஆயிரம், மின்கட்டணம், மோட்டார் பம்புகள் போன்றவற்றுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய். இவ்விதம் செலவாகின்ற 75 ஆயிரம் போக நிகர லாபம் இருப்பது 45 ஆயிரம் ரூபாய். இது வருடம் ஒன்றுக்கு இந்த 55 ஏக்கர்களிலிருந்து கிடைக்கிறது. அதிலும் இன்னொரு விசேஷம் என்ன வென்றால், வாப்புக்கள், கரைகள் இவைகளில் தென்னையை வைத்து விட்டார். இதில் 2,500 தென்னைகள் இருக்கின்றன. அடுத்த ஆண்டு முதல் காப் வெட்டப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார். அந்தக் கணக்கில் பார்க்கும்போது, அடுத்த ஆண்டு 30 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு இன்னும் அதிகமான லாபம் கிடைக்கும், நல்லீந்து வருடத்திற்குள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதிலிருந்து கிடைக்கின்ற மொத்த லாபம் 50 ஆயிரமாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார். ஒரு தனிப்பட்டவர் நடத்தும் பண்ணையில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. “உடையவன் பார்க்காளிட்டால் ஒரு முழம் கட்டை” என்பது ஒவ்வொரு விவசாயினுடைய வீட்டிலும் வழக்கப்படுகின்ற பழமொழி. பக்கத்தில் இருக்கின்ற ஒரு தனிப்பட்டவருடைய நிலம் எப்படியிருக்கிறது என்பதை ‘கான்ட்ராஸ்ட்’ டாக் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதை எடுத்துக் கூறினேன். இன்றைக்குக்கூட கேள்வி நேரத்தின் போது, கோவாப்போட்டிய் சொஸைட்டிகளில் அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படுகின்ற டிராக்டர்களை வாங்கி பிறருக்கு வாடகைக்கு விட்டு தாங்கள் பணம் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றனவா என்று கேட்ட நேரத்தில் ‘அப்படியொன்றுமில்லை’ என்று அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள் . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. என்றுதான் சொன்னேன்.

12th March 1966

திரு. சா. கணேசன் : நானும் அதைத்தான் சொல்லுகிறேன், இவ்விதமாக நடந்திருக்கிறது என்ற தகவல் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு அந்த தகவல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் நடந்ததாக தகவல் உண்டா என்று கேட்டால் இல்லை என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். “அப்படி ஒன்றும் புகார் வரவில்லை” என்று கூறினார்கள். நோட்டீஸ் என்று கூடக் கூறவில்லை. ஆகவே என்ன நடந்தது என்பதை நானே சொல்லி விடுகிறேன். (குறுக்கீடு) உங்களுக்கு தகவல் இல்லையாதலால்தான் இதை இப்போது சொல்லுகிறேன். பள்ளியடை என்ற கிராமத்தில்—கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த இடம் நன்றாக தெரியும் என்று நினைக்கின்றேன்—அங்கு சேன்ற ஆண்டு ஒரு கூட்டுப்பண்ணை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதில் இருந்த நிலத்தை செம்மைப்படுத்துவதற்கும், சமப்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கத்திலிருந்து டிசாக்டர் வரவழைக்கப்பட்டது—மன்னிக்க வேண்டும்—புல்டோசர் வரவழைக்கப்பட்டது. அந்த புல்டோசரைக்கொண்டு பண்ணையிலுள்ள நிலங்களை செம்மைப்படுத்தாமல், பண்ணை நிர்வாகஸ்தர்களாக இருக்கின்றவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலத்தை செம்மைப்படுத்துவதற்கும், பக்கத்திலுள்ள வேண்டியவர்களுடைய நிலத்தை செம்மைப்படுத்துவதற்கும்—புல்டோசர் வாடகைக்கு விடப்பட்டது. ஆனால் இதற்காக சர்க்காருக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாடகை, கூட்டுப் பண்ணைப் பணத்திலிருந்து கணக்கு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேல் நான் போக விரும்பவில்லை. காரணம் அந்த நிர்வாகஸ்தர்கள் மீது கோர்ட்டில் நடவடிக்கை இருக்கிறது. ஆக இவ்வளவு தவறுகள் நடக்கின்றனவே, இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு தகவல் உண்டா என்றால் தகவல் இல்லை என்ற பதில்தான் கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தகவல்களை கூட அறிந்து கொள்ளவில்லை என்றால் இந்த சர்க்காரைப்பற்றி நான் என்ன சொல்வது.

கனம் திரு. பூ. சுக்கன் : தகவல் தெரிந்தால்தான் சொல்ல முடியும். எதாவது தகவலை சொல்லிவிட்டு, உடனே அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா என்று கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்வது? கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சரியான பதில் கிடைக்க வேண்டும் என்றால் ஏற்கனவே இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

திரு. சா. கணேசன் : ஏற்கனவே சொல்வதற்கு இது என்னுடைய ஊரில் இல்லை, அரசாங்கம்தான் முன்பே தெரிந்து கொண்டு இருக்க வேண்டும். கிடைக்கின்ற தகவல்களை கொண்டு கேள்விகள் கேட்டால் சரியான பதில் கொடுப்பதற்கு முடியவில்லை என்றால், நோட்டீஸ் வேண்டும் என்று கேட்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட புகார் ஒன்றும் வரவில்லை என்று எப்படிச் சொன்னார்கள்? நிலைமை இப்படி இருக்கிறது . . . இது மாதிரி எத்தனையோ தெக்டிவத் தங்களை சொல்லிக்கொண்டு போகலாம். நெசவாளர்கள் விஷயத்தில் ரிபேட் சரியாக கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்ற மோசடிகள் எத்தனையோ நான் சொல்ல முடியும், இதைச் சொல்லுகின்ற போது, அதனால் ஏற்படுன்ற அத்தனை பொறுப்பையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றேன். சர்க்கார் அதிகாரிகளை

12th March 1966]

[திரு. பூ. கக்கன்]

அனுப்பி, நான் சொல்லுகின்ற இடங்களில் உண்மையில் எத்தனை தறிகள் இருக்கின்றன, எத்தனை தறிகளுக்கு உண்மையில் ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது என்று விசாரித்துவிட்டு வரட்டும். எத்தனையோ ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதை கண்டுபிடிக்க முடியும். காரணம் நம்முடைய சக்திக்கு அதிகமான பொறுப்புக்களை நாம் ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொண்டிருப்பதினால் தான் இத்தகைய கஷ்டங்கள் நடைபெறுகின்றன—இதை நடத்துகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி—மகாத்மா காந்தியடிகளாகவே இருந்தாலும் சரி, இவ்வளவையும் சக்திக்கு மீறிய அளவில், சரியான முறையில் நிர்வகிக்க முடியாது. இல்லையென்றால், இது போன்ற தெகடுதத்தங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கும் . . .

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : 'தகடுதத்தங்கள்' என்ற வார்த்தை அன்பார்விமெண்டரி, இதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உபயோகிக்கலாமா?

திரு. சா. கணேசன் : இது சரியான பார்விமெண்டரி வார்த்தை தான். 'எவேஷன்' என்றால் தெகடுதத்தம், இது சரியான பார்விமெண்டரி வார்த்தைதான் என்பதை தங்களுக்கு பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது கூட சட்டம் பயின்ற நமது அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதற்கு நான் என்ன செய்வது? நேரம் ஆகிவிட்டது, சில விஷயங்களை மட்டும், தெளிவாக தெரிவிக்கவேண்டும் என்பதற்காக என் கட்சியிலுள்ள மற்றவர்களை கூட பேசவேண்டாம் என்று சொல்லி நான் பேச முன் வந்தேன் . . . (திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அதிலும் சர்வாதிகாரமா?) ஆம், கனம் அம்மையாருக்கு அப்படித்தான் தோன்றும், சபையினுடைய காலத்தை வீணடிக்க வேண்டாம் என்ற நல்லெண்ணம் அவர்களுக்கு சர்வாதிகாரமாகப் படுகிறது. 'அம்மையாருடைய 'டெலிபெனிஷன்' வாழ்க . . . (கிரிப்பு) வாழ்க என்று சொல்லாமல் என்ன சொல்வது? ஒழிக என்று என்னால் சொல்ல முடியாது.

முக்கியமாக இத்துறையில் இருக்கின்ற சில குறைகளை சொல்லுவது என்றால் அது என்னுடைய கடமை என்று நான் எண்ணுகின்றேன். பொதுவாக உரிமையை வைத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; உரிமையை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, பொறுப்பு வரும்போது, முடியாது என்று தட்டிக்கழிப்பது சரியல்ல. ஒரு வியாபாரத்தில் லாபம் வந்தாலும் வந்தடம் வந்தாலும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியது தான். அந்த அளவில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஐந்து கோடி போட்டு மூன்று கோடி வந்திருக்கிறது என்றால் அது ஏதோ நிர்வாகத்தில் வருகின்ற சீர்கேடு என்று மட்டும் சொல்லிவிட முடியாது. சாதாரணமாக தனிப்பட்ட கம்பெனிகளில் டைரக்டர்களுக்கு மினிமம் 'ஷேர்' இத்தனை இருக்கவேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் கணிசமான அளவில் தொகை செலுத்தியிருக்கின்றவர்கள்தான் நிர்வாகத்தில் இருக்கலாமென்ற ஒரு முறை இருக்கவேண்டும். லாபநஷ்டத்தை நிர்வாகிகளும் பங்குதாரர்களும் பொறுக்க வேண்டும். அப்போதுதான்

[திரு. சா. கணேசன்] [12th March 1966]

சந்தேகங்கள், ஒழுங்கினைங்கள், இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும். கூட்டுறவுத் துறை என்றிருந்தால், ஒழுங்கினைங்கள், தவறுகள் இவற்றிற்கு இடமிருக்கக்கூடாது. சென்னை கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரே ஆளுக்கு எத்தனையோ விடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றைச் சரியான முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும். பெரிய சர்க்கார் அதிகாரி ஒருவர் வீட்டிற்குமுன் ரோடு 30 அடி இருக்கவேண்டுமென்றிருந்தால் 20 அடிதான் விடுகின்றார்கள், அதை அனுமதிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவற்றை என்னால் நிரூபித்துக்காட்ட முடியும். குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது.

ஆகவே, நான் கடைசியாகக் கூறிக்கொள்ளுவது, அரசாங்க முதலீடு குறைந்த பட்சம்தான் இருக்கவேண்டும். 1,000 ரூபாய் முதல் போடும் சொஸைட்டிக்கு 1,000 ரூபாய்தான் கொடுக்க வேண்டும். நஷ்டத்தின் பெரும்பகுதி நிர்வாகிகள் பொறுப்பாக வேண்டும். கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு, நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்கு, அரசாங்கமே நேசடியாகச் செயல்படவேண்டுமே அல்லாது, கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிக்கு 10 கோடி ரூபாயை அரசாங்கம் கொடுத்து விட்டு அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லுவது செவ்விய, சிறந்த நெறியாக, முறையாக ஆகமாட்டாது. அதே மாதிரி அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள், கண்காணிக்கின்றவர்கள், நடத்துகிறவர்கள்தான் அத்தனை பொறுப்புக்களுக்கும் உள்ளாகும்படி விதிகள் இருக்கவேண்டும். அதோடு அவர்கள் தவறு செய்வதைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு, வசதி எல்லோருக்கும்--ரோட்டில் ஒரு பிள்ளையார் கோவில் இருக்கிறது என்றால், அதில் ஏதாவது தவறு இருக்கிறது என்றால், 'I am an worshipper' என்ற முறையில் நிர்வாகிகள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால் எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறபோது, பொது ஸ்தாபனமாக, புனிதமான ஸ்தாபனமாக உயர்ந்த லட்சியத்தைக் கொண்டதாக இருக்கிற கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டியில் தவறு நடந்தால் சாதாரண ஷேர் ஹோல்டர் கேஸ் போட்டு கோர்ட்டிக்கு இழுக்க, அல்லது கேஸ் நடந்தால் அதில் வாதியாகவோ, பிரதிவாதியாகவோ சேர்ந்து நல்ல வக்கீல் வைத்து கேசை நடத்தி, தவறு செய்தவருக்குத் தக்க தண்டனை பெற்றுத் தர வாய்ப்புள்ள அளவில் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். அதோடு சட்டத்திலே இத்தகைய பொது ஸ்தாபனங்களின் உன்னத லட்சியத்திற்கு இடையூறு செய்கிறவர்களைக் கடுமையான தண்டனை பெற வேண்டியவர்களாகச் செய்யவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் பார்த்தால் தெரியும். இருக்கக் கூடிய சாசனங்களிலெல்லாம் பேசப்படுகிறது. 'சிவத் துரோகி', 'நாட்டுத் துரோகி' என்று எல்லாம் சொல்லும். சிவத் துரோகி என்றால் தெய்வத் துரோகி. நாட்டுத் துரோகி என்றால் ஜனத் துரோகி. சிவத்துரோகியும் நாட்டுத் துரோகியும் நாடிழந்து போவான் ஆகவும் என்று சாசனங்களில் காணலாம். இவற்றை யெல்லாம் உணரவேண்டும். உணர்ந்து செவ்விய நெறியில் இதிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு கண்காணிப்பாக இருந்து செயல்படவேண்டுமென்று கூறி முடிக்கிறேன்.

12th March 1966]

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, முழு அளவில் எல்லோரும் ஏற்று, போற்றவேண்டிய கூட்டுறவு இயக்கம் சம்பந்தமாக நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில், இதற்கான மான்யக் கோரிக்கையைக் கோரிய நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு பெரிய இயக்கத்தில் சில குறைகள் இருக்கத்தான் கூடும் என்ற வாசகத்தோடு தன் உரையினை ஆரம்பித்தார்கள். இந்த இயக்கம் 1904-ம் ஆண்டு கிராமங்களிலேயிருக்கிற நாட்டுப்புற மக்களுக்கு வசதிகளும் நிவாரணங்களும் தரவேண்டுமென்று துவக்கப்பட்ட இயக்கம். இன்றையதினம் வரையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய அளவுக்கு ஏராளமான வசதிகளை நாம் தரவேண்டுமென்கிற அதே நல்ல நோக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த நோக்கத்திற்கான வகையில் பலதரப்பட்ட திட்டங்களின் கீழ் விவசாய மக்களுக்குக் கடன் தரவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அங்கே வழங்கப்படுகிற கடன்களெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் சரியாகப் போகிறதா என்பதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில், நம் திட்டக் கமிஷன் இதற்கு ஒரு பரிசீலனை குழுவை நியமித்து, பரிசீலனை செய்யச் சொன்ன நேரத்தில் அந்தக் குழு தன்னுடைய முடிவைத் தெரிவித்திருக்கிறது. “கிராமங்களிலே இருக்கிற விவசாய மக்களுக்குக் கடன் தருவதற்காக ஏராளத் தொகை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் சார்பிலே வழங்கப்படுகிறது; ஆனால் அந்தத் தொகை அவர்களுக்குச் சரியாகப் போய்ச் செருவதில்லை” என்று அந்தக் குழு சொல்லியிருக்கிறது. அந்தக் குழு மட்டுமல்ல, நம்முடைய கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களே சென்னையிலே ஒரு விழாவிலே பேசுகிற நேரத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். “கூட்டுறவு பாங்குகளின் மூலமாக கிராமங்களுக்குத் தரப்படுகிற தொகைகள் சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படவில்லை, வீணடிக்கப்படுகிறது; இருந்தாலும் நாங்கள் விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து கடன் உதவி செய்து வருகிறோம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்தத் துறையினை மிகவும் செம்மையான முறையிலே இந்திய துணைக்கண்டத்திலேயே நல்லதொரு இயக்கமாக ஆக்கவேண்டுமென்று, அதிலே பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட குறைகளைப் போக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையிலே எல்லாத் துறைகளிலும் அமல் நடத்தப்படுமேயானால், சம தர்மப் பாதைக்கு நல்ல வழி கோலுவதாக அமையும் என்று அத்தனை பேர்களும் உணர்கிறோம். விவசாயிகளுக்கென்று துவக்கப்பட்ட இயக்கம், இன்றைய தினம் சிறந்த பாங்குகளாக உருவெடுத்தும் பணிபுரிகிறது; தனிப்பட்டவர்கள் பாங்குகளையெல்லாம் எடுத்து, எல்லா இடத்திலும் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்க் இருக்கலாம் என்று விரும்புகிற அளவுக்கு பாங்குகள் இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஏராளமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, அங்காடிகளை நடத்தவும், பண்டகசாலைகளை ஏற்படுத்தவும், சிறு சிறு தொழில்கள் நடத்துகிறவர்களுக்கு உதவி செய்யவும், வீடு

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] 12th March 1966

கட்டிக் கொடுக்கவும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவவும், ஈழுதாயத்தை உருவாக்கும் பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டு வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால், வளர்ந்துகொண்டு வரும் நேரத்தில், வளர்ச்சி எப்படிச் செல்லுகிறது என்பதைப் பற்றித் தான் குறைகளை இரு கட்சிகளிலும் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அந்த முறையில் நானும் என்னிடம் கிடைத்திருக்கிற ஒரு சில குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் மாநிலத்தில் புதுக்கோட்டை மத்திய கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோர் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு திரு. நடேச அம்பலம் என்பவர் துணைத் தலைவராக இருக்கிறார். அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்டோரில் உரம் விற்பனைக்கு பெர்மிட் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. திரு. நடேச அம்பலம் என்பவரின் ஊரின் பெயர் வம்பன். அந்த வம்பன் ஸ்டோரின் துணைத் தலைவரின் ஊரில், அவர் வீட்டின் வைக்கோல் போரிலிருந்து 10 மூட்டைகளைப் போலீசார் பிடித்திருக்கிறார்கள். காட்டாத்தி என்ற ஊரில் மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோரின் கிளையில் 100 மூட்டைகளை, கணக்கில் இருந்து, உர மூட்டைகளைக் காணோம் என்று உதவி தாசில்தாரிடமிருந்து தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி சில சில சம்பவங்கள் மட்டுமல்ல. புதுக்கோட்டை மத்திய கூட்டுறவு பாங்கியின் தலைவராக நான் முன்பு குறிப்பிட்ட திரு. நடேச அம்பலம் இருக்கிறார். அவருடைய மைத்துனன் திரு. ராமச்சந்திரன் என்பவர், புதுக்கோட்டை மத்திய பாங்கில் ஒரு டைரக்டராக இருந்தார். இதே திரு. ராமச்சந்திரன், ஆலங்குடி மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு நின்றார். ஆனால், தோற்று விட்டார். ஆனால் திரு. நடேச அம்பலம் என்பவர் அதே திரு. ராமச்சந்திரனை அதே மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் கோ-ஆப்டெட் மெம்பராக அன்று இரவே ஆக்கினார். திரு. நடேச அம்பலம் யார் என்றால் பிரபல காங்கிரஸ்வாதி. இதை எடுத்துச் சொல்லி ஆலங்குடி எம்.எல்.ஏ. முருகையன் அவர்கள் டி.ஆர்-க்கு கடிதம் எழுதினார். எம்.எல்.ஏ. முருகையன் எழுதிய கடிதத்தை வைத்து ராமச்சந்திரன் ஓவர் “டிபூ” இருந்தால் அவரின் தேர்வு செல்லாது என்று சுட்டிக் காட்டியதால் மேற்படி ராமச்சந்திரன் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பொறுப்புகள் அத்தனையிலும் இருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டார். மேற்படி ராமச்சந்திரன் 200 மூட்டை ஆலங்குடி மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் உண்மைக்குப் புறம்பான கணக்குக் காட்டி நெல் இருப்பாகச் சொல்லி அதற்கும் பணம் வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார். அதுவும் எம்.எல்.ஏ. புகாரின் பேரில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து பணம் வசூலிக்கப்பட்டது. வல்லத்தரக் கோட்டையில் ஒரு பால் விநியோகிக்கும் சங்கம். செயலாளர் அண்ணாசாமி என்பவர். ஆனால் பாஸ்டூர் காசி அம்பலம் என்பவரின் மகன் சுவாமிநாதன் என்பவர் வேலைபார்ப்பதாக அவர் பெயரைச் சொல்லி மாதாமாதம் 40 ரூபாய் எடுத்துக் கொள்கிறார் செயலாளர். இது புகார் செய்யப்பட்டு ஆறுமாத காலமாக இன்னும் விசாரணை! இப்படி பற்பல இடங்களிலே எந்தெந்த நோக்கத்திற்கு உதவி

12th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

அளிக்கிறேமோ அந்த நோக்கத்தைப் பாழடிக்கும் விதத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி பற்பல காரியங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மதுராந்தகம் தாலுகாவில் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கிறது. ரூ. 717 கொண்ட சங்கம் மாமண்டூரில் இருக்கிறது. அதற்குத் தலைவராக இருக்கிறவர் திரு. சோமசுந்திரம் என்பவர். அவர் மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 1,13,000 கையாடல் செய்து விட்டதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் மீது விசாரணையும் நடத்தப்பட்டு, 1966 ஜனவரி முதல் வாரத்தில் 22,000 ரூபாய்க்கு அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று போலீசுக்கு புகார் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அந்த புகார் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கொடுக்கப்பட்டுள்ள புகார் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று போலீசாரி டமிருந்து கூட்டுறவுத்துறை அதிகாரிகளுக்குக் கூட தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தகவலை வைத்து போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இது வரையில் எடுக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற பிரபல எம்.எல்.ஏ. தலையீடு என்று தகவல் தரப்படுகிறது. இதே போல் ஓரத்தாடு சொசைட்டியில் 80,000 ரூபாய் அளவுக்கு மோசடி நடைபெற்றது. அதற்குக் காரணமானவர் திரு. சிவப்பிரகாசம் என்ற சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர் என்று சொல்லி நோட்டு எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கப்படவில்லை.

அதுமட்டுமின்றி, சேலம் மாவட்டத்தில் இருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் கோவாப்பேடியில் பாங்கிற்கும், அதைச் சார்ந்திருக்கிற ரெஸ்ட் ஹவுஸுக்கும் இரண்டுக்கும் பெயிண்டு அடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ரூ. 80,000 செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவசர காலம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவசர காலத்தில் பண விரயம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தும் பெயிண்டு அடிப்பதற்காக ரூ. 80,000 செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பாங்கினுடைய தலைவர் யார்? சட்டமன்றத்தில் இங்கே முன்பு பேசிய திருவாளர் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் தான். ஏன் இது? இப்படிச் செய்யலாமா? இப்படி நம்முடைய பணம் எல்லாம் போகலாமா என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இதிலே கட்சிப் பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை. யார் தவறுதல் செய்தாலும் அதை ஒடுக்கவேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் கிடையாது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். திருவொற்றியூரில் இருக்கிற இம்பீரியல் டிரைவோ கம்பெனி ஊழியர்கள் ஒரு சங்கம் நடந்துகிறார்கள். அந்த சங்கத்தின் கணக்குகளை ஆடிட் செய்த நேரத்தில் ரூ. 3,000 பணம் இல்லை என்ற தகவல் தரப்பட்டது. அந்த சங்கத்திற்கு செக்ரட்டரியாக இருந்தவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். ரூ. 3,000 குறைந்து இருக்கிறது என்று சொன்னதும், அவர் அந்தப் பணத்தை உடனே கட்டிவிட்டார். பணத்தைக் கட்டிவிட்டாலும் விடமாட்டோம் என்று சொல்லி, அவர் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. அப்படி வழக்குத்

1-30
p.m.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [12th March 1966]

தொடரப்பட்டு உயர் நீதிமன்றத்தில் அந்த செக்ரடரிக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் திருவொற்றியூரில் இருக்கிற விம்கோ மாட்ச் பாக்டரி சங்கத்தில் நீண்ட காலமாக புகார்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. அந்த சங்கம் ஒரு காங்கிரஸ்காரரால், திருவொற்றியூரில் கவுன்சிலராக இருக்கிற ஒருவரால், நடத்தப்பட்டு வருகிற ஒரு சங்கமாகும். அந்த சங்கத்தில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 25,000-க்கு மேல் மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று புகார்கள் அனுப்பப்பட்டன. மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும், மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும், இன்றையதினம் வரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. இப்படி இருக்கலாமா என்பது தான் கேள்வியாகும். எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அரசியல் கட்சிப் பிரச்னை என்று கருதாமல், இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள், மோசடிகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் விசாரிக்கவேண்டாமா என்பதுதான் நம்முடைய கேள்வியாகும்.

நண்பர் திரு. கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்பொழுது 'பழைய ஜமீன்தாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம், ஆனால் பழைய ஜமீன்தாரி முறை அழிந்துவிடவில்லை' என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். பழைய ஜமீன்தாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டாலும், இப்பொழுது புதிய ஜமீன்தாரிகளைப் பார்க்கிறோம். பஸ் முதலாளிகள் ஜமீன்தார்களாக இருக்கிறார்கள். அதை அடுத்து சிறந்தவர்களாக இருப்பவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் அதிபர்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. யார் யார் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று, நம்முடைய அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் விரும்புவார்களே யானால், நான் சொல்லிக்கொள்ளுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். (கனம் திரு. பூ. கக்கன் குறுக்கீடு) நகைச்சுவையாக பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள் நம்முடைய அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள். மாநில அளவிலே ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் பாங்கு இருக்கிறது. அதற்குத் தலைவராக விளங்குபவர் யார்? திரு. கனகசபை அவர்கள். அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்? காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். மெட்ராஸ் கோவாபரேடிவ் செண்ட்ரல் லாண்டு மார்ட்கேஜ் பாங்கு இருக்கிறது. அதற்குத் தலைவராக விளங்குகிறவர் யார்? திரு. என். எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள். அவர்கள் யார்? காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். மெட்ராஸ் கோவாபரேடிவ் செண்ட்ரல் ஹவுஸ் மார்ட்கேஜ் பாங்கு இருக்கிறது. அதற்குத் தலைவராக விளங்குபவர் யார்? திரு. வாசேம் பிள்ளை அவர்கள். அவர்கள் யார்? அவரும் காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர் தான். மெட்ராஸ் ஸ்டேட் கோவாபரேடிவ் சப்ளை அண்டு மார்ட்கேடிங் சொஸைடி இருக்கிறதே, அதற்குத் தலைவராக விளங்குபவர் யார்? நண்பர் திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள். அவர் யார்? அவரும் காங்கிரஸ்காரர் தான். அதுமட்டுமல்ல. நான் குறிப்பிட்ட இந்த நான்கு பாங்குகளும் நாட்டிலே இருக்கிற எல்லா பாங்குகளையும் நிர்வகிக்கிற பொறுப்பை பெற்றிருக்கின்ற தலைமைப் பாங்கிகளாகும்.

12 th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஸ்டேட் கோவாப்ரேடிவ் பாங்கைப் பொறுத்த அளவில், அந்தந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற செண்ட்ரல் பாங்கில் இருப்பவர்கள் டைரக்டர்களாக வந்து அதில் அமர்கிறார்கள். அப்படி 15 மாவட்டங்களிலிருந்தும் 15 டைரக்டர்களை அதற்குப் பிரதிநிதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இங்கே இருக்கிற செண்ட்ரல் பாங்குக்கு தனிப்பட்ட ஷேர் ஹோல்டர்ஸுக்காக இரண்டு பேர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. தனிப்பட்ட ஷேர் ஹோல்டர்ஸ் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 109 பேர்கள் செண்ட்ரல் பாங்கில் ஷேர்ஹோல்டர்களாக இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய செல்வாக்கு மாற்றப்பட்டு அல்லது குறைக்கப்பட்டு எல்லோருக்கும் பொதுவாகக் கூட்டுறவுத் துறை அமைவ வேண்டும் என்பது, கூட்டுறவுத்துறையின், கொள்கையின் முக்கிய விதியாகும். இண்டிவிஜுவல் ஷேர்ஹோல்டர்ஸ் 109 பேர்களுக்கும் இரண்டு பிரதிநிதிகள் தரப்படுகிறது. செண்ட்ரல் பாங்கில் கடன் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், மாவட்ட செண்ட்ரல் பாங்குகள் 25,000 பொறுமான ஷேர்கள் எடுக்கவேண்டும். மாவட்ட செண்ட்ரல் பாங்குகளிலிருந்து ஸ்டேட் செண்ட்ரல் பாங்குக்கு பிரதிநிதியாக வருபவர்கள் 25,000 பேர்களுக்கு ஒரு பிரதிநிதியாக அங்கே வந்து அமர்கிறார்கள். ஆனால் 109 பேருக்கு இரு பிரதிநிதிகள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு; 109 பேர்களுக்கு இரண்டு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சரியல்ல என்று கருதி நம்முடைய கூட்டுறவு ரிஜிஸ்டிரார் அவர்கள் 1965-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் அப்படி இரண்டு இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஜனநாயகத்திற்கு முறை அல்ல, கூட்டுறவுத் துறைக்கு முறையல்ல என்று சொல்லி அதை ஒரு இடமாகக் குறைக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்கள். யார் உத்தரவிட்டது? கூட்டுறவு இயக்கம் வளர வேண்டும் என்று பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற ரிஜிஸ்டிரார் அவர்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். டிசம்பர் மூன்றாவது கிழமையில் ஸ்டேட் கோவாப்ரேடிவ் செண்ட்ரல் பாங்கில் தேர்தல் நடைபெற இருக்கிறது. அந்தத் தேர்தல் நடைபெறுவதற்குள், மூன்று வார காலத்திற்கு முன்பு ரிஜிஸ்டிரார் தனிப்பட்டவர்கள் சார்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதி ஒருவர் இருந்தால் போதும் என்று உத்தரவிட்டிருந்தும், திடீரென்று நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து ரிஜிஸ்டிரார் உத்தரவை கான்ஸல் செய்து ஒரு உத்தரவு போகிறது. நமது நண்பர் திரு. கே. டி. கோசல் ராம் அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு யார் காரணம்? இதற்கு அரசியல் காரணம் இருக்கிறதா? யார் தலையீட்டினால் இப்படி நடந்தது? கூட்டுறவு இயக்கம் வளரவேண்டும் என்பதற்காக நல்ல அதிகாரிகளை உருவாக்கி அந்த அதிகாரிகள் வசத்தில் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்து, அவர்கள் ஒழுங்காக பணி புரிந்து, அந்த இயக்கம் நல்ல முறையில் வளரவேண்டுமென்று நாம் கருதுகிறோம். அப்படிக்கருதுகிற நேரத்தில் அந்த அதிகாரி நியாயமான அடிப்படையில் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்தால், அந்த அதிகாரியின் உத்தரவு திடீரென்று மாற்றப்பட்டு அரசாங்கத்திலிருந்து தாக்கீது செல்லுகிறது என்று சொன்னால், எந்த

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] 12th March 1966

அடிப்படையில் தாக்கீது செல்லுகிறது? யார் மூலம் சிபார்சு பெற்று இந்த மாதிரி பிரச்சனை அங்கே ஏற்படுகிறது? எதற்காக அந்த அளவுக்கு கூட்டுறவுப் கொள்கையில் அரசியல் நிலைமைகளை உருவாக்கவேண்டும்?

அதுமட்டுமல்ல, காலையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் ஒரு ஆண்டு காலத்தில் காஞ்சிபுரம் செண்ட்ரல் பாங்கு விவசாயிகளுக்கு சுமார் ரூ. 9 லட்சம் அளவுக்கு கடன் வழங்கியிருக்கிறது என்று தகவல் தந்தார்கள். மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலைக்கு காஞ்சிபுரம் செண்ட்ரல் பாங்கு எவ்வளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறது என்றால், ரூ. 12 லட்சம் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட ஆலை அந்த மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலை? பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் தகவல் தந்திருக்கிறார்கள். ஆடிட் ரிபோர்ட்டிலும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் 6 சர்க்கரை ஆலைகள் வைத்திருக்கிறோம். இந்த ஆறு ஆலைகளுக்கும் சர்க்கார் போட்ட முதலீடு ரூ. 128 லட்சம். நம்முடைய ஆடிட் ரிபோர்ட்டு என்ன சொல்லுகிறது என்றால், இவைகளிலிருந்து எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை என்பது தான். தனிப்பட்டவர்கள் சர்க்கரை ஆலைகள் நடத்துகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிற சர்க்கரை ஆலைகளில் கிடைத்திருக்கிற லாபத்தை கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் மதுரை ஷுகர் மில்ஸுக்கு 1963-ல் ரூ. 2 லட்சத்து 34 ஆயிரத்திற்குமேல் லாபம் வந்திருக்கிறது. விழுப்புரம் ஸவுத் இந்தியா ஷுகர்ஸுக்கு 1963-ல் ரூ. 1¼ லட்ச லாபம் வந்திருக்கிறது. பேட்டைவாய்த்தலை காவேரி ஷுகர்ஸுக்கு 1963-ல் ரூ. 4 லட்சம் லாபம் வந்திருக்கிறது. மதுராந்தகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற சர்க்கரை ஆலை தொடர்ந்து 1962-63 வரை ரூ. 28 லட்சம் நஷ்டத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு மொத்த மூலதனம் ரூ. 54 லட்சம்; சர்க்கார் பங்குத் தொகை ரூ. 20 லட்சம். ஆனால், தொடர்ந்து ஏற்பட்டிருக்கிற நஷ்டம் ரூ. 28 லட்சம். இப்படி சர்க்கார் கொடுத்த பங்கிட்டுத் தொகை போதாது என்று சொல்லி, சர்க்கார் மேலும் ரூ. 6 லட்சம் இந்த ஆலைக்கு கடன் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு உருப்படியற்ற ஆலைக்கு, நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிற ஆலைக்கு, இப்படிக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன பொருள்? எதற்காக மதுராந்தகம் சர்க்கரை ஆலைக்கு இவ்வளவு சலுகை வழங்கவேண்டும்? இதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? இதெல்லாம் மட்டுமல்ல; இந்த ஆலை இண்டஸ்ட்ரியல் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து, ரூ. 56 லட்சம் கடன் வாங்கியிருக்கிறது. மறுபடியும் கடன் கேட்டது; ஆனால், அவர்கள் கடன் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். ஆனால் 1964-ல், ஸ்டேட் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்கிலிருந்து, ரூ. 25 லட்சம் வாங்கியிருக்கிறது, இந்த ஆலை.

கனம் சபாநாயகர் : டைம் ஆகிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஒரு ஐந்து நிமிஷம் கொடுக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், இன்றையதினம், தொடர்ந்து சங்கிலி பிடித்தாற்போல, ஒரு இடத்திலே ஒரு ஆள்

12th March 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

உட்கார்ந்து கொண்டு விட்டால், அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றுவது பெரிய காரியம்; செயின் போல டிஸ்ட்ரிக்ட் சொசைடி, தாலுகா சொசைடி, மாநில சொசைடி, கிராம சொசைடி என்று இப்படி எல்லாவற்றிலும் ஒரே ஆளே எல்லாவற்றிலும் உட்கார்ந்து கொண்டு யாரையும் உள்ளே விட மாட்டேன் என்கிறார்கள். இந்த அழகில் அரசு சோஷலிசம் பேசுகிறது. எங்கு இருக்கிறது அந்த சோஷலிசம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள், எவ்வளவோ குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் தலைமை தாங்கும் ஸ்ரீ வில்லிப் புத்தூர் ஆலையைப் பொருத்துக்கூட எவ்வளவோ குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களே ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். (குறுக்கீடு) காங்கிரஸ் தலைவர் சமதர்மத்தை விளக்கப் புகுகிறவர்கள், தங்கள் சர்க்காரை வலியுறுத்தி கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் குற்றம் குறைகளைக் களைய வேண்டும் என்றும், குறிப்பாக இரண்டு தடவைகள் டைரக்டராக இருந்தவர்கள், அடுத்து ஐந்து ஆண்டு களுக்கு அந்த ஸ்தாபனத்தில் டைரக்டராகவோ வேறு வகையிலோ வரக்கூடாது என்றும் வேறு யாராவது வரட்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரச் செய்யட்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கே.எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர், ஆல்-இந்தியா கமிட்டி இதற்கு விரோதமாக இருந்தது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வர இங்கே இசைவு தரவில்லையா? அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—சிலர் எங்கள் கட்சியிலும் கூட்டுறவில் பதவி வகித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களை வாலண்டரியாக, வருவதில்லை என்கிற உறுதிமொழியைக் கொடுக்கச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்—முழு மனதுடன் வரவேற்கிறது. எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் சார்பில் உறுதிமொழி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அமைச்சரவை தயாராக இருக்கிறதா? ஆளும் கட்சி சார்பில் அப்படிப்பட்ட உறுதிமொழியை அவர்கள் கொடுப்பார்களா? இந்த இயக்கம் வளரவேண்டும் என்று கருதுகிறார்களா? நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இயக்கம் வளரமுடியும். ஆனால் ஆளும் கட்சி ஓட்டுகள் வாங்குவதற்காக, ஐந்து விரல்களையும் நீட்டுவது போல், எல்லாப்பகுதிகளுக்கும் நீட்டி, கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பொதுத் தன்மைக்கே கேடு பயக்கும் வகையில், இயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். நண்பர் திரு. கோசல்ராம் சொன்னபடி, இதிலே ஐமின்தார், பரம்பரை பாத்தியதை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இத்தவிதமான குறைகளைக் களைந்தால், கூட்டுறவு இயக்கம் வளரும்; அப்படி அது வளருவது அவசியம் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: அவர்கள் என்னைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். புழுதியைக் கிளப்பிவிடுகிறார்களா? ஏதாவது ஒரு ஆதாரம் கையில் இருந்தாலும் இப்பொழுது சொல்லட்டும் பார்க்கலாம். என்ன குறை சொல்லட்டும்.

12th March 1966

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : லாபம் இல்லை என்பதுதான் குறை.

திரு. மு. கருணாநிதி : அதுதான் குறை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது ?

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் தலைமை தாங்கும் ஸ்டீவில்லிபுத்தூர் தூற்பாடையில் லாபம் இருக்கிறதா என்கிற அளவில் சொன்னேனே அல்லாது வேறு அளவில் சொல்லவில்லை; அவரை தனிப்பட்ட முறையில் எதுவும் சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் தலைமை தாங்கும் கூட்டுறவு ஆலையில் லாபம் வந்திருக்கிறது, என்று சொல்வதானால், அதை எடுத்துக் காட்டட்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : லாபம் வந்திருக்கிறது. வராமல் இல்லை.

* கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய ஆரம்ப உரையிலேயே போதுமான கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு அமர்ந்து விட்டேன். குறைபாடுகள் சொல்லுகின்றவற்றிற்குப் பின்னால் பதில் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னேன். காலம் ஆகிவிட்டதால், இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடிக்கிறேன்.

இந்த சபையிலே, விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட அன்பர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். பல யோசனைகளைப்பெல்லாம் சொன்னார்கள். பல குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள் என்றாலும் இயக்கத்தை பொறுத்தவரையில், இது நல்ல இயக்கம், நன்றாக நடக்கவேண்டும் என்கிற தொனி தெரிந்தது. அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையிலே, அவரவர்கள் ஊர் விவகாரங்கள், தனிப்பட்ட விஷயங்கள் பற்றி, குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். அவற்றை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டாலும், ஏதோ அவர்களுக்கு மாதிரிம் வந்தது என்று என்ன வேண்டாம்; அந்தக் குறைபாடுகள் பற்றிய தகவல்கள் சர்க்காருக்கும், ரிஜிஸ்டிராருக்கும் வந்து இருக்கின்றன. எது, எது எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று விசாரித்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதில் எந்த விதமான தாமதமும் கிடையாது என்று உங்களுடைய மூலமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சொல்வதற்காக அவர்களுக்கு பல விஷயங்கள் வரலாம். அப்படி வந்து சேரும். ஆனால், எவ்வளவு தூரம் நிரூபிக்க முடியும் என்பது யோசிக்க வேண்டியது. சர்க்காருக்கு வரும் புகார்கள் பற்றி விசாரனை செய்து டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்றாலும், அதற்கும் மேலாக போலீஸ் ஸ்டேஷன் செல்ல வேண்டும் என்றாலும், பாரபட்சம் இன்றி காரியங்கள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலே கோர்ட்டிலே முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதும் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஆக, அது பற்றி அதிகமாக உள்ளே புகவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

12th March 1966][திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

இப்பொழுது உங்கள் முன்னாலே ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் வைத்திருக்கிறேன். செக்ஷன் 28-ன் கீழ் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், இது போல பிரச்சினைகள் அதிகமாக வந்தால் அவற்றைத் தவிர்க்க, அப்படித் தவறுகள் செய்து விட்டார்கள் என்று நிரூபிக்கப் பட்டால், அந்த ஸ்தாபனத்திலே அவர்கள் மறுபடியும் வரமுடியாது, வரக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில் அந்த அமெண்ட்மென்டை வைத்திருக்கிறேன். அதை வினியோகம் செய்திருக்கிறார்கள்; அங்கத்தினர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கூடிய சீக்கிரம் அது விவாதத்திற்கு வரும்.

இதே மன்றம் ஒரு விதியைச் செய்து இருக்கிறது. குற்றம் சொல்லுகிறவர்கள், அதை இதைச் சொல்லலாம். ஏதோ சொல்ல வேண்டும், சொல்லலாம் என்று முன் நின்று கேஸ் கொடுக்கிறார்கள். முதலில் சாட்சி சொல்ல வருகிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் பிற்பாடு தயா, தாட்சன்யம் காரணமாக, அங்கே இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை காரணமாக விட்டு விடுவார்கள். அந்த நிலையில் இல்லாமல், கூட்சியின் சார்பு இல்லாமல், கூட்டுறவு வளர வேண்டும் என்று செயல்பட்டால்தான், வெற்றியைக்காண முடியும். எப்படியும் தகராறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தவிர்க்க நல்ல வழிவகை இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் அவரவர்கள் விஷயங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் பேசும் போது கனம் அங்கத்தினர் தர்மலிங்கம் சொன்ன விஷயங்கள் பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர் சீராமலு சொன்ன விஷயங்கள் பற்றியும் பதில் சொல்லிவிட்டதால், திரும்ப நான் அந்த விஷயங்களுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று விட்டு விடுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சண்முகம் பேசும்போது கள்ளக்குரிச்சி சர்க்கரை ஆலையிலே பணம் கையாடல் செய்துவிட்டதாகவும், அதற்குத் தகவல் இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இது ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்யப்பட்டதாக அறிகிறேன். பரிசீலனை ஒரு அளவில் முடிந்து, ஏதாவது நடந்திருக்கும். அப்படி நடந்திருந்தால், அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற விஷயத்தை உங்கள் மூலம் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

அடுத்து, காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அதன் காரணத்தால் ஏதோ சில ஸ்தாபனங்களில் தவறுகள் நடந்தாலும் விட்டு விடுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியாகாது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. அரங்கண்ணல் பேசும்போது கூட முக்கிய ஸ்தாபனங்களின் பெயரைக் கெடுத்து இருக்கிறவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அநேகமாக சிலர் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே இருப்பதால், சில சங்கடங்கள் இருக்கலாம். சட்டத்தை என் சக அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் கொண்டு வந்த நேரத்திலே ஒரு சில நண்பர்கள் பேசினார்கள். எப்படியானாலும், ஒரு 'கண்டிஷ்னடி' இருக்க வேண்டும். இருக்கக்கூடிய தலைவர்கள் நல்ல ஒரு ஸ்தாபனத்தை நல்ல முறையில் நடத்த அந்த முறை வேண்டும். சில தளர்த்

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்][12th March 1966]

தங்கள் இருக்க முடியும். தவறுகள் செய்து இருந்தாலும், தவறுகள் இல்லாமல், தவறுகள் வரமுடியாமல், இருக்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த 28-வது பிரிவுக்கு திருத்தம் வேண்டும் என்று அமென்ட்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். “பொதுவாக, இருக்கக்கூடிய தவறு எதுவாக இருந்தாலும் பார்த்துச் செய்யவேண்டும், தவறு இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. தவறு இருந்து கொண்டிருந்தால் இருக்கிறது, அதை நிவர்த்திக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது, அந்தக்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னதற்காக எனது நன்றியை அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

“நில அடைமான பாங்க் மூலமாகத் தொகை கொடுப்பது மக்களுக்குப் பிரயோஜனப்படக்கூடிய நிலை. நிலத்தினுடைய மதிப்பு அதிகமாக இருந்தாலும் கூட, ஏதோ குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். நில அடைமான பாங்க் மூலமாக, நிலத்தினுடைய கிரயம் என்ன என்று கணக்குவைத்து அந்தத் தொகையை நாம் அப்படியே கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. செக்யூரிடி என்ற முறையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, மதிப்பைப் பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். கடன் கோருகிறவர்களுக்கு எதற்காகக் கடன் தேவை என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நிலத்தின் மதிப்பு அதிகமாக இருந்தாலும், கடன் எதற்காகக் கோரப்படுகிறது என்பதைக் கவனித்துத்தான் கடன் கொடுக்கப் படுகிறதே தவிர, வேறென்றும் இல்லை.

கூட்டுறவு கைத்தறிச் சங்கங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசும்போது, இதற்கெல்லாம் தகுந்த முறையில் என்ன நிவாரணம் செய்யப்படும் என்று எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நான் மறு முறையும் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கனம் திரு. கணேசன் அவர்கள் பேசினார்கள். எப்போதுமே மிகவும் சாந்தமாகப் பேசக்கூடியவர் இன்றைக்கு இங்கே பேசியது சுறுசுறுப்பாக இருந்தது என்று தான் எனக்குத் தோன்றியது. இன்றுதான் முதல் முறையாக அவருடைய பேச்சில் சுறுசுறுப்பை நான் பார்த்தேன். மிக அழகான தமிழ் வார்த்தைகளைப் பேசக்கூடிய அவர் இன்றைக்கு ஓரிரண்டு வார்த்தைகளுக்குச் சில விளக்கம் சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் குறிப்பிட்ட பண்ணை எனது ஜில்லாவில் இருக்கும் பண்ணை. அவர் கொடுத்த விளக்கம் யார் கொடுத்தது என்று யோசித்தால், தனபதி திரு. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடும். அவர் கட்சியிலே மிகத்தீவிரமாக இருக்கக்கூடியவர். அவருக்குத் தீவிரமாகப் பிடித்த கணக்கு, அதை வைத்து அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நேரடியாகப் பார்த்தேன் என்று சொல்லக்கூடும்.

12th March 1966][திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

அவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்தால் நானும் நேரடியாகப் பார்த்திருப்பேன். அந்த நிலத்தை நான் பார்த்திருக்கக்கூடும். அது என்னுடைய ஊரைச் சார்ந்தது. நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருந்த பண்ணை அது. கூட்டுறவுப்பண்ணை நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்றால், கூட்டு மனப்பான்மையுடன் நல்ல வேலை செய்யக்கூடிய எண்ணம் இருக்கவேண்டும். அந்த எண்ணத்துடன் தான் அதை ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கூட்டு மனப்பான்மை இருந்தது. நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும் என்ற அவா இருந்தது. கொஞ்ச நாட்களுக்குத்தான் அந்த எண்ணமும் அவாவும் இருக்கிறது. பிறகு எப்படியோ சில பிரச்சனைகள், சில கோளாறுகள் காரணமாக, அந்தப் பண்ணை நடப்பதிலே சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அது எனக்குத் தெரியும். அதையெல்லாம் வைத்துத்தான் அரசாங்கத்திலே இப்பொழுது கூட்டுறவுப் பண்ணைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்துகிற அளவு நடந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய பண்ணைகள் நல்ல முறையில் நடப்பது என்று சொன்னால், அதற்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்வது, அதுவரைக்கும் மற்ற உதவிகள் செய்வதை ஓரளவில் நிறுத்து வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் அரசாங்கம் இருக்கும் பண்ணைகளுக்குச் சில உதவிகள் கொடுக்கிற நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு புதிய பண்ணைகளை ஏற்படுத்துகிற வேலையை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது, “வெளிநாடுகள் பலவற்றிற்குச் சென்று அங்குள்ள பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப் பார்த்து வந்தேன். நன்றாக நடக்கின்றன” என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலை இங்கே வா வேண்டும் என்பது தான் நம்மைப்போல் இருக்கும் அத்தனை பேருக்கும் ஆசை. என்னுடைய ஆசையும் அது தான். பால், காய்கறிகள் முதலிய பொருள்கள் எல்லாம் ஒழுங்காகக் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குப் போகவும், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கும் நிலை இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையை வைத்துத்தான் பல துறைகளிலே முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல நான் பிரியப்படுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது, சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். அவர் பொதுவாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் பேசும்போது, அவர்களுக்காகப் பேசினதாக நினைத்துக்கொண்டு சில கோட்பாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக எப்படி எப்படியிருந்தால் நல்லது என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர, கட்சி கட்சி என்று பேசுவது சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்தக் கட்சியில் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் ஏதோ நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொல்வது சரியல்ல. அந்தக் கட்சியில் இருப்பவர்களும் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருக்கும்

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்.] [12th March 1966]

எம்.எல்.ஏ.-க்கள் எத்தனை பேர் கூட்டுறவு சங்கங்களில் முக்கிய ஸ்தாபனங்களில் இருக்கிறார்கள் என்றால் ஒரு டஜன் பேர்களுக்கு மேல் இருக்க மாட்டார்கள் என்று தான் நினைக்கிறேன். ஆனால், எதிர்ப் பக்கத்தில் இருக்கும் நண்பர்கள் அத்தகைய ஸ்தாபனங்களில் இருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் கூட, அந்த ஒரு டஜனுக்குள்ளே தான் இருக்கும்.

ஜனங்களுக்காக வேலை செய்யவேண்டும். ஏதோ தலைமையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியை வளர்ப்பதற்காகப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

இன்னும் மற்ற நண்பர்கள் பல விஷயங்களை மிக விளக்கமாகப் பேசினார்கள். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் நான் அதிகமாகப் பேசவேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். ஆக, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் நல்லதொரு இயக்கம். இது நல்ல ஸ்தாபனமாக நமக்கு அமையவேண்டும் நான் பொதுவாக முதலில் பேசிய விஷயங்களில் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் அடங்கிவிட்ட காரணத்தினால், ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாம் என்று இத்துடன் முடித்துவிட நினைக்கிறேன். இந்த ஆண்டில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைவிட இன்னும் சிறப்பான முறையில் அடுத்த ஆண்டு இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சி அடைந்து, நமக்குப் பல துறைகளில் செயல்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் சகோதரி திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் பேசும்போது, “எல்லாக் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் ஆடவர்களே இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள், பெண்களாகிய எங்களுடைய கையிலே இந்தப் பொறுப்பை விட்டுவிட்டால் செய்மையாக நடக்கும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது இங்கு இல்லை. பக்கத்தில் இருக்கும் சகோதரிகள் அவர்களுக்குச் சொல்லிவிடுவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏதோ ஒன்றிரண்டு கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பெண்டிருக்காகச் சென்னையிலே வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அங்கே சண்டை என்று நான் சொல்ல வரவில்லை; பேச்சு அதிகமாக இருந்துகொண்டிருப்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது ஏன் என்று நான் சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் நன்றாக நடத்தினால் ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்கள் முன்வந்தால் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லி, இந்த மானியத்தை கனம் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கும் கனம் உறுப்பினர்கள் எங்களுடைய வெட்டுப் பிரேரணைகளை வற்புறுத்தாமல் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டு, அந்த நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

12th March 1966]

The cut-motion of Sri S. Arumugam was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,72,73,300 under Demand No. XIX—Co-operation. ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut-motion of Sri Pulavar Govindan was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,000 under Demand No. XL—Capital Outlay on Consumers Co-operatives ”

The demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, 14th March 1966.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports Notifications and Other Papers

† 44. *Demand for Police Grant for 1966-67—Speech by Home Minister (Tamil and English).*

2-01
p.m